

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2167 irányelve (2021. november 24.) a hitelgondozókról és a hitelfelvásárlókról, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 1

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2021/2168 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. szeptember 21.) az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szárazföldi állatokat tartó létesítményekre és a keltetőkire, valamint a bizonyos tartott szárazföldi állatok és keltetőtojások nyomkövethetőségére vonatkozó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 38
- ★ A Bizottság (EU) 2021/2169 végrehajtási rendelete (2021. december 2.) egyes Norvégiából származó, az 510/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó, mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított árukhoz az Unióba történő behozatalára vonatkozó 2022. évi vámkontingens megnyitásáról 43
- ★ A Bizottság (EU) 2021/2170 végrehajtási rendelete (2021. december 7.) a Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről 46

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

IRÁNYELVEK

- ★ A Bizottság (EU) 2021/2171 végrehajtási irányelve (2021. december 7.) a 66/402/EGK tanácsi irányelvnek az *Avena nuda* vetőmagtétellei és -mintái tömegének a tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 84

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2021/2167 IRÁNYELVE

(2021. november 24.)

a hitelgondozókról és a hitelfelvásárlókról, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Unió számára prioritás a nemteljesítő hitelek kezelésére irányuló átfogó stratégia kialakítása. Bár a nemteljesítő hitelek kezelése elsődlegesen a hitelintézetek és a tagállamok feladata, a nemteljesítő hitelek jelenlegi állományainak csökkentése, továbbá a nemteljesítő hitelek jövőbeni túlzott mértékű felhalmozódásának megelőzése egyértelmű uniós dimenzióval is rendelkezik. A bank- és pénzügyi rendszerek uniós szintű összekapcsoltsága miatt a hitelintézetek egyszerre több joghatóságban és tagállamban működnek, így a gazdasági növekedés és a pénzügyi stabilitás tekintetében is fennáll a tagállamok közötti és az Unió egészét érintő továbbgyűrűző hatások kialakulásának jelentős kockázata.
- (2) Az integrált pénzügyi rendszer fokozni fogja a gazdasági és monetáris unió kedvezőtlen sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességét azáltal, hogy megkönnyíti a határokon átnyúló magánszektorbeli kockázatmegosztást, ugyanakkor csökkenti az állami kockázatmegosztás szükségességét. E célok elérése érdekében az Uniónak teljeskörűen ki kell építenie a bankuniót és tovább kell fejlesztenie a tőkepiaci uniót. A nemteljesítő hitelek magas állományának és esetleges jövőbeni felhalmozódásának kezelése elengedhetetlen a bankunió megerősítéséhez, mivel nélkülözhetetlen a bankszektorbeli verseny biztosításához, a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez és az Unión belüli munkahelyteremtést és növekedést szolgáló hitelezés elősegítéséhez.

⁽¹⁾ HL C 444., 2018.12.10., 15. o.⁽²⁾ HL C 367., 2018.10.10., 43. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2021. október 19-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2021. november 9-i határozata.

- (3) Az unióbeli nemteljesítő hitelek nagy számának további kezelése és azok esetleges jövőbeli felhalmozódásának megelőzése érdekében a Tanácsnak az európai nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó cselekvési tervről szóló (a továbbiakban: a cselekvési terv), 2017. július 11-i következtetési felszólítottak különböző intézményeket a megfelelő intézkedések meghozatalára. A cselekvési terv átfogó megközelítést vázol fel, amelynek középpontjában a következő négy területet érintő, egymást kiegészítő szakpolitikai intézkedések állnak: i. bankfelügyelet és szabályozás; ii. a szerkezetátalakítási, fizetéseképtelenségi és követelésbehajtási rendszerek reformja; iii. az értékcsökkenést elszorított eszközök másodlagos piacának fejlesztése; és iv. a bankrendszer szerkezetátalakításának támogatása. E területeken nemzeti, illetve adott esetben uniós szinten szükséges intézkedéseket hozni. A Bizottság a bankunió kiteljesítéséről szóló, 2017. október 11-i közleményében az unióbeli nemteljesítő hitelek kezelését célzó átfogó intézkedéscsomagra irányuló felhívásával jelezte hasonló szándékát.
- (4) Ez az irányelv a Bizottság által javasolt egyéb intézkedésekkel, valamint az Európai Központi Bank (EKB) által az egységes felügyeleti mechanizmus szerinti bankfelügyelet keretében tett intézkedésekkel és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (EBH) intézkedéseivel együtt megfelelő környezetet teremt ahhoz, hogy a hitelintézetek kezeljék a mérlegükben szereplő nemteljesítő hiteleket, és csökkenteni fogja a nemteljesítő hitelek jövőbeni felhalmozódásának kockázatát.
- (5) A nemteljesítő hitelekkel kapcsolatos rendszerszintű kockázatok kialakulásának megelőzéséért folytatott makroprudenciális megközelítések kialakításakor az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Európai Rendszerkockázati Testületnek ⁽⁵⁾ adott esetben makroprudenciális figyelmeztetéseket és ajánlásokat kell kiadnia a nemteljesítő hitelek másodlagos piacára vonatkozóan.
- (6) Az (EU) 2019/630 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ olyan új szabályokat vezetett be az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletbe ⁽⁷⁾, amelyek megkövetelik, hogy a hitelintézetek elegendő forrást különítsenek el arra az esetre, ha az új hitelek nemteljesítővé válnak, ami megfelelő ösztönzőket kell teremtsen a nemteljesítő hitelek korai szakaszban történő kezeléséhez, és meg kell akadályozza azok túlzott mértékű felhalmozódását. A hitelek nemteljesítővé válása esetén a fedezett hitelekre vonatkozó hatékonyabb végrehajtási mechanizmusok lehetővé tennék a hitelintézetek számára, hogy holisztikus stratégiát alkalmazzanak a nemteljesítő hitelek végrehajtására, a hitelfelvevők erős és hatékony védelme mellett. Mindazonáltal, ha a nemteljesítő hitelek állománya túl nagyra nőne, a hitelintézeteknek lehetőséget kell adni arra, hogy ezeket a hiteleket hatékony, versengő és átlátható másodlagos piacokon más szereplők számára értékesítsék. A hitelintézetek számára e tekintetben illetékes hatóságaik adnak iránymutatást az 575/2013/EU rendelet szerinti meglévő bankspecifikus – úgynevezett II. pillér szerinti – hatásköreik alapján. Ha a nemteljesítő hitelek jelentős és széles kört érintő problémává válnak, a tagállamok nemzeti eszközkezelő társaságokat hozhatnak létre vagy egyéb alternatív intézkedéseket hozhatnak az állami támogatásokra és a bankszanálásra vonatkozó hatályos szabályok keretein belül.
- (7) Ennek az irányelvnek lehetővé kell tennie, hogy a hitelintézetek a hitel harmadik félnek való eladására vonatkozó feltételek javításával jobban tudják kezelni a nemteljesítővé váló hiteleket. Továbbá, ha a hitelintézetek a nemteljesítő hitelek jelentős mértékű felhalmozódásával szembesülnek, és nem áll rendelkezésükre elegendő személyzet vagy szakértelem azok megfelelő gondozásához, akkor lehetővé kell tenni számukra, hogy ezen hitelek gondozását egy erre szakosodott hitelgondozónak szervezzék ki, vagy hogy átruházzák a hitelmegállapodást egy hitelfelvásárlóra, aki rendelkezik a hitel kezeléséhez szükséges kockázatvállalási hajlandósággal és szakértelemmel.
- (8) Egyes tagállamokban a nyilvános viták során általában ugyan a „kölcson” és a „bankok” kifejezés használatos, itt a továbbiakban a „hitel” vagy a „hitelmegállapodás” és a „hitelintézet” kifejezést használjuk. Ezen túlmenően ez az irányelv kiterjed mind a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra, mind magára a nemteljesítő hitelmegállapodásra.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/630 rendelete (2019. április 17.) az 575/2013/EU rendeletnek a nemteljesítő kitételekre vonatkozó minimális veszteségfedezet tekintetében történő módosításáról (HL L 111., 2019.4.25., 4. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (9) Az irányelvnek a nemteljesítő hitelek hitelintézetektől hitelfelvásárlókra való átruházása akadályainak eltávolításával és az átruházásra vonatkozó biztosítékok meghatározásával elő kell segítenie a nemteljesítő hitelek másodlagos piacainak fejlődését az Unióban, ugyanakkor védenie kell a hitelfelvevők jogait. Az elfogadott intézkedéseknek továbbá harmonizálniuk kell a hitelgondozókra vonatkozó engedélyezési követelményeket. Az irányelvnek ezért uniós szintű keretet kell létrehoznia a hitelintézetek által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodások felvásárlói és gondozói tekintetében egyaránt, amelynek keretében a hitelgondozóknak engedélyt kell szerezniük a tagállamok illetékes hatóságaitól, és e hatóságok felügyelete alá kell tartozniuk.
- (10) A célzott és koherens szabályozási és felügyeleti rendszer hiányában az eltérő nemzeti szabályozásból fakadó akadályok miatt jelenleg a hitelfelvásárlók és a hitelgondozók nem tudják kihasználni a belső piac előnyeit. Jelenleg nincsenek közös uniós szabályok a hitelgondozók szabályozására. Különösen a követelésbehajtás szabályozására nem határoztak meg közös szabályokat. A tagállamok igen különböző szabályokat alkalmaznak a tekintetben, hogy a hitelfelvásárlók miként vásárolhatnak hitelmegállapodásokat a hitelintézetektől. A hitelintézetek által kibocsátott hiteleket felvásárló hitelfelvásárlókat egyes tagállamokban nem szabályozzák, míg másokban olyan különböző követelmények vonatkoznak rájuk, amelyek esetenként a hitelintézeti engedély megszerzését előíró követelményeknek felelnek meg. A szabályozási követelmények közötti ezen eltérések jelentős akadályokat gördítettek az Unión belüli határokon átnyúló hitelfelvásárlás elé, főként a hitelportfóliók felvásárlásához kapcsolódó megfelelési költségek emelése révén. Ennek következtében csak néhány tagállamban működnek hitelfelvásárlók, így az érdeklődő hitelfelvásárlók tartósan alacsony száma miatt a belső piacon a verseny gyenge. Ez viszont ahhoz vezetett, hogy a nemteljesítő hitelek másodlagos piaca nem hatékony. Emellett a nemteljesítő hitelek lényegében nemzeti piacai jellemzően továbbra is kis forgalmúak.
- (11) A hitelfelvásárlók korlátozott részvétele alacsony kereslethez, gyenge versenyhez és a hitelmegállapodás-portfóliók alacsony vételi áraihoz vezetett a másodlagos piacokon, ami elriasztja a hitelintézeteket a nemteljesítő hitelmegállapodások értékesítésétől. Ezért a hitelintézetek által nyújtott és hitelfelvásárlók számára értékesített hitelek piacának fejlesztése egyértelmű uniós dimenzióval rendelkezik. Lehetővé kell tenni egyfelől, hogy a hitelintézetek uniós szinten, hatékony, versengő és átlátható másodlagos piacokon értékesíthessék nemteljesítő hitelmegállapodásaikat. Másfelől a bankunió és a tőkepiaci unió kiteljesítésével szükségessé válik a fellépés annak érdekében, hogy a hitelintézetek ne halmozzanak fel nemteljesítő hitelmegállapodásokat mérlegükben, vagyis képesek legyenek gazdaságfinanszírozói tevékenységük folytatására. Ezért ezen irányelv kizárólag az olyan hitelfelvásárlókra terjed ki, akik kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységük keretében járnak el nemteljesítőnek minősülő hitelmegállapodás megszerzésekor.
- (12) Az eredetileg hitelintézetek által nyújtott nemteljesítő hitelek a hitelgondozás folyamatában teljesítővé válhatnak. Ebben az esetben a hitelgondozók számára lehetővé kell tenni, hogy ezen irányelvvel összhangban hitelgondozói engedélyük alapján folytathassák tevékenységüket.
- (13) Bizonyos tagállamok szabályozzák ugyan a hitelgondozói tevékenységet, de különböző mértékben. Egyrészt e tevékenységeket csak néhány tagállam szabályozza, és azok amelyek szabályozzák, nagyon eltérően határozzák meg azokat. A szabályozással kapcsolatos, megnövekedett megfelelési költségek akadályozzák a másodlagos letelepedésre vagy a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtásra épülő terjeszkedési stratégiák kidolgozását. Másrészt a tagállamok jelentős része engedélyezési kötelezettséget ír elő a hitelgondozók által folytatott tevékenységek egy részére vonatkozóan. Az említett engedélyezési eljárások különböző követelményeket írnak elő, és nem biztosítanak lehetőséget a határokon átnyúló növekedésre. Ez szintén akadályozza a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást. Végezetül, egyes esetekben a jogszabályok előírják a helyi letelepedést, ami gátolja a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását.
- (14) Bár a hitelgondozók szolgáltatásaikat hitelintézeteknek és nem-hitelintézet hitelfelvásárlóknak is nyújthatják, versengő és integrált piacuk kötődik a hitelfelvásárlók versengő és integrált piacának fejlesztéséhez. A hitelfelvásárlók gyakran a hitelgondozás más szervezeteknek történő kiszervezése mellett döntenek, mivel nincs saját kapacitásuk a hitelek gondozására, és ezért vonakodnak a hitelintézetektől való hitelfelvásárlástól, ha bizonyos szolgáltatásokat nem tudnak kiszervezni.
- (15) A versenyképesség hiánya a hitelfelvásárlás és a hitelgondozói tevékenységek piacán azt eredményezi, hogy a hitelgondozó társaságok magas díjakat számítanak fel szolgáltatásaikért a hitelfelvásárlóknak, ami alacsony árakhoz vezet a hitelek másodlagos piacain. Emiatt a hitelintézetek kevésbé vannak ösztönözve arra, hogy leépítsék a nemteljesítő hitelek állományait.

- (16) Ezért uniós szintű fellépésre van szükség annak érdekében, hogy kezelni lehessen a hitelfelvásárlók és a hitelgondozók helyzetét az eredetileg hitelintézetek által nyújtott nemteljesítő hitelek tekintetében. Ez az irányelv azonban nem érinti a hitelkezelkezítésre vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokat, ideértve azokat az eseteket is, amikor úgy tekinthető, hogy a hitelgondozók részt vesznek a hitelközvetítésben. Ez az irányelv nem érinti továbbá azokat a nemzeti szabályokat, amelyek a hitelmegállapodás feltételeinek újratárgyalása tekintetében a hitelfelvásárló vagy a hitelgondozó számára további követelményeket írnak elő.
- (17) A tagállamoknak lehetőségük van az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó olyan hitelgondozási tevékenységek szabályozására, mint például a nem-hitelintézetek által kibocsátott hitelmegállapodásokhoz nyújtott szolgáltatások vagy a természetes személyek által végzett hitelgondozási tevékenységek, többek között az ezen irányelvben foglaltakkal egyenértékű követelmények meghatározása révén. Ezek a szervezetek és természetes személyek azonban nem élvezhetik az ilyen szolgáltatások más tagállamokba történő passzportálásának lehetőségét.
- (18) Ez az irányelv nem érintheti a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az átruházására vonatkozó, a nemzeti jogszabályok szerinti korlátozásokat azon hitelmegállapodásra vonatkozóan, amelyet nem a nemzeti polgári jognak megfelelően szüntették meg azzal a következménnyel, hogy a hitelmegállapodás alapján fizetendő teljes összeg azonnal esedékessé válik, amennyiben ez a bankrendszeren kívüli szervezetre történő átruházáshoz szükséges. Ennek megfelelően lesznek olyan tagállamok, ahol – a nemzeti szabályokat figyelembe véve – továbbra is korlátozott marad a nem esedékességen túli, vagy kevesebb mint 90 napja lejárt, vagy nem a nemzeti polgári jog szerint megszüntetett nemteljesítő hitelmegállapodások nem szabályozott hitelezők általi felvásárlása. A tagállamok szabadon szabályozhatják a teljesítő hitelmegállapodások átruházását, többek között az ezen irányelv szerinti követelményekkel egyenértékű követelmények bevezetése révén.
- (19) Ez az irányelv nem érintheti a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó uniós jogot, különösen a szerződéses kötelek alkalmazandó jogról és a joghatóságról szóló rendelkezéseket, ideértve az említett jogszabályoknak és rendelkezéseknek az 593/2008/EK rendelet⁽⁸⁾, továbbá az 1215/2012/EU rendelet⁽⁹⁾ szerinti, egyedi ügyekre történő alkalmazását. A hitelezőknek és az őket képviselő személyeknek be kell tartaniuk az említett uniós jogot a fogyasztókkal kötött ügyleteikben, a nemzeti hatóságoknak pedig biztosítaniuk kell a fogyasztói jogok védelmét.
- (20) A hitelgondozók és hitelfelvásárlók mindig kötelesek jóhiszeműen eljárni, tisztességesen bánni a hitelfelvevőkkel, és tiszteltetben tartani a magánéletüket. Nem zaklathatják a hitelfelvevőket és nem adhatnak számukra megtévesztő információkat. Az első követelésbehajtás előtt és a hitelfelvevők kérésére bármikor tájékoztatniuk kell a hitelfelvevőket többek között a végrehajtott átruházásról, a hitelfelvásárló és – amennyiben kijelöltek ilyet – a hitelgondozó adatairól és elérhetőségéről, valamint a hitelfelvevő által fizetendő összegekről, továbbá nyilatkozatot kell tenniük arról, hogy valamennyi vonatkozó uniós és nemzeti jog továbbra is alkalmazandó.
- (21) Emellett ez az irányelv nem csökkenti az uniós fogyasztóvédelmi szabályok alkalmazási körét, és ha a hitelfelvásárlók a 2008/48/EK⁽¹⁰⁾ és a 2014/17/EU⁽¹¹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezései értelmében hitelezőknek minősülnek, akkor a 2008/48/EK irányelv 20. cikkében és a 2014/17/EU irányelv 35. cikkében meghatározott egyedi követelmények hatálya alá kell tartozniuk. Ezen túlmenően ez az irányelv nem érinti a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ által garantált fogyasztóvédelmet, amely tiltja a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat, beleértve azokat is, amelyeket a szerződés teljesítése során folytatnak, ha a fogyasztót megtévesztik a

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

fogyasztó jogai vagy kötelezettségei tekintetében, vagy a fogyasztó zaklatásnak, kényszerítésnek vagy nem megengedett befolyásolásnak van kitéve, ideértve a végrehajtási intézkedések időzítését, helyszínét, jellegét vagy folyamatosságát, vagy a fenyegető vagy sértő nyelvezet vagy magatartás alkalmazását, vagy a jogilag meg nem engedhető intézkedések meghozatalára irányuló fenyegetést.

- (22) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke biztosítja a független és pártatlan bíróság általi tisztességes és nyilvános tárgyaláshoz való jogot, valamint az ügyvédi tanácsadás, védelem és képviselői lehetőségét. Ez különösen fontos lehet a tárgyalt kérdések és jogi érvek teljeskörű megértése, valamint a jogvita tárgyát képező ügy bírósági képviselőjének átfogó előkészítése szempontjából. Az elegendő forrással nem rendelkező hitelfelvevők számára lehetővé kell tenni, hogy jogi segítségnyújtáshoz folyamodjanak, amennyiben ez az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférés biztosításához szükséges, az alkalmazandó nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételek szerint.
- (23) Az uniós hitelintézetek a hitelgondozói tevékenységeket rendes üzleti tevékenységük részeként végzik. Az általuk kibocsátott és a más hitelintézettől vásárolt hitelmegállapodások tekintetében azonos kötelezettségekkel rendelkeznek. Mivel már szabályozás és felügyelet hatálya alá tartoznak, ezen irányelvnek a hitelgondozói vagy -felvásárlói tevékenységekre való alkalmazása az engedélyezési és a megfelelési költségek szükségtelen megkettőződéséhez vezetne, ezért ezen irányelv hatálya nem terjed ki rájuk. Ezen túlmenően ezen irányelv hatályán kívül esik a hitelgondozási tevékenységek hitelintézetek által hitelgondozóknak vagy más harmadik feleknek történő kiszervezése mind a teljesítő, mind a nemteljesítő hitelmegállapodások tekintetében, mivel a hitelintézeteknek már egyébként is be kell tartaniuk a kiszervezésre vonatkozó alkalmazandó szabályokat. Ezen felül azok a hitelezők, amelyek valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezők, valamint rendes üzleti tevékenységük részeként a fogyasztóknak nyújtott hitelek tekintetében hitelgondozási tevékenységet folytatnak, ezen irányelv hatályán kívül esnek, amikor az adott tagállamban hitelgondozási tevékenységet végeznek. Továbbá a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹³⁾ vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁴⁾ alapján engedélyezett vagy bejegyzett alternatív befektetésialap-kezelők, alapkezelő társaságok és befektetési társaságok (feltéve, hogy a befektetési társaság nem jelölt ki alapkezelő társaságot) sem tartoznak ezen irányelv hatálya alá. Végezetül vannak olyan foglalkozások, amelyek foglalkozásuk részeként a hitelgondozási tevékenységekhez hasonló kiegészítő tevékenységeket végeznek, nevezetesen a közjegyzők, az ügyvédek és a bírósági végrehajtók, akik a nemzeti jog alapján végzik szakmai tevékenységüket, és akik kötelező erejű intézkedések végrehajtását teljesítik, ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék ezeket a foglalkozásokat ezen irányelv alkalmazása alól.
- (24) Annak érdekében, hogy a meglévő hitelfelvásárlók és hitelgondozók alkalmazkodni tudjanak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések követelményeihez, továbbá különösen a hitelgondozók engedélyezésének lehetővé tétele érdekében ezen irányelv a nemzeti jog szerint jelenleg hitelgondozási tevékenységet végző szervezetek számára lehetővé teszi, hogy székhely szerinti tagállamukban tovább folytassák e tevékenységüket az ezen irányelv átültetési határidejét követő hat hónapig. Az említett hat hónapos időszak lejártá után csak az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályok alapján engedélyezett hitelgondozók számára engedélyezhető, hogy a piacon működjenek.
- (25) Azok a tagállamok, amelyek már rendelkeznek az ebben az irányelvben megállapítottakkal egyenértékű vagy szigorúbb szabályokkal a hitelgondozási tevékenységekre vonatkozóan, az ezen irányelvet átültető nemzeti jogukban rögzíthetik annak lehetőségét, hogy a már meglévő, hitelgondozási tevékenységet végző szervezeteket automatikusan engedélyezett hitelgondozóként ismerjék el.
- (26) A hitelgondozói tevékenység uniós szintű végzésére feljogosító engedélynek egységes és harmonizált feltételrendszeren kell alapulnia, és e feltételeket az illetékes hatóságoknak arányos módon kell alkalmaznia.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

- (27) Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a hitelfelvevők számára biztosított védelem szintjének csökkenése, valamint a bizalom erősítése érdekében a hitelgondozói engedély megadásának és fenntartásának feltételeivel biztosítani kell, hogy a hitelgondozók és a hitelgondozóban befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek vagy hitelgondozó irányító vagy ügyviteli szervének tagjai nem szerepelnek bűnügyi nyilvántartásban többek között vagyon elleni bűncselekmények, pénzügyi tevékenységgel, pénzmosással, csalással kapcsolatos bűncselekmények vagy testi épség elleni bűncselekmények miatt, és nem állnak fizetéseképtelenségi eljárás alatt, és korábban sem nyilvánították őket fizetéseképtelenné, kivéve, ha fizetőképességük a nemzeti jognak megfelelően helyreállt. Az azon követelménynek való megfelelést, miszerint teljesülnie kell annak, hogy a hitelgondozó irányító vagy ügyviteli szervének tagjai átláthatóak, nyitottak és együttműködőek voltak a felügyeleti és szabályozó hatóságokkal folytatott korábbi üzleti kapcsolataik során, az engedély megadásakor az illetékes hatóság rendelkezésére álló, vagy általa ismert információk alapján kell értékelni. Ha nem áll rendelkezésre információ, vagy a hatóságoknak nincs tudomásuk semmilyen információról, vagy az adott időpontig még nem volt kapcsolat a felügyeleti és szabályozó hatóságokkal, a követelményt teljesítettnek kell tekinteni.
- (28) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a hitelgondozó vezetése összességében megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezzen ahhoz, hogy az elvégzendő tevékenységnek megfelelően, hozzáértő és felelősségteljes módon folytassa az üzleti tevékenységet. Az egyes tagállamok feladata meghatározni a jó hírnévre, valamint a megfelelő ismeretekre és tapasztalatra vonatkozó követelményeket, ám ezek nem hátráltathatják az engedélyezett hitelgondozók Unión belüli szabad mozgását. E célból az EBH-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia, hogy csökkentse az említett megfelelő ismeretekre és tapasztalatra vonatkozó követelmények eltérő értelmezésének kockázatát. Továbbá, az adósok védelmére és a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok betartásának biztosítása érdekében megfelelő irányítási rendszereket és belső kontrollmechanizmusokat, valamint a panaszok rögzítésére és kezelésére szolgáló megfelelő eljárásokat kell kialakítani és biztosítani kell ezek felügyeletét. Ezen túlmenően a hitelgondozóknak megfelelő, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni eljárásokkal kell rendelkezniük, ha az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁵⁾ átültető nemzeti rendelkezések a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, valamint megelőzésük céljából a hitelgondozókat kötelezett szolgáltatóknak nyilvánítják. Emellett a hitelgondozók számára elő kell írni, hogy méltányosan és a hitelfelvevők pénzügyi helyzetét kellően figyelembe véve járjanak el. Ha nemzeti szinten működnek adósságtörlesztést segítő adósságkezelő szolgálatok, akkor a hitelgondozóknak fontolóra kell venniük azt, hogy a hitelfelvevőket ilyen szolgálatokhoz irányítsák.
- (29) A tagállamoknak az ezen irányelvet átültető nemzeti jogukban meg kell határozniuk, hogy a területükön működő hitelgondozói tevékenységeik végzése során jogosultak-e a hitelfelvevőktől pénzeszközök fogadására és átvételére. Azokban az esetekben, amikor egy tagállamban megengedett a hitelfelvevőktől pénzeszközök fogadása és átvétele, és a hitelgondozók ezt üzleti modelljük részeként kívánják végezni, az említett hitelgondozókra további követelményeket kell alkalmazni a fizetéseképtelenség esetén felmerülő kockázatok kezelése érdekében, nevezetesen a könyvelés szerinti elkülönítést és a forráselkülönítést, valamint a hitelfelvevő mentesítése esetében felmerülő kockázatok kezelése érdekében. Amennyiben a hitelgondozó székhelye szerinti tagállam megtiltja a hitelgondozóknak, hogy a hitelfelvevőktől pénzeszközöket fogadjanak és tartsanak, a hitelgondozó erre nem jogosult sem a székhely szerinti tagállamban, sem bármely más fogadó tagállamban, még akkor sem, ha a fogadó tagállam engedélyezi pénzeszközök fogadását és tartását, éppen azért, mert a hitelgondozónak a székhely szerinti tagállam nem adott engedélyt e célra. Ezzel szemben, ha a székhely szerinti tagállam engedélyezi a hitelgondozók számára, hogy a hitelfelvevőktől pénzeszközöket fogadjanak és tartsanak, és nemzeti jogába belefoglalja az erre vonatkozó követelményeket, a hitelgondozók számára lehetővé kell tenni, hogy fogadjasson és tarthasson a hitelfelvevőktől pénzeszközöket mind a székhely szerinti tagállamban, mind bármely olyan fogadó tagállamban, amely szintén lehetővé teszi a hitelfelvevőktől pénzeszközök fogadását és tartását.
- (30) A hosszadalmas eljárások és a bizonytalanság elkerülése érdekében meg kell határozni a hitelgondozói engedély kérelmezői által benyújtandó információkra vonatkozó követelményeket, valamint az engedély kiadására vonatkozó egyszerű határidőket és az engedély visszavonásának feltételeit. Ha az illetékes hatóságok visszavonják egy más tagállamban hitelgondozói tevékenységet végző hitelgondozó engedélyét, arról tájékoztatni kell a fogadó tagállam, valamint a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságait is, amennyiben az eltér a fogadó és a székhely szerinti tagállamtól. Ugyanígy, az engedélyezett hitelgondozók számával és azonosságával kapcsolatos átláthatóság biztosítása érdekében a székhely szerinti és a fogadó tagállamokban létre kell hozni egy naprakész nyilvántartást vagy jegyzéket, és azt az illetékes hatóságok weboldalán nyilvánosan elérhető módon közzé kell tenni.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (31) A hitelgondozó és a hitelfelvásárló közötti szerződéses jogviszonyt, valamint a hitelgondozó hitelfelvásárlóval szembeni kötelezettségeit nem módosíthatja a hitelgondozói tevékenységek hitelgondozási szolgáltatókhoz történő kiszervezése. A hitelgondozókat felelőssé kell tenni annak biztosításáért, hogy hitelgondozói tevékenységeik hitelgondozási szolgáltatóhoz való kiszervezése ne okozhasson indokolatlan működési kockázatot vagy a hitelgondozási szolgáltató uniós vagy nemzeti jogi követelménynek való meg nem felelését, és ne korlátozhassa a felügyeleti hatóságok feladatai ellátásában és a hitelfelvevők jogainak védelmében.
- (32) Amikor a hitelfelvásárló a hitelgondozóra bízta a hitelmegállapodás kezelését és érvényesítését, a hitelfelvásárló felhatalmazást ad jogai és kötelezettségei, valamint a hitelfelvevővel folytatott közvetlen kapcsolattartás tekintetében a hitelgondozónak, de a végső felelősséget megtartja. Ennek megfelelően a hitelfelvásárló és a hitelgondozó közötti kapcsolatot egyértelműen, írásos hitelgondozási megállapodásban kell meghatározni, és az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni annak ellenőrzését, hogy hogyan határozták meg azt. Emellett a hitelgondozóknak méltányosan és a hitelfelvevők pénzügyi helyzetét kellően figyelembe véve kell eljárniuk. Amennyiben nem maga a hitelfelvásárló végzi az általa megszerzett hitelmegállapodások gondozását, a tagállamok számára biztosítani kell, hogy előírassák, hogy a hitelgondozónak és a hitelfelvásárlónak a hitelgondozási megállapodásban meg kell állapodnia arról, hogy a hitelgondozó a hitelgondozási tevékenységek kiszervezése előtt értesíti a hitelfelvásárlót.
- (33) A hitelgondozók határon átnyúló tevékenységhez való jogának biztosítása érdekében, illetve e tevékenységek felügyelete céljából ez az irányelv megállapítja az engedélyezett hitelgondozók határon átnyúló tevékenységhez való jogának gyakorlására szolgáló eljárást. A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti és a hitelgondozóval folytatott kommunikációnak észszerű határidőkön belül kell zajlania. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a határokon átnyúló tevékenységekről tájékoztatást kell adniuk azon tagállam illetékes hatóságai számára is, amelyben a hitelt nyújtották.
- (34) A fogadó tagállamban tevékenységet folytató hitelgondozóra az ezen irányelvvel összhangban az adott fogadó tagállam nemzeti jogában megállapított korlátozásoknak és követelményeknek kell vonatkozniuk, ideértve adott esetben a hitelfelvevőktől származó olyan pénzeszközök fogadásának és tartásának tilalmát is, amelyek nem kapcsolódnak a hitelgondozókra vonatkozó egyéb engedélyezési követelményekhez. Amennyiben a fogadó tagállam ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezései további követelményeket írnak elő a hitelgondozói engedélyre vonatkozóan, e további követelmények nem alkalmazandók az adott fogadó tagállamban határokon átnyúló hitelgondozói tevékenységet végző hitelgondozókra.
- (35) A határon átnyúló tevékenységet folytató hitelgondozók eredményes és hatékony felügyeletének biztosítása érdekében létre kell hozni a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, valamint adott esetben azon tagállam illetékes hatóságai közötti együttműködés konkrét keretét, ahol a hitelt nyújtották. E keretnek lehetővé kell tennie az információk cseréjét – azok bizalmas jellegének, szakmai titoktartásának, valamint az egyéni és az üzleti jogok védelmének fenntartásával –, a helyszíni és a helyszínen kívüli szemléket, a segítségnyújtást, továbbá az ellenőrzések és a vizsgálatok eredményeinek és a hozott intézkedéseknek a bejelentését.
- (36) A hitelfelvásárlói és a hitelgondozói tevékenység megkezdésének fontos előfeltételévé kell tenni, hogy a szóban forgó intézményeknek lehetőségük legyen az uniós és a nemzeti adatvédelmi szabályok betartása mellett minden releváns információhoz hozzáférniük, és ezt a tagállamoknak kell biztosítaniuk. Ebben az összefüggésben elengedhetetlen, hogy a hitelintézetek részletes tájékoztatást nyújtsanak a potenciális hitelfelvásárlóknak annak érdekében, hogy azok elvégezhessek a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok értékére, vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az értékére vonatkozó saját becslésüket. A hitelintézeteknek ezt az információt az eljárás során csak egyszer kell megadniuk, akár a kezdeti szakaszban, akár az azt követő szakaszokban, de mindenképpen az átruházási szerződés megkötése előtt. E tájékoztatási kötelezettség szükséges és indokolt ahhoz, hogy a potenciális hitelfelvásárlók megalapozott döntéseket hozhassanak az ügylet megkötése előtt, és ezért a hitelintézetek jogszerűen megoszthatják a hitelfelvevők személyes adatait a potenciális hitelfelvásárlókkal. Ezeket az információkat szigorúan arra kell korlátozni, ami ahhoz szükséges, hogy a potenciális hitelfelvásárlók értékelni tudják a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az értékét, valamint a megállapodás értéke behajtásának valószínűségét. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a potenciális hitelfelvásárlóknak nyújtott információk és azok későbbi felhasználása megfeleljen a vonatkozó uniós adatvédelmi keretnek.

- (37) Amennyiben egy hitelintézet nemteljesítő hitelmegállapodásokat ruház át, elő kell írni számára, hogy félévente tájékoztassa illetékes hatóságát és a fogadó tagállam illetékes hatóságait legalább az átruházott hitelportfóliók kintlevőségének összesített egyenlegéről, a hitelek számáról és összegéről, és arról, hogy az átruházás tartalmaz-e fogyasztókkal kötött hitelmegállapodásokat. Minden olyan hitelportfólió esetében, amely egyetlen tranzakcióban került átruházásra, a megadott információknak tartalmaznia kell a hitelfelvásárló vagy adott esetben megbízottja jogalany-azonosítóját (LEI), vagy ha ez nem áll rendelkezésre, a hitelfelvásárló és adott esetben unióbeli képviselője nevét és címét. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy előírassák az információk negyedévente történő benyújtását, amikor azt szükségesnek tartják, többek között valamely válságidőszakban végrehajtott ügyletek nagy száma miatt. A fogadó tagállam illetékes hatóságait kötelezni kell arra, hogy az említett információkat továbbítsa a hitelfelvásárló felügyeletében illetékes hatóságok részére. Az ilyen átláthatósági követelmények lehetővé teszik a hitelmegállapodások átruházásának Unión belüli harmonizált és eredményes felügyeletét. Az arányosság elvének való megfeleléshez az illetékes hatóságoknak az átfedések elkerülése érdekében figyelembe kell venniük azokat az információkat, amelyek egyéb módokon már rendelkezésre állnak, különösen a hitelintézetek tekintetében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelportfólióra vonatkozó, az illetékes hatóságok felé történő értesítési kötelezettség – amint az ilyen portfóliót átruházták a hitelfelvásárlóra – továbbra is a hitelgondozó felelősségi körébe tartozzon.
- (38) A cselekvési terv elismerte, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodásokra vonatkozó egységes és standardizált adatok erősítenék a hitelintézetek adat-infrastuktúráját. Az EBH adattáblákat dolgozott ki a banki könyvben szereplő hitelezési kitettségekre vonatkozó adatszolgáltatáshoz és annak lehetővé tételéhez, hogy a potenciális vásárlók megállapíthassák a hitelmegállapodások értékét, és elvégezhesék előzetes vizsgálataikat. Az ilyen adattáblák hitelmegállapodásokra való alkalmazása egyrészt csökkentené az információs aszimmetriát a hitelmegállapodások potenciális vásárlói és eladói között, és így hozzájárulna egy működő uniós másodlagos piac kifejlesztéséhez. Másrészt, ha az ilyen adattáblák túlságosan részletesek, túlzott terhet jelenthetnek a hitelintézetek számára, anélkül, hogy a tájékoztatás tekintetében érzékelhető többletet nyújtanának. Ezért az EBH-nak felül kell vizsgálnia az adattáblákat annak érdekében, hogy azokat a hitelintézetekre vonatkozó végrehajtás-technikai standardokká alakítsa. A hitelintézetek számára elő kell írni, hogy az adattáblákat használják a nemteljesítő hitelmegállapodások átruházásához, ideértve a más hitelintézetekre történő átruházásokat is. Ez a kötelezettség csak a nemteljesítő hitelmegállapodások átruházására vonatkozik, és nem terjed ki azokra az összetett ügyletekre, amelyek esetében az ügylet részeként nemteljesítő hitelmegállapodások is szerepelnek, ideértve a fióktelepek vagy üzletágak értékesítését vagy olyan ügyfélportfóliók értékesítését, amelyek nem korlátozódnak kizárólag nemteljesítő hitelmegállapodásokra, továbbá fizetéseképtelenségi, szanalási vagy felszámolási eljárás keretében az eladó hitelintézet folyamatban lévő szerkezetátalakítási műveletének részeként történő átruházásokra. Az arányosság elvének való megfelelés érdekében ezeket a tájékoztatási követelményeket a hitelintézetekre a hitelek jellegére és nagyságára tekintettel arányosan kell alkalmazni. Ugyanakkor a hitelintézetek adattábláknak való megfelelési kötelezettségének mértékét illetően figyelembe kell venni a nemteljesítő hitelmegállapodások megkötésének időpontját. A hitelmegállapodások más eladói számára lehetővé kell tenni a standardok használatát, hogy elősegítsék az értékesítésre szánt hitelmegállapodások értékének megállapítását. Ezen túlmenően azon értékpapírosítási ügyletek esetében, ahol kötelező átláthatósági sablonokat írnak elő, el kell kerülni az ezen irányelvből eredő kettős adatszolgáltatást.
- (39) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadja el annak érdekében, hogy meghatározza a hitelintézetek által az ezen irányelvben előírt információnyújtáshoz használandó adattáblákat. A Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (40) Mivel a hitelfelvásárlók nem új hitelek hoznak létre, hanem, ezen irányelvben előírtak szerint meglévő, nemteljesítő hitelmegállapodásokat vásárolnak saját kockázatukra, nem jelentenek prudenciális kockázatot, és a rendszerszintű kockázatokhoz való potenciális hozzájárulásuk elhanyagolható. A hitelfelvásárlók számára ezért nem lenne indokolt előírni, hogy engedélyt kelljen kérniük, ugyanakkor fontos, hogy az uniós és a nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok érvényesek maradjanak, és a hitelfelvevők jogai továbbra is megegyezzenek az eredeti hitelmegállapodásból eredőkkel.
- (41) A harmadik országbeli hitelfelvásárlók megnehezíthetik az uniós hitelfelvevők számára, hogy élhessenek az uniós jog szerinti jogaikkal, a nemzeti hatóságok számára pedig, hogy felügyeljék a nemteljesítő hitelmegállapodások végrehajtását. A reputációs kockázat miatt maguk a hitelintézetek is visszariadhatnak a nemteljesítő hitelmegállapodások harmadik országbeli hitelfelvásárlók számára való értékesítésétől. Amennyiben a természetes személyeknek, többek között a fogyasztóknak és független munkavállalóknak nyújtott hitelek vagy a mikro-, kis- és

középvállalkozásoknak (kkv-k) nyújtott hitelek harmadik országbeli felvásárlójának képviselője nem hitelintézet, vagy nem valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelező vagy nem az Unióban engedéllyel rendelkező hiteligazgató, akkor az említett képviselőnek ilyen szervezetet kell kijelölnie annak biztosítása érdekében, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodás átruházását követően is ugyanolyan szintű hitelfelvevői jogok érvényesüljenek.

- (42) Továbbá annak jobb biztosítása érdekében, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodások átruházását követően ugyanolyan szintű fogyasztói jogok érvényesüljenek, az olyan hitelfelvásárlók számára, akik az Unióban lakóhellyel vagy bejegyzett székhellyel rendelkeznek, vagy ha a nemzeti joguk szerint nincs bejegyzett székhelyük, a központi ügyintézésük helye az Unióban található, elő kell írni, hogy a fogyasztókkal kötött, nemteljesítő hitelmegállapodások tekintetében hiteligazgatói tevékenységek végzésére hitelintézetet vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt vagy hiteligazgatót jelöljenek ki.
- (43) A fogadó tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy más hitelmegállapodásokra is kiterjesszék a hiteligazgató kijelölésére vonatkozó kötelezettséget. Azokban az esetekben, amikor a hitelfelvásárló átruházása egyaránt magában foglalja a fogyasztókkal, más természetes személyekkel vagy kkv-kkal kötött olyan hitelmegállapodásokat, amelyek esetében hitelintézetet vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt vagy hiteligazgatót kell kijelölni, és egyidejűleg egyéb olyan hitelmegállapodásokat is, amelyek esetében nincs szükség ilyen kijelölésre, a hitelfelvásárlónak vagy adott esetben képviselőjének a fogyasztókkal, más természetes személyekkel vagy kkv-kkal kötött hitelmegállapodások tekintetében meg kell felelnie a kijelölési kötelezettségnek. A hiteligazgatónak és a hitelfelvásárlónak be kell tartania az alkalmazandó uniós és nemzeti jogot, az egyes tagállamok nemzeti hatóságait pedig fel kell hatalmazni az e tevékenységek tényleges felügyeletéhez szükséges hatáskörökkel.
- (44) Amennyiben a hitelfelvásárlónak vagy az ezen irányelvvel összhangban kijelölt képviselőjének hiteligazgatót, hitelintézetet vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt kell kijelölnie, és úgy dönt, hogy maga kezeli és érvényesíti a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást, akkor a hitelfelvásárlót vagy az ezen irányelvvel összhangban kijelölt képviselőjét hiteligazgatónak kell tekinteni, és ezért ezen irányelv értelmében engedéllyel kell rendelkeznie.
- (45) A hiteligazgató vagy hitelintézet vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelező szolgáltatásait igénybe vevő hitelfelvásárlóknak tájékoztatniuk kell erről a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságait, hogy az érintett illetékes hatóságoknak módjukban álljon a hiteligazgatónak vagy a hitelintézetnek vagy a valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőnek a hitelfelvevővel szembeni magatartását felügyelni. A hitelfelvásárlóknak időben tájékoztatniuk kell a felügyeletükért felelős illetékes hatóságokat arról is, ha másik hiteligazgatót, hitelintézetet, vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt vesznek igénybe.
- (46) A hitelmegállapodást közvetlenül végrehajtó hitelfelvásárlóknak be kell tartaniuk a hitelmegállapodásra alkalmazandó jogot, ideértve a hitelfelvevőre alkalmazandó fogyasztóvédelmi szabályokat is. Továbbra is alkalmazandók különösen a szerződések végrehajtására vonatkozó fogyasztóvédelmi és a büntetőjogi nemzeti szabályok, az illetékes hatóságoknak pedig biztosítaniuk kell, hogy a hitelfelvásárlók betartsák ezeket a szabályokat a tagállamok területén.
- (47) Az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek érvényesítésének elősegítése érdekében az olyan hitelfelvásárlók számára, akik nem rendelkeznek az Unióban lakóhellyel vagy bejegyzett székhellyel, vagy ha a nemzeti joguk szerint nincs bejegyzett székhelyük, a központi ügyintézésük helye nem az Unióban található, az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabálynak elő kell írnia, hogy a hitelmegállapodás átruházásáról szóló szerződés megkötésekor a harmadik országbeli hitelfelvásárló kijelöljön egy olyan képviselőt, aki vagy amely az Unióban lakóhellyel vagy bejegyzett székhellyel rendelkezik, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi

ügymintézésének helye az Unióban található, és amelynek felhatalmazása van arra, hogy az illetékes hatóságok a hitelfelvásárló mellett vagy helyett hozzá fordulhatnak. Ez a képviselő felel az irányelv által a hitelfelvásárlóval szemben előírt kötelezettségek betartásáért, a hitelfelvásárlók számára előírt kötelezettségek sérelme nélkül. A nemteljesítő hitelek átruházó hitelfelvásárlóknak félévente összesített szinten tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságát legalább az átruházott hitelportfóliók kintlevőségének összesített egyenlegéről, a hitelek számáról és összegéről és arról, hogy az átruházás tartalmaz-e fogyasztókkal kötött hitelmegállapodásokat. Minden olyan hitelportfólió esetében, amely egyetlen tranzakcióban került átruházásra, a megadott információknak tartalmaznia kell a hitelfelvásárló vagy adott esetben unióbeli képviselője jogalanyazonosítóját (LEI), vagy ha ez nem áll rendelkezésre, a hitelfelvásárló és adott esetben unióbeli képviselője nevét és címét. Az illetékes hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy amikor csak szükségesnek tartják, előírassák az információk negyedévenkénti benyújtását, többek között a válságidőszakban végrehajtott ügyletek nagy száma miatt.

- (48) A tagállamokban jelenleg különböző hatóságok vannak megbízva a hitelgondozók és a hitelfelvásárlók engedélyezésével és felügyeletével, ezért elengedhetetlen, hogy a tagállamok tisztázzák e hatóságok szerepét, és megfelelő hatáskörökkel ruházzák fel őket, különösen mivel előfordulhat, hogy más tagállamokban szolgáltatásokat nyújtó szervezeteket is felügyelniük kell. Az Unió-szerte hatékony és arányos felügyelet biztosítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell az illetékes hatóságok számára az ezen irányelv szerinti feladataik ellátásához – többek között a szükséges információk beszerzéséhez, ezen irányelv lehetséges megsértésének kivizsgálásához, a hitelfelvevők panaszainak kezeléséhez, valamint közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések kiszabásához (ideértve az engedélyek visszavonását) – szükséges hatásköröket. A tagállamoknak az ilyen közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések alkalmazása esetén biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok arányos módon, indoklás mellett szabják ki azokat, és hogy a határozatok ellen akkor is bírósági felülvizsgálatot lehessen kérni, ha az illetékes hatóságok nem járnak el az előírt határidőn belül.
- (49) Az ezen irányelv megsértésére vonatkozó rendelkezések nem érintik a tagállamok azon jogát, hogy beavatkozzanak például a fogyasztóvédelemre, a hitelfelvevői jogokra vagy a bűncselekményekre vonatkozó nemzeti jog megsértése esetén. Ilyen esetekben a fogadó tagállam illetékes hatóságai és annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a hitelt nyújtották, döntenek arról, hogy sérült-e a nemzeti jog, így ezen irányelv nem korlátozza hatáskörüket.
- (50) Mivel a másodlagos hitelpiacok teljesítménye nagyban függ majd a részt vevő szervezetek jó hírétől, a hitelgondozóknak hatékony mechanizmusokat kell létrehozniuk a hitelfelvevők panaszainak kezelésére. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelfelvásárlók és a hitelgondozók felügyeletéért felelős illetékes hatóságok eredményes és hozzáférhető eljárásokkal rendelkezzenek a hitelfelvevők panaszainak kezelésére.
- (51) A személyes adatok kezelésére ezen irányelv alkalmazásában az (EU) 2016/679⁽¹⁶⁾ és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ rendelkezései egyaránt alkalmazandók. Különösen, amennyiben ezen irányelv alkalmazásának céljából személyes adatok kezelésére kerül sor, meg kell adni annak pontos célját, meg kell említeni a releváns jogalapot, és be kell tartani az (EU) 2016/679 rendeletben előírt, vonatkozó biztonsági követelményeket, továbbá tiszteletben kell tartani a szükségesség, arányosság, célhoz kötöttség és az átláthatóság, valamint az arányos adatmegőrzési időszak elvét. E célból egy egész ágazatra kiterjedő magatartási kódexnek az (EU) 2016/679 rendelet 40. cikkével összhangban történő kidolgozása lenne a legelőnyösebb. A személyes adatok beépített és alapértelmezett védelmének valamennyi olyan adatkezelési rendszer szerves részét kell képeznie, amelyet ezen irányelv keretében dolgoznak ki és használnak. Hasonlóképpen, a tagállamok illetékes hatóságai közötti igazgatási együttműködésnek és kölcsönös segítségnyújtásnak összeegyeztethetőnek kell lennie az (EU) 2016/679 rendeletben a személyes adatok védelme tekintetében megállapított szabályokkal, és meg kell felelnie az uniós jogszabályokat végrehajtó nemzeti adatvédelmi szabályoknak.

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (52) Az uniós és a nemzeti jog a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása érdekében számos jogot és biztosítékot ír elő a fogyasztóknak nyújtott hitelmegállapodásokkal kapcsolatban. Az említett jogok és biztosítékok főként a hitelmegállapodás tárgyalására és megkötésére, a 2005/29/EK irányelvben meghatározott, üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlataira, valamint a hitelmegállapodás teljesítésére vagy nemteljesítésére alkalmazandók. Ez különösen érvényes a 2014/17/EU irányelv hatálya alá tartozó hosszú távú fogyasztói hitelmegállapodások esetében a fogyasztók azon jogára, amely a hitelmegállapodásból származó fogyasztói kötelezettségek lejárat előtti teljes vagy részleges teljesítésére vonatkozik, vagy adott esetben az egységes európai adatlap útján arról való tájékoztatásukra, hogy a hitelmegállapodás hitelfelvásárló számára átruházható. A hitelfelvevői jogok akkor sem módosulhatnak, ha a hitelmegállapodás hitelintézet és a hitelfelvásárló közötti átruházására nováció formájában kerül sor. Általános elvként biztosítani kell, hogy a hitelfelvevő ne kerüljön rosszabb helyzetbe azt követően, hogy a hitelmegállapodását egy hitelintézet egy hitelfelvásárlóra ruházta át. Ez az irányelv nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy szigorúbb rendelkezéseket alkalmazzanak a hitelfelvevők védelme érdekében.
- (53) A 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv szerinti egyéb kötelezettségek sérelme nélkül, és a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében az említett irányelveket módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztókkal a hitelmegállapodás feltételeinek módosítása előtt kellő időben ismertessék az ilyen módosítások egyértelmű és átfogó jegyzékét, végrehajtásuk ütemezését és a szükséges részleteket, valamint annak a nemzeti hatóságnak a nevét és címét, amelynél a fogyasztó panaszt tehet.
- (54) A hitelmegállapodások feltételeinek a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv szerinti, az ezen irányelvben foglalt módosításokkal bevezetett módosításáról szóló tájékoztatás nem érintheti a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelvben rögzített fogyasztói jogokat, ideértve a tájékoztatáshoz való jogot is.
- (55) Az uniós jogalkotó a 93/13/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁸⁾, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv útján olyan hangsúlyt helyez a fogyasztók védelmére, amelynek figyelembevételével a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak a hitelfelvásárlóra való engedményezése semmilyen módon sem érintheti a fogyasztók uniós jog által biztosított védelmét. A hitelfelvásárlóknak és a hitelgondozóknak ezért be kell tartaniuk az eredeti hitelmegállapodásra alkalmazandó uniós és nemzeti jogot, és a hitelfelvevőnek ugyanolyan szintű védelemben kell részesülnie, mint amelyet az alkalmazandó uniós és nemzeti jog nyújt vagy amelyet az uniós vagy nemzeti kollíziós jogszabályok megállapítanak. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelfelvevőt a hitelmegállapodásban már szereplő költségeken kívül a hitelmegállapodás átruházásával kapcsolatos egyéb költségek ne terheljék. A fogyasztókat nemteljesítés esetén terhelő díjak tekintetében a 2008/48/EK irányelvbe olyan módosításokat illesztenek be, amelyek értelmében a tagállamoknak ugyanazokat a szabályokat kell követniük, mint amelyeket a 2014/17/EU irányelv a díjak és szankciók felső határának megállapításáról határoz meg.
- (56) A fogyasztók tekintetében a 2008/48/EK és 2014/17/EU irányelvet ezzel az irányelvvel úgy kell módosítani, hogy rendelkezzenek arról, hogy a tagállamoknak elő kell írniuk a hitelezők számára, hogy megfelelő szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzenek arra vonatkozóan, hogy adott esetben erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt észszerű átstrukturálást hajtsanak végre. Figyelembe kell venni az EBH fizetési késedelemről és kényszerértékesítésről szóló 2015. augusztus 19-i, a nemteljesítő és átstrukturált kitétségek kezelésére vonatkozó 2018. október 31-i, és a nemteljesítő hitelekre vonatkozóan a bankoknak nyújtott 2017. márciusi iránymutatásait. Annak eldöntésekor, hogy melyik átstrukturálási intézkedést kell meghozni, a hitelezőknek figyelembe kell venniük a fogyasztó egyedi körülményeit, a fogyasztó érdekeit és jogait, valamint a fogyasztónak a hitel visszafizetésére való képességét, különösen akkor, ha a hitelmegállapodást olyan lakóingatlanlal biztosítják, amely a fogyasztó elsődleges lakóhelye. Az átstrukturálási intézkedések közé tartozhatnak a hitelfelvevőnek nyújtott bizonyos engedmények, mint például a hitelmegállapodás teljes vagy részleges refinanszírozása vagy korábbi feltételeinek módosítása, többek között időtartamának meghosszabbítása, a hitelmegállapodás típusának megváltoztatása, a törlesztőrészlet teljes vagy részleges visszafizetésének elhalasztása egy adott időszakra, a kamatláb megváltoztatása, türelmi időszak felajánlása, részleges visszafizetés, valutaátszámítás, részleges elengedés és adósságkonszolidáció. A tagállamoknak nemzeti szinten megfelelő átstrukturálási intézkedésekkel kell rendelkezniük. Az ezen irányelvben – a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv módosításaként – előírt átstrukturálási intézkedések jegyzéke nem kimerítő, ezért a tagállamok továbbra is szabadon rendelkezhetnek további intézkedésekről. Hasonlóképpen, a tagállamoknak lehetőségük van arra is, hogy – amennyiben nemzeti szinten így rendelkeztek – ne írjanak elő konkrét intézkedést mindaddig, amíg észszerű

⁽¹⁸⁾ A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

számú intézkedés továbbra is rendelkezésre áll. Arra az esetre, ha a végrehajtási eljárás után van még fennálló tartozás, a tagállamoknak gondoskodniuk kell a minimális megélhetési feltételek védelméről és olyan intézkedések meghozataláról, amelyek a túlzott eladósodottság elkerülése mellett megkönnyítik a hitel visszafizetését. A tagállamoknak arra kell ösztönözniük a hitelezőket, hogy – legalább azokban az esetekben, amikor a lakóingatlanért kapott vételár befolyásolja a fogyasztó tartozásának összegét – tegyék meg az észszerűen elvárható lépéseket annak érdekében, hogy a végrehajtás tárgyát képező lakóingatlant az adott piaci feltételek között elérhető legjobb áron értékesítsék. A tagállamok nem akadályozhatják meg a hitelmegállapodásban részes feleket abban, hogy kifejezetten megállapodjanak arról, hogy a biztosíték hitelezőre történő átruházása elegendő a hitel visszafizetéséhez, különösen, ha a hitelt a fogyasztó elsődleges lakóhelye biztosítja.

- (57) Annak biztosítása érdekében, hogy a jelzáloghitel-megállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak harmadik személyre történő engedményezése ne érintse a fogyasztók védelmének szintjét, a 2014/17/EU irányelvet módosítani kell oly módon, hogy az említett irányelv hatálya alá tartozó hitel átruházása esetén a fogyasztó minden olyan kifogást jogosult legyen érvényesíteni a hitelfelvásárlóval szemben, amely az eredeti hitelezővel szemben rendelkezésre állt, és tájékoztatást kapjon az engedményezésről.
- (58) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽⁹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az áttűtető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt áttűtető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében az uniós jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (59) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2019. január 24-én véleményt nyilvánított.
- (60) Ezen irányelv hatékony működését a Bizottságnak felül kell vizsgálnia, mivel a magas szintű fogyasztóvédelemmel rendelkező nemteljesítő hitelek belső másodlagos piaca fejlődik. A Bizottságnak minden lehetősége megvan az olyan konkrét határokon átnyúló kérdések elemzésére, amelyeket az egyes tagállamok nem képesek azonosítani vagy megfelelően kezelni, például a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatát, amely a hitelgondozási és hitelfelvásárlói tevékenységgel kapcsolatban felmerülhet, valamint a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés elemzésére. Indokolt ezért, hogy ezen irányelv felülvizsgálatába a Bizottság a hitelgondozók és a hitelfelvásárlók tevékenységeivel kapcsolatos pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, valamint az illetékes hatóságok közötti igazgatási együttműködés alapos értékelését is belefoglalja.
- (61) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a nemteljesítő hitelek másodlagos piacainak kialakítását és fejlesztését az Unióban, emellett a hitelfelvevők, különösen a fogyasztók megerősített védelmének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv közös keretet és követelményeket állapít meg a következők tekintetében:

- a) uniós székhelyű hitelintézet által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak a hitelgondozói, amelyek hitelfelvásárló nevében járnak el;

⁽⁹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- b) uniós székhelyű hitelintézet által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás hitelfelvásárlói.

2. cikk

Hatály

- (1) A jelen irányelv a következőkre alkalmazandó:

- a) uniós székhelyű hitelintézet által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás tekintetében a hitelfelvásárló nevében az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jognak megfelelően eljáró hitelgondozó;
- b) uniós székhelyű hitelintézet által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás hitelfelvásárlói, amelyek az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jognak megfelelően járnak el.

(2) A hatálya alá tartozó hitelmegállapodások tekintetében ez az irányelv nem érinti sem a nemzeti jognak a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy maga a hitelmegállapodás átruházásával kapcsolatos szerződési jogi vagy polgári jogi elveit, sem pedig a különösen az 593/2008/EK és az 1215/2012/EU rendelet, a 93/13/EGK, a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv és az ezeket átültető nemzeti rendelkezések, illetve az egyéb, fogyasztóvédelemre és a hitelfelvevők jogaira vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályok alapján a fogyasztóknak vagy hitelfelvevőknek nyújtott védelmet.

(3) Az irányelv nem érinti a tagállamok nemzeti jogában meghatározott azon korlátozásokat, amelyek a nem késedelmes vagy kevesebb mint 90 napja késedelmes vagy a nem nemzeti polgári joggal összhangban megszűnt nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó hitelezői jogok átruházására vagy az ilyen nemteljesítő hitelmegállapodások átruházására vonatkoznak.

(4) Az irányelv nem érinti a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a hitelmegállapodás gondozására vonatkozó, tagállami nemzeti jogszabályokban foglalt követelményeket, amennyiben a hitelfelvásárló az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁰⁾ 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység, és amennyiben az ilyen nemzeti jogszabályok:

- a) nem érintik a fogyasztóvédelem ezen irányelv által biztosított szintjét;
- b) biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megkapják a hitelgondozóktól a szükséges információkat.

- (5) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a hitelmegállapodás gondozása, amelyet a következő végez:
- uniós székhelyű hitelintézet;
 - a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett vagy bejegyzett alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK), vagy alapkezelő társaság, vagy a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési társaság, feltéve, hogy az említett irányelv alapján a befektetési társaság nem jelölt ki alapkezelő társaságot az általuk kezelt alap nevében;
 - hitelintézetnek nem minősülő hitelező, amely a 2008/48/EK irányelv 20. cikkének vagy a 2014/17/EU irányelv 35. cikkének megfelelően valamely tagállam illetékes hatóságának felügyelete alatt áll az adott tagállamban végzett tevékenysége során;

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

- b) olyan hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a hitelmegállapodás gondozása, amelyet nem egy uniós székhelyű hitelintézet bocsátott ki, kivéve, ha a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat vagy a hitelmegállapodást ilyen intézmény által kibocsátott hitelmegállapodással váltják fel;
- c) a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelező jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás uniós székhelyű hitelintézet általi felvásárlása;
- d) a hitelmegállapodásból származó hitelező jogoknak vagy a hitelmegállapodásnak a 32. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett időpont előtti átruházása.

(6) A tagállamok mentesíthetik az irányelv alkalmazása alól a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy a hitelmegállapodásnak a nemzeti jogban meghatározott közjegyzők és végrehajtók vagy a 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²¹⁾ 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott jogászok által végzett gondozását, ha a hitelgondozási tevékenységeket szakmai tevékenységük részeként végzik.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
2. „hitelező”: hitelintézet, amely hitelt bocsátott ki, vagy hitelfelvásárló;
3. „hitelfelvevő”: jogi vagy természetes személy, beleértve jogutódját vagy kedvezményezettjét, amely hitelmegállapodást kötött egy hitelintézettel;
4. „hitelmegállapodás”: olyan eredetileg kibocsátott, módosított vagy a korábbi felváltó megállapodás, amely alapján a hitelintézet hitelt nyújt halasztott fizetés, kölcsön vagy más, ezekhez hasonló pénzügyi megoldás formájában;
5. „hitelgondozási megállapodás”: a hitelfelvásárló és a hitelgondozó között, a hitelgondozó által a hitelfelvásárló nevében nyújtandó szolgáltatásokról kötött írásbeli szerződés;
6. „hitelfelvásárló”: olyan természetes vagy jogi személy, amely nem hitelintézet, és amely kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenysége keretében az alkalmazandó uniós és nemzeti joggal összhangban nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat vásárol, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást vásárolja meg;
7. „hitelgondozási szolgáltató”: a hitelgondozó által a hitelgondozási tevékenységek bármelyikének ellátása céljából alkalmazott harmadik fél;
8. „hitelgondozó”: olyan jogi személy, amely üzleti tevékenysége keretében kezeli és érvényesíti a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat vagy a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó jogokat, a hitelfelvásárló nevében, és legalább egy vagy több hitelgondozási tevékenységet végez;
9. „hitelgondozási tevékenység”: az alábbi tevékenységek közül egy vagy több:
 - a) a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz vagy magához a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó, esedékes fizetések beszedése vagy behajtása a hitelfelvevőtől;
 - b) a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz kapcsolódó feltételeknek vagy a hitelmegállapodás feltételeinek újratárgyalása a hitelfelvevővel a nemzeti jognak megfelelően, a hitelfelvásárló utasításaival összhangban, amennyiben a hitelgondozó nem a 2008/48/EK irányelv 3. cikkének f) pontja vagy a 2014/17/EU irányelv 4. cikkének (5) bekezdése szerinti hitelközvetítő;

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/5/EK irányelve (1998. február 16.) az ügyvédi hivatásnak a képzés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről (HL L 77., 1998.3.14., 36. o.).

- c) a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy a hitelmegállapodással kapcsolatos panaszkezelés;
 - d) hitelfelvevő tájékoztatása a kamatlábak és a díjak megváltozásáról és a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz vagy a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó, esedékes kifizetésekről.
10. „székhely szerinti tagállam”: a hitelgondozó tekintetében az a tagállam, amelyben a bejegyzett székhelye található, vagy ha a nemzeti jog szerint nincs bejegyzett székhelye, az a tagállam, ahol a központi ügyintézés helye található, a hitelfelvásárló tekintetében pedig az a tagállam, amelyben a hitelfelvásárló vagy képviselője lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joguk szerint nincs bejegyzett székhelyük, a központi ügyintézésük helye található;
11. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam, amelyben a hitelgondozó fiókteleppel rendelkezik, vagy hitelgondozási tevékenységeket nyújt, és minden esetben az a tagállam, ahol a hitelfelvevő lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye található;
12. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelmegállapodások keretében olyan célból jár el, amely kívül esik a kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységének körén;
13. „nemteljesítő hitelmegállapodás”: az 575/2013/EU rendelet 47a. cikke szerint nemteljesítő kitettséggként besorolt hitelmegállapodás.

II. CÍM

HITELGONDOZÓK

I. FEJEZET

A hitelgondozók engedélyezése

4. cikk

Általános követelmények

- (1) A tagállamok előírják, hogy a hitelgondozó az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések követelményeinek megfelelően engedélyt szerezzen a székhely szerinti tagállamban, mielőtt annak területén megkezdene tevékenységeit.
- (2) A tagállamok az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó hatáskörrel a 21. cikk (3) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságokat ruházzák fel.

5. cikk

Az engedély megadásával kapcsolatos követelmények

- (1) A tagállamok a 6. cikk sérelme nélkül megállapítják a 4. cikk (1) bekezdésében említett engedély megadásával kapcsolatos következő követelményeket:
- a) a kérelmező az Európai Unió működéséről szóló szerződés 54. cikkében említett jogi személy, amelynek bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézés helye abban a tagállamban található, amelyben az engedélyezést kéri;
 - b) a kérelmező irányító vagy ügyviteli szervének tagjai kellően jó hírnévvel rendelkeznek, amelyet a következők bizonyításával igazolnak:
 - i. nem szerepelnek bünygyi nyilvántartásban vagy bármely más ennek megfelelő nemzeti adattárban vonatkozó bűncselekmények, különösen vagyon elleni, pénzügyi szolgáltatással és tevékenységgel, pénzmosással, uzsorával, csalással, adóbűncselekménnyel, a szakmai titoktartás megsértésével, a testi épség megsértésével kapcsolatos bűncselekmények miatt, valamint a társaságokra, a csődre, a fizetési képtelenségre vagy a fogyasztóvédelemre vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozó bármely egyéb bűncselekmény miatt;

- ii. a kisebb ügyek kumulatív hatása nem befolyásolja jó hírnevüket;
 - iii. a felügyeleti és szabályozó hatóságokkal folytatott korábbi üzleti kapcsolataik során mindig is átláthatók, nyíltak és együttműködőek voltak;
 - iv. nem tartoznak folyamatban lévő fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá, és korábban sem nyilvánították őket fizetéseképtelenné, kivéve, ha fizetőképességük a nemzeti jognak megfelelően helyreállt;
- c) a kérelmező irányító vagy adminisztratív szerve összességében megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezik ahhoz, hogy az üzleti tevékenységet hozzáértő és felelős módon végezze;
- d) a kérelmezőkben az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek kellően jó hírnévvel rendelkeznek, amelyet az e bekezdés b) albekezdésének i. és iv. pontjában megadott követelmények teljesítésével igazolnak;
- e) a kérelmező megbízható irányítási rendszerekkel és megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal – többek között kockázatkezelési és számviteli eljárásokkal – biztosítja a hitelfelvevők jogainak tiszteletben tartását és a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra vagy a hitelmegállapodásra vonatkozó jogszabályok és az (EU) 2016/679 rendelet betartását;
- f) a kérelmező megfelelő politika alkalmazásával biztosítja a hitelfelvevők védelmét szolgáló szabályok betartását és a hitelfelvevőkkel való méltányos és gondos bánásmódot, figyelembe véve többek között pénzügyi helyzetüket és lehetőség szerint azt, hogy szükséges-e őket adósságkezelő vagy szociális szolgálatokhoz irányítani;
- g) a kérelmező megfelelő és konkrét belső eljárásokkal biztosítja a hitelfelvevők panaszainak rögzítését és kezelését;
- h) a kérelmező megfelelő pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni eljárásokkal rendelkezik, amennyiben az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jogszabályok a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, valamint megelőzésük céljából a hitelgondozókat kötelezett szolgáltatóknak nyilvánítják;
- i) a kérelmezőre az alkalmazandó nemzeti jog alapján jelentéstételi és közzétételi követelmények vonatkoznak.

(2) Az összes érintett érdekelt féllel folytatott konzultációt követően, valamint minden érintett érdeket figyelembe véve az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmények tekintetében.

(3) Ha a kérelmező nem teljesíti az e cikk (1) bekezdésében és adott esetben a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelményeket, akkor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem adják meg a 4. cikk (1) bekezdése szerinti engedélyt.

6. cikk

Pénzeszközök tartásának lehetősége

- (1) A tagállamok meghatározzák, hogy a területükön hitelgondozási tevékenységet végző hitelgondozók:
- a) vagy átvehetnek és tarthatnak a hitelfelvevőktől pénzeszközöket annak érdekében, hogy ezeket a pénzeszközöket hitelfelvásárlókra ruházzák át;
 - b) vagy tilos számukra a hitelfelvevőktől pénzeszközök átvétele és tartása.

(2) Abban az esetben, ha a hitelgondozók az (1) bekezdés a) pontja alapján a hitelfelvevőktől pénzeszközöket fogadhatnak és tarthatnak, a tagállamok:

- a) az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott engedély megadására vonatkozó követelményeken túlmenően előírják, hogy a kérelmezőnek egy hitelintézetben elkülönített számlával kell rendelkeznie, amelyen a hitelfelvevőktől kapott valamennyi pénzeszközt jóvá kell írni és meg kell őrizni mindaddig, amíg azokat el nem juttatják az adott hitelfelvásárlóhoz, a hitelfelvásárlóval kötött megállapodás szerinti feltételek mellett;
- b) biztosítják, hogy ezek a pénzeszközök a nemzeti joggal összhangban a hitelfelvásárlók érdekében védelmet élvezzenek a hitelgondozók egyéb hitelezőinek követeléseivel szemben, különösen fizetési képtelenség esetén;
- c) meghatározzák, hogy amennyiben a hitelfelvevő a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz vagy a nemteljesítő hitelmegállapodáshoz kapcsolódó esedékes összegek részleges vagy teljes visszafizetése céljából befizetést teljesít egy hitelgondozónak, a befizetést úgy kell kezelni, mintha azt a hitelfelvásárlónak fizették volna;
- d) kötelezik a hitelgondozót, hogy minden esetben, amikor a hitelfelvevőtől pénzt kap, papíron vagy más tartós adathordozón elismervényt vagy igazolást adjon a hitelfelvevőnek, amellyel elismeri a kapott összegeket.

(3) Amennyiben a hitelgondozó üzleti modelljének részeként nem szándékozik a hitelfelvevőktől pénzeszközöket átvenni és azokat tartani, a hitelgondozónak ezt a szándékát a 4. cikk (1) bekezdésében említett engedély iránti kérelmében közölnie kell. Ilyen esetekben az e cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban meghatározott követelmények nem alkalmazandó.

7. cikk

A hitelgondozók engedélyezésére vonatkozó eljárás

(1) A tagállamok kialakítják a hitelgondozók engedélyezésére vonatkozó eljárást, amelynek keretében a kérelmező benyújthatja kérelmét és a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára annak ellenőrzéséhez szükséges minden információt, hogy a kérelmező teljesítette az 5. cikk (1) bekezdését, és adott esetben a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben megállapított feltételeket.

(2) A hitelgondozók (1) bekezdésben említett engedélykérelemhez csatolni kell a következőket:

- a) bizonyíték a kérelmező jogállásáról, valamint bejegyzési dokumentuma és létesítő okiratának másolata;
- b) a kérelmező központi irodájának vagy bejegyzett székhelyének címe;
- c) a kérelmező irányító vagy ügyviteli szervét alkotó tagok és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek személyazonossága;
- d) bizonyíték arról, hogy a kérelmező teljesíti az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeket;
- e) bizonyíték arról, hogy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek teljesítik az ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott feltételeket;
- f) bizonyíték az 5. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett irányítási rendszerekről és belső kontrollmechanizmusokról;
- g) bizonyíték az 5. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett politikáról;
- h) bizonyíték az 5. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett belső eljárásokról;
- i) bizonyíték az 5. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett belső eljárásokról;
- j) adott esetben bizonyíték a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti elkülönített számla meglétéről valamely hitelintézetben;
- k) a 12. cikk (1) bekezdésében említett kiszervezési megállapodás.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az engedélykérelem kézhezvételétől számított 45 napon belül megvizsgálják annak hiánytalanságát.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a hiánytalan kérelem kézhezvételétől – vagy ha a kérelmet hiányosnak tekintik, a szükséges információ beérkezésétől – számított 90 napon belül értesítik a kérelmezőt az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról és megindokolják az elutasítást.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmező törvényszéki jogorvoslattal élhessen akkor, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az 5. cikk (3) bekezdése alapján elutasítják az engedélykérelmet, vagy ha az e cikk (4) bekezdésében megállapított határidőn belül nem hoznak határozatot az engedélykérelem ügyében.

8. cikk

Az engedély visszavonása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a 22. cikkel összhangban rendelkeznek a szükséges felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörrel, hogy a következő esetek bármelyikében visszavonhassák a hitelgondozónak adott engedélyt: ha a hitelgondozó

- a) a kiállítás időpontjától számított 12 hónapon belül nem él az engedéllyel;
- b) kifejezetten lemond az engedélyről;
- c) több mint 12 hónapja nem folytat hitelgondozói tevékenységet;
- d) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;
- e) már nem felel meg az 5. cikk (1) bekezdésében és adott esetben a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontjában a hitelgondozói engedély megadására vonatkozóan meghatározott követelményeknek;
- f) súlyosan megsérti az alkalmazandó jogszabályokat, beleértve az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat, vagy más fogyasztóvédelmi szabályokat, beleértve a fogadó tagállam és a hitelnyújtás helye szerinti tagállam alkalmazandó szabályait.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az engedély (1) bekezdésnek megfelelő visszavonásakor azonnal tájékoztassák a fogadó tagállam illetékes hatóságait, ha a hitelgondozó a 13. cikk alapján is nyújt szolgáltatásokat, valamint a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságait is, amennyiben eltér a fogadó és a székhely szerinti tagállamtól.

9. cikk

Az engedélyezett hitelgondozók listája vagy nyilvántartása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hozzák létre és tartják fenn a területükön legalább a szolgáltatást nyújtó hitelgondozók listáját, vagy, amennyiben ezt ítélik megfelelőbbnek, nyilvántartását, ideértve az ezen irányelv 13. cikke alapján szolgáltatást nyújtó hitelgondozókat is.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek meghatározzák az ilyen listák vagy nyilvántartások létrehozására és vezetésére vonatkozó legjobb gyakorlatokat, és meghatározzák az azokban foglalt információk típusait annak érdekében, hogy azok Unió-szerte egyenlő versenyfeltételeket és átláthatóságot biztosítsanak a hitelfelvásárlók és a hitelfelvevők számára.

(2) Az (1) bekezdésben említett listát vagy a nyilvántartást a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni az illetékes hatóságok weboldalain az interneten, és rendszeresen aktualizálni kell.

- (3) Az engedély 8. cikknek megfelelő visszavonása esetén az illetékes hatóságok késedelem nélkül aktualizálják az e cikk (1) bekezdésében említett listát vagy nyilvántartást.

10. cikk

Kapcsolat a hitelfelvevővel, kommunikáció átruházás esetén és azt követően

- (1) A tagállamok előírják, hogy a hitelfelvásárlók és hitelgondozók a hitelfelvevőkkel fennálló kapcsolataikban:
- a) jóhiszeműen, méltányosan és szakmaian járnak el;
 - b) a hitelfelvevőnek olyan információt nyújtanak, amely nem megtévesztő, nem pontatlan és nem hamis;
 - c) tiszteletben tartják és védik a hitelfelvevők személyes adatait és magánéletét;
 - d) olyan módon kommunikálnak a hitelfelvevővel, amely nem minősül zaklatásnak, kényszerítésnek vagy jogtalan befolyásolásnak.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak a hitelfelvásárlóra történő átruházását követően, mindig az első követelésbehajtás előtt, továbbá a hitelfelvevő bármely időpontban tett kérésére a hitelfelvásárló vagy – hitelgondozási tevékenység végzésére való kijelöléskor – a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet vagy a hitelgondozó nyomtatott formában vagy más tartós adathordozón legalább a következőket tartalmazó tájékoztatást küld a hitelfelvevőnek:
- a) információ a megtörtént átruházásról, beleértve annak időpontját is;
 - b) a hitelfelvásárló azonosító adatai és elérhetősége;
 - c) amennyiben kijelölésre került, a hitelgondozó vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet azonosító adatai és elérhetőségei;
 - d) amennyiben kijelölésre került, a hitelgondozó 7. cikk szerinti engedélyére vonatkozó bizonyíték;
 - e) adott esetben a hitelgondozási szolgáltató azonosító adatai és elérhetősége;
 - f) jól látható módon feltüntetve a kapcsolattartó referenciapont elérhetősége a hitelfelvásárlónál vagy – amennyiben hitelgondozási tevékenység végzésére jelölték ki – a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetnél vagy a hitelgondozónál és adott esetben a hitelgondozási szolgáltatónál, amely szükség esetén tájékoztatást nyújt;
 - g) a hitelfelvevő által a közlemény elküldésének időpontjában esedékes összegekre vonatkozó tájékoztatás, részletezve a tőke, kamatok, díjak és egyéb megengedett költségek formájában fizetendő összegeket;
 - h) nyilatkozat arról, hogy továbbra is minden vonatkozó uniós és nemzeti jogszabály alkalmazandó, különös tekintettel a szerződések teljesítésére, a fogyasztóvédelemre, a hitelfelvevő jogaira és a büntetőjogra;
 - i) azon tagállam illetékes hatóságainak neve, címe és elérhetőségei, amelyben a hitelfelvevő lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye található, és amelynek a hitelfelvevő panaszt nyújthat be.

Az első albekezdésben előírt tájékoztatást a nyilvánosság számára világos és érthető nyelven kell megfogalmazni.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelfelvásárló, vagy amennyiben hitelgondozási tevékenység végzésére kijelölték, a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet vagy a hitelgondozó a hitelfelvevővel folytatott minden későbbi kommunikációja tartalmazza az e cikk (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott információkat, kivéve, ha ez az új hitelgondozó kijelölését követő első kommunikáció, amely esetben az e cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott információkat is fel kell tüntetni.

- (4) A (2) és (3) bekezdés nem érinti az egyéb alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogban előírt, a kommunikációra vonatkozó további követelményeket.

11. cikk

A hitelgondozó és a hitelfelvásárló közötti szerződéses jogviszony

(1) Amennyiben a hitelfelvásárló nem saját maga látja el a hitelgondozási tevékenységeket, a tagállamok biztosítják, hogy a kinevezett hitelgondozó a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak a kezelésére és teljesítésére vonatkozó szolgáltatásait a hitelfelvásárlóval kötött hitelgondozási megállapodás alapján végezze.

(2) Az (1) bekezdésben említett hitelgondozási megállapodásnak tartalmaznia kell a következőket:

- a) a hitelgondozó által végzendő hitelgondozási tevékenységek részletes ismertetése;
- b) a hitelgondozó díjazása vagy a díjazás kiszámításának módja;
- c) a hitelfelvásárló hitelfeltevővel szembeni, hitelgondozó általi képviselésének mértéke;
- d) a felek nyilatkozata a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra vagy magára a hitelmegállapodásra vonatkozó uniós és nemzeti jog betartásáról, többek között a fogyasztó- és adatvédelem tekintetében;
- e) egy olyan záradék, amely megköveteli a hitelfeltevőkkel szembeni méltányos és gondos bánásmódot.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett hitelgondozási megállapodás tartalmazzon olyan követelményt, amelynek értelmében a hitelgondozó bármely hitelgondozási tevékenységének kiszervezése előtt értesíti a hitelfelvásárlót.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó az (1) bekezdésben említett hitelgondozási megállapodás felmondásának dátumától számított legalább öt évig, vagy a székhely szerinti tagállamban alkalmazandó törvényes elévülési idő alatt, de mindkét esetben legfeljebb 10 évig nyilvántartást vezessen és őrizzen a következőkről:

- a) a hitelfelvásárlóval és a hitelfeltevővel folytatott vonatkozó levelezés, az alkalmazandó nemzeti jogban előírt feltételek alapján;
- b) az általa a hitelfelvásárló nevében kezelt és érvényesített egyes nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy nemteljesítő hitelmegállapodással kapcsolatban a hitelfelvásárlótól kapott vonatkozó utasítások, az alkalmazandó nemzeti jogban előírt feltételek alapján;
- c) a hitelgondozási megállapodás.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó a (4) bekezdésben említett nyilvántartásokat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássa.

12. cikk

A hitelgondozó általi kiszervezés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a 3. cikk (9) bekezdésében felsorolt bármely hitelgondozási szolgáltatást egy hitelgondozási szolgáltató végez, a hitelgondozó akkor is teljeskörűen felelős marad az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti kötelezettségek teljesítéséért. Az említett hitelgondozási tevékenységek kiszervezése a következő feltételek mellett lehetséges:

- a) a hitelgondozó és a hitelgondozási szolgáltató közötti írásos kiszervezési megállapodás megkötése, amelynek értelmében a hitelgondozási szolgáltatónak meg kell felelnie az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseknek, beleértve az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat, valamint a hitelmegállapodásra vagy a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra alkalmazandó vonatkozó uniós vagy nemzeti jogot;
- b) tilos valamennyi hitelgondozási tevékenységet egyidejűleg egy hitelgondozási szolgáltatónak kiszervezni;
- c) a hitelgondozó és a hitelfelvásárló közötti szerződéses kapcsolatot, valamint a hitelgondozó hitelfelvásárlóval vagy hitelfeltevővel szembeni kötelezettségeit nem módosítja a hitelgondozási szolgáltatónak történő kiszervezési megállapodás.

- d) a hitelgondozó 5. cikk (1) bekezdésben meghatározott engedélyezési követelményeknek való megfelelését nem befolyásolja a hitelgondozási tevékenységek egy részének kiszervezése;
- e) a hitelgondozási szolgáltatónak való kiszervezés nem akadályozza az illetékes hatóságokat a hitelgondozó 14. és 21. cikk szerinti felügyeletében;
- f) a hitelgondozó közvetlenül hozzáfér a hitelgondozási szolgáltatónak kiszervezett hitelgondozási szolgáltatásokkal kapcsolatos releváns információkhoz;
- g) a kiszervezési megállapodás megszűnését követően a hitelgondozó rendelkezik az ahhoz szükséges szakértelemmel és erőforrásokkal, hogy el tudja végezni a kiszervezett tevékenységeket.

A hitelgondozási tevékenységek kiszervezése nem hajtható végre oly módon, hogy az hátrányosan befolyásolja a hitelgondozó belső kontrolljainak minőségét, vagy hitelgondozási tevékenységeinek megbízhatóságát vagy folytonosságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó tájékoztassa a székhely szerinti tagállam, és adott esetben a fogadó tagállam illetékes hatóságát az (1) bekezdés szerinti hitelgondozási tevékenységek kiszervezése előtt.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó a kiszervezési megállapodás megszüntetésének dátumától számított legalább öt évig, vagy a székhely szerinti tagállamban alkalmazandó törvényes elévülési időn át, de mindkét esetben legfeljebb 10 évig megőrzi a hitelgondozási szolgáltatónak nyújtott releváns utasítások nyilvántartását az alkalmazandó nemzeti jogszabályok feltételeinek megfelelően, valamint az (1) bekezdésben említett kiszervezési megállapodást.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó és a hitelgondozási szolgáltató a (3) bekezdésben említett információkat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássa.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozási szolgáltatók ne vehessenek át és ne tarthassanak a hitelfelvevőktől származó pénzeszközöket.

II. fejezet

Határokon átnyúló hitelgondozási tevékenység

13. cikk

A hitelgondozási tevékenység végzésének szabadsága a fogadó tagállamban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállamban a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban engedélyezett hitelgondozónak a fogadó tagállam nemzeti jogában az ezen irányelvvel összhangban megállapított korlátozások és követelmények sérelme nélkül, beleértve adott esetben a hitelfelvevőktől származó pénzeszközök átvételének és tartásának tilalmát, amelyek nem kapcsolódnak a hitelgondozókra vonatkozó egyéb engedélyezési követelményekhez, vagy a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz, illetve magához a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó feltételek újratárgyalása terén megállapított követelményekhez, jogában álljon az említett engedély hatályába tartozó megállapított szolgáltatásokat az Unióban nyújtani.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban a székhely szerinti tagállamban engedélyezett hitelgondozó fogadó tagállamban kíván szolgáltatásokat nyújtani, a hitelgondozó benyújtsa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a következő információkat:

- a) a fogadó tagállam megnevezése, amelyben a hitelgondozó szolgáltatásokat kíván nyújtani, és, amennyiben ez az információ már ismert a hitelgondozó előtt, az a tagállam, ahol a hitelt nyújtották, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól;
- b) adott esetben a fogadó tagállamban létrehozott fióktelep címe;
- c) adott esetben a fogadó tagállamban a hitelgondozási szolgáltató azonosító adatai és címe;

- d) a fogadó tagállamban a hitelgondozói tevékenységek irányításáért felelős személyek azonosító adatai;
- e) adott esetben a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra vagy a hitelmegállapodásra alkalmazandó jogszabályok betartásának biztosítása érdekében hozott azon intézkedések részletes ismertetése, amelyek célja a hitelgondozó belső eljárásainak, az irányítási szabályainak és a belső kontrollmechanizmusainak kiigazítása;
- f) a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni szabályoknak való megfelelés érdekében kialakított eljárás ismertetése, amennyiben a fogadó tagállamnak az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jogszabályai a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, valamint megelőzésük céljából a hitelgondozókat kötelezett szolgáltatóknak nyilvánítják;
- g) az, hogy rendelkezik-e a hitelgondozó megfelelő eszközökkel ahhoz, hogy a fogadó tagállam nyelvén vagy a hitelmegállapodás nyelvén kommunikáljon;
- h) az, hogy a hitelgondozó a székhelye szerinti tagállamban rendelkezik-e engedéllyel a hitelfelvevőktől származó pénzeszközök fogadására és tartására.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a (2) bekezdésben említett minden információ beérkezésétől számított 45 napon belül továbbítanak a szóban forgó információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságainak, amelyek haladéktalanul visszaigazolják azok kézhezvételét. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ezt követően tájékoztatják a hitelgondozót arról a dátumról, amikor az információt közölték a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, valamint arról a napról, amikor ezen illetékes hatóságok visszaigazolták az információ kézhezvételét. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a (2) bekezdésben említett valamennyi információt közlik azon tagállam illetékes hatóságaival, ahol a hitelt nyújtották, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó bíróság előtt jogorvoslattal élhessen, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai elmulasztják a (2) bekezdésben említett információk továbbítását.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó a következők közül a korábbi időponttól kezdve megkezdhesse szolgáltatások nyújtását a fogadó tagállamban:

- a) az (3) bekezdésben említett tájékoztatás a fogadó tagállam illetékes hatóságai általi kézhezvételének visszaigazolásáról szóló tájékoztatás kézhezvétele;
- b) az e bekezdés a) pontjában említett visszaigazolás kézhezvételének hiányában minden információnak a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára történő, a (2) bekezdésben említett benyújtásának időpontjától számított két hónap elteltével.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó tájékoztassa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a (2) bekezdés szerint közzétett adatok terén bekövetkező bármilyen későbbi változásról. Ilyen esetekben a tagállamok biztosítják a (3), a (4) és az (5) bekezdésben meghatározott eljárásnak való megfelelést.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 9. cikkben említett listán vagy nyilvántartásban rögzítsék azon hitelgondozókat, amelyek területükön hitelgondozási tevékenység végzésére engedéllyel rendelkeznek, továbbá az ezek székhely szerinti tagállamára vonatkozó adatokat.

14. cikk

A határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó hitelgondozók felügyelete

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai vizsgálják felül és értékeljék a fogadó tagállamban hitelgondozási tevékenységeket végző hitelgondozók ezen irányelv követelményeinek való folyamatos megfelelését.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai jogosultak legyenek a hitelgondozóknak a fogadó tagállamban végzett tevékenységeit ezen irányelv követelményei tekintetében felügyelni, vizsgálni és velük szemben közigazgatási büntetéseket és korrekciós intézkedéseket elrendelni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közöljék a hitelgondozó tekintetében elrendelt intézkedéseket a fogadó tagállamok illetékes hatóságaival, és adott esetben a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságaival, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelgondozó hitelgondozási tevékenységeket végez egy fogadó tagállamban, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, és adott esetben a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól, szorosan együttműködjenek feladataik és kötelezettségeik ellátásában, különösen az ellenőrzések, vizsgálatok és helyszíni szemlék során.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az ezen irányelvben előírt feladataik és kötelezettségeik ellátása során segítséget kérjenek a fogadó tagállam illetékes hatóságaitól a fogadó tagállamban létrehozott fióktelepet vagy kijelölt hitelgondozási szolgáltatót érintő helyszíni szemlék elvégzéséhez. A fióktelep vagy a hitelgondozási szolgáltató helyszíni vizsgálatát annak a tagállamnak a joga szerint kell lefolytatni, ahol a szemlére sor kerül.

(6) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak legyenek minden egyes esetben a legmegfelelőbb intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy eleget tegyenek a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival által kért segítségnyújtásnak.

(7) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai úgy döntenek, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nevében helyszíni szemlét folytatnak, annak eredményeiről haladéktalanul tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(8) A fogadó tagállam illetékes hatóságai saját kezdeményezésükre ellenőrzéseket, szemléket és vizsgálatokat végezhetnek a területükön a székhely szerinti tagállamban engedélyezett hitelgondozók által nyújtott hitelgondozási tevékenységek tekintetében. A fogadó tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul közlik a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival ezen ellenőrzések, szemlék és vizsgálatok eredményeit.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságainak bizonyítéka van arra, hogy a területükön a 13. cikk szerinti hitelgondozási tevékenységet végző hitelgondozó megszegi az alkalmazandó szabályokat, beleértve az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekből eredő kötelezettségeket, ezt a bizonyítékot továbbítsák a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak, és felkérjék őket arra, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a nemzeti jog szerint a hitelgondozóra, nevezetesen a hitelre vagy a hitelmegállapodásra alkalmazandó felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatásköreinek sérelme nélkül.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelnyújtás helye szerinti tagállam – ha különbözik a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól – illetékes hatóságainak bizonyítéka van arra, hogy egy hitel megszegi az ezen irányelvben, vagy a hitelre vagy a hitelmegállapodásra alkalmazandó nemzeti szabályokban foglalt kötelezettségeket, ezt a bizonyítékot továbbítsák a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak, és felkérjék őket arra, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket, a hitelnyújtás helye szerinti tagállam – ha különbözik a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól – illetékes hatóságainak felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörei sérelme nélkül.

(11) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a 9 bekezdésben említett kérelemről számított két hónapon belül tájékoztassák a fogadó tagállam illetékes hatóságait minden olyan közigazgatási vagy egyéb eljárás részleteiről, amelyet a hitelgondozóval szemben a fogadó tagállam által szolgáltatott bizonyítékkal kapcsolatban kezdeményeztek, vagy a hitelgondozóval szemben hozott közigazgatási szankciókról és korrekciós intézkedésekről, vagy adott esetben az intézkedések elmaradásának okát közlő, indokolással ellátott határozatról. Eljárás kezdeményezése esetén a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai rendszeresen tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait az eljárás állásáról.

(12) Amennyiben a hitelgondozó továbbra is megsérti az alkalmazandó szabályokat, beleértve az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit, és miután erről a fogadó tagállam illetékes hatóságai tájékoztatták a székhely szerinti tagállamot, a tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak legyenek megfelelő közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket elfogadni az ezen irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében, amennyiben az alábbiak valamelyike fennáll:

- a) a hitelgondozó nem tett megfelelő és hatékony lépéseket a kötelezettségszegés észszerű időn belüli orvoslására; vagy
- b) sürgős esetben, amikor azonnali intézkedésre van szükség a hitelfelvevők kollektív érdekeit fenyegető súlyos veszély kezelése érdekében.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai az első albekezdésben említett közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által már kiszabott közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések ellenére is kiszabhatják.

Emellett a fogadó tagállam illetékes hatóságai megtilthatják az alkalmazandó szabályokat – beleértve az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit – megszegő hitelgondozó további tevékenységét tagállamukban, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nem hoz megfelelő határozatot, vagy amíg a hitelgondozó nem tesz lépéseket a kötelezettségszegés orvoslására.

III. CÍM

HITELFELVÁSÁRLÓK

15. cikk

A nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy magával a nemteljesítő hitelmegállapodással kapcsolatos tájékoztatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézet észszerű keretek között minden szükséges információt a potenciális hitelfelvásárló rendelkezésére bocsásson a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy magával a nemteljesítő hitelmegállapodással és adott esetben a biztosítékkal kapcsolatban annak érdekében, hogy a potenciális hitelfelvásárló a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az átruházásáról szóló szerződés megkötése előtt értékelhesse a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az értékét, valamint ezen érték behajthatóságának valószínűségét, biztosítva ekközben a hitelező által rendelkezésre bocsátott információk védelmét és az üzleti adatok titkosságát.

(2) A tagállamok előírják azon hitelintézetek számára, amelyek nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat vagy nemteljesítő hitelmegállapodást ruháznak át hitelfelvásárlóra, hogy félévente tájékoztassák a fogadó tagállamnak az ezen irányelv 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságait és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²²⁾ 4. cikkének (5) bekezdésében említett illetékes hatóságokat legalább a következőkről:

- a) a hitelfelvásárló, vagy adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője jogalan-azonosítója (LEI), illetve, ha nem létezik ilyen, akkor:
 - i. a hitelfelvásárló, vagy az irányító vagy igazgatási szervét alkotó tagok és a hitelfelvásárlóban az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek személyazonossága; és
 - ii. a hitelfelvásárló, vagy adott esetben a hitelfelvásárló 19. cikkel összhangban kijelölt képviselőjének címe;

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésekről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- b) a nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó átruházott hitelezői jogok vagy az átruházott nemteljesítő hitelmegállapodások fennmaradó összesített egyenlege;
- c) a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó átruházott hitelezői jogoknak vagy az átruházott nemteljesítő hitelmegállapodásoknak a száma és mérete;
- d) az, hogy az átruházás magában foglalja-e a hitelezőnek a fogyasztókkal kötött nemteljesítő hitelmegállapodásból származó jogait, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást, valamint adott esetben a nemteljesítő hitelmegállapodást biztosító eszközök típusait.

(3) Az (2) bekezdésben említett illetékes hatóságok előírhatják a hitelintézetek számára, hogy negyedévente bocsássák rendelkezésre az említett bekezdésben említett információkat minden olyan esetben, amikor azt az illetékes hatóságok szükségesnek tartják, többek között annak érdekében, hogy jobban nyomon lehessen követni a válságidőszakok során esetlegesen nagy számban előforduló átruházásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállamok ezen irányelv 20. cikkének (3) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságai haladéktalanul közlik a (2) és (3) bekezdésben említett információkat és az ezen irányelv szerinti feladataik és kötelezettségeik elvégzéséhez szükségesnek ítélt egyéb információkat a hitelfelvásárló székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságaival.

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseit az (EU) 2016/679 rendelettel és az (EU) 2018/1725 rendelettel összhangban kell alkalmazni.

16. cikk

Az adattáblák végrehajtás-technikai standardjai

(1) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a formátumokat, amelyeket az 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott információk szolgáltatása céljából a hitelintézeteknek használniuk kell annak érdekében, hogy a banki könyvben szereplő hitelkockázati kitettségeikről részletes információkkal szolgáljanak a hitelfelvásárlók számára a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás elemzése, pénzügyi átvilágítása és értékelése céljából.

(2) Az EBH az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardtervezetben meghatározza az adatmezőket, beleértve a kötelező adatmezőket, valamint a bizalmas információk 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott kezelését.

(3) A végrehajtás-technikai standardtervezeteknek arányosnak kell lenniük a hitelek és a hitelportfóliók jellegével és méretével.

(4) Az EBH az (1) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezetek elkészítésekor figyelembe veszi a következő szempontok mindegyikét:

- a) a vevők és az eladók közötti adatmegosztás meglévő piaci gyakorlatai;
- b) a felhasználóktól kapott visszajelzések az EBH nemteljesítő hitelügyletekre vonatkozó meglévő sablonjainak használatával kapcsolatos tapasztalataikról;
- c) a tagállami szinten meglévő hasonló követelmények;
- d) a feldolgozás költségeinek minimalizálása a hitelintézetek és hitelfelvásárlók számára.

(5) Az EBH-nak a (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. szeptember 29-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

(6) A Bizottságot felhatalmazást kap az (1) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az adattáblákat a 2018. július 1-jén vagy azt követően kibocsátott, 2021. december 28. után nemteljesítővé váló hitelekhez kapcsolódó ügyletek esetében kell használni. Azon hitelek esetében, amelyek 2018. július 1. és az (1) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok hatálybalépésének időpontja között keletkeztek, a hitelintézeteknek az adattáblát a már rendelkezésükre álló információkkal kell kitölteniük.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a (6) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak a más hitelintézetekre való átruházása során is alkalmazzák. A hitelintézetek csak a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az átruházása során használják az adattáblákat a hitelintézetek közötti információnyújtáshoz.

17. cikk

A hitelfelvásárlók kötelezettségei

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy:

- a) a hitelfelvásárló, akinek vagy amelynek lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye az Unióban található, a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetet vagy hitelgondozót jelöl ki a hitelgondozási tevékenységek elvégzésére a fogyasztókkal kötött nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás tekintetében;
- b) amennyiben a hitelfelvásárló lakóhelye vagy bejegyzett székhelye nem az Unióban található, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye nem az Unióban található, a 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően kijelölt képviselője egy, a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetet vagy hitelgondozót nevez ki – kivéve akkor, ha a képviselő maga is a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet – a hitelgondozási tevékenységek elvégzésére a fogyasztókkal kötött nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás tekintetében, amelyet a következőkkel kötöttek:
 - i. természetes személyek, többek között fogyasztók és független munkavállalók;
 - ii. a 2003/361/EK bizottsági ajánlás mellékletének 2. cikkében meghatározott mikro-, kis- és középvállalkozások ⁽²³⁾.

A fogadó tagállamok kiterjeszthetik az első albekezdésben említett követelményt egyéb hitelmegállapodásokra is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedéseken, és az alkalmazandó fogyasztóvédelmi jog, a szerződési jog, a polgári jog vagy a büntetőjog rendelkezésein kívül a hitelfelvásárlókra ne vonatkozzanak a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodások felvásárlásával összefüggő további követelmények. A tagállamok biztosítják, hogy különösen a szerződések végrehajtására, a fogyasztóvédelmi szabályokra, a hitelfelvevői jogokra, a hitelkezeléssel, a banktitokra vonatkozó szabályokra és a büntetőjogi nemzeti szabályokra vonatkozó uniós és nemzeti jogot a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás átruházása során továbbra is alkalmazzák a hitelfelvásárlóra. A saját váltókra és idegen váltókra vonatkozó nemzeti és nemzetközi szabályok sérelme nélkül a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak a hitelfelvásárlóra történő átruházása nem érinti az uniós és nemzeti jog által a fogyasztóknak és más hitelfelvevőknek biztosított védelem szintjét, valamint a fizetéseképtelenségi szabályok szerinti védelmet.

(3) Ez az irányelv nem érinti a hitelnyilvántartásokra vonatkozó nemzeti hatásköröket, ideértve a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy a hitelmegállapodással és annak teljesítésével kapcsolatos információk hitelfelvásárlóktól történő kérésére vonatkozó hatáskört is.

(4) A tagállamok engedélyezhetik a hitelfelvásárlók számára, hogy a megszerzett hitelmegállapodások gondozására természetes személyeket alkalmazzanak. E természetes személyeknek nemzeti szabályozási és felügyeleti rendszer hatálya alá kell tartozniuk, és más tagállamban nem terjed ki rájuk a hitelgondozói tevékenység végzésének ezen irányelvben előírt szabadsága.

⁽²³⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hitelgondozó vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett kijelölt szervezet a hitelfelvásárló nevében eleget tegyen az e cikk (2) bekezdése, valamint a 18. és 20. cikk alapján a hitelfelvásárlóra rótt kötelezettségeknek. Azokban az esetekben, amikor nem jelölnek ki hitelgondozót vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetet, a hitelfelvásárlóra vagy annak képviselőjére továbbra is vonatkoznak ezek a kötelezettségek.

A tagállamok előírhatják, hogy a kijelölt hitelgondozó vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet a hitelfelvásárló nevében eleget tegyen a nemzeti joggal összhangban a hitelfelvásárlóra rótt kötelezettségeknek, többek között az e cikk (3) bekezdése vonatkozásában.

18. cikk

Hitelgondozók vagy egyéb szervezetek igénybevétele

(1) Amennyiben a hitelfelvásárló vagy adott esetben annak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetet vagy hitelgondozót jelöl ki a hitelgondozási tevékenységek elvégzésére a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó átruházott hitelezői jogok vagy maga a nemteljesítő hitelmegállapodás tekintetében, a tagállamok előírják a hitelfelvásárló vagy annak képviselője számára, hogy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. pontjában említett szervezet vagy a hitelgondozó nevéről és címéről legkésőbb a hitelgondozási tevékenységek megkezdésének időpontjában tájékoztassa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(2) Amennyiben a hitelfelvásárló vagy adott esetben annak az 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője az e cikk (1) bekezdése szerint bejelentett szervezettől eltérő szervezetet jelöl ki, erről legkésőbb a változás időpontjában értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait, és meg kell adnia annak az új szervezetnek a nevét és címét, akit a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó átruházott hitelezői jogokkal vagy magával a nemteljesítő hitelmegállapodással kapcsolatban hitelgondozási tevékenységek végzésére jelölt ki.

(3) A tagállamok előírják a hitelfelvásárló székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai számára, hogy indokolatlan késedelem nélkül továbbítsák az (1) és (2) bekezdéssel összhangban kapott információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságainak, azon tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a hitelt nyújtották, valamint az új hitelgondozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

19. cikk

A harmadik országbeli hitelfelvásárlók képviselője

(1) A tagállamok előírják, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az átruházása esetén az olyan hitelfelvásárló, akinek vagy amelynek lakóhelye vagy bejegyzett székhelye nem az Unióban található, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye nem az Unióban található, olyan képviselőt jelöl ki írásban, akinek vagy amelynek lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az Unióban található, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye az Unióban található.

(2) Az illetékes hatóságok az ezen irányelvnek való folyamatos megfeleléssel kapcsolatos valamennyi kérdésben az (1) bekezdésben említett képviselőhöz fordulnak a hitelfelvásárló mellett vagy helyett, és a képviselő teljes mértékben felelős az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések értelmében a hitelfelvásárlóval szemben előírt kötelezettségek betartásáért.

20. cikk

A nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jog vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás hitelfelvásárló általi átruházása és az illetékes hatóságokkal való kommunikáció

(1) A tagállamok előírják a hitelfelvásárló vagy adott esetben annak az 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője számára, amely átruházza a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást, hogy félévente tájékoztassa a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az új hitelfelvásárló és adott esetben annak az 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője jogalany-azonosítójáról (LEI), vagy ha ilyen azonosító nem létezik, a következőkről:

- a) az új hitelfelvásárló vagy adott esetben annak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője, vagy az új hitelfelvásárló vagy a képviselője irányító vagy igazgatási szervét alkotó tagok és az új hitelfelvásárlóban vagy a képviselőjében az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek személyazonossága; és
- b) az új hitelfelvásárló, vagy adott esetben a hitelfelvásárló 19. cikkel összhangban kijelölt képviselőjének címe.

Emellett a hitelfelvásárló vagy képviselője tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait legalább a következőkről:

- a) a nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó hitelezői jogok vagy az átruházott nemteljesítő hitelmegállapodások fennmaradó összesített egyenlege;
- b) a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó átruházott hitelezői jogoknak vagy az átruházott nemteljesítő hitelmegállapodásoknak a száma és mérete;
- c) az, hogy az átruházás magában foglalja-e a hitelezőnek a fogyasztókkal kötött nemteljesítő hitelmegállapodásból származó jogait, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást, valamint adott esetben a nemteljesítő hitelmegállapodást biztosító eszközök típusait.

(2) Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok előírhatják a hitelfelvásárlók vagy adott esetben azok a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselői számára, hogy negyedévente bocsássák rendelkezésre az említett bekezdésben említett információkat minden olyan esetben, amikor azt az illetékes hatóságok szükségesnek tartják, többek között annak érdekében, hogy jobban nyomon lehessen követni a válságidőszakok során esetlegesen nagy számban előforduló átruházásokat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül továbbítsák az e bekezdésekkel összhangban kapott információkat az új hitelfelvásárló fogadó tagállamának és székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságai számára.

IV. CÍM

FELÜGYELET

21. cikk

Az illetékes hatóságok által gyakorolt felügyelet

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozók és adott esetben a 12. cikkel összhangban kiszervezett hitelgondozási tevékenységeket végző hitelgondozási szolgáltatók folyamatosan megfeleljenek az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek, és biztosítják, hogy e tevékenységeket a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megfelelő módon felügyeljék az ilyen megfelelés értékelése érdekében.

(2) A hitelfelvásárló vagy adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője székhely szerinti tagállama biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok felelősek legyenek a 10. és a 17–20. cikkben meghatározott kötelezettségek felügyeletéért a hitelfelvásárló vagy adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője tekintetében.

(3) A tagállamok kijelölik az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti feladatok és kötelezettségek elvégzéséért felelős illetékes hatóságokat.

(4) Amennyiben a tagállamok a (3) bekezdés alapján egynél több illetékes hatóságot jelölnek ki, meghatározzák azok mindegyikének sajátos feladatait, és az egyiket kijelölik egyedüli kapcsolattartó pontnak a székhely szerinti vagy a fogadó tagállam illetékes hatóságaival való minden szükséges információcsere és kapcsolatfelvétel céljából.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre annak érdekében, hogy az e cikk (3) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok beszerezhessék a hitelfelvásárlóktól, azoknak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselőitől, a hitelgondozóktól, a 12. cikkel összhangban a hitelgondozó által kiszervezett hitelgondozói tevékenységeket végző hitelgondozási szolgáltatóktól, a hitelfelvevőktől és bármely más személytől vagy hatóságtól a következők elvégzéséhez szükséges információkat:

- a) az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott követelményeknek való folyamatos megfelelés értékelése;
- b) az említett követelmények esetleges megsértésének kivizsgálása;
- c) közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések alkalmazása a 23. cikket átültető nemzeti rendelkezésekkel összhangban.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek az ezen irányelvben meghatározott feladataik és kötelezettségeik gyakorlásához szükséges szakértelemmel, erőforrásokkal, működési kapacitással és hatáskörökkel.

22. cikk

Az illetékes hatóságok felügyeleti szerepe és hatáskörei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam 21. cikk (3) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságai rendelkezzenek az ezen irányelvben meghatározott feladataik és kötelezettségeik ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörrel, ideértve legalább a következőket:

- a) az 5. és 6. cikk szerinti engedély megadására vagy elutasítására vonatkozó hatáskör;
- b) az engedély 8. cikk szerinti visszavonására vonatkozó hatáskör;
- c) hatáskör bármely hitelgondozási tevékenység megtiltására;
- d) helyszíni és helyszínen kívüli szemlék végrehajtására vonatkozó hatáskör;
- e) hatáskör a 23. cikket átültető nemzeti rendelkezéseknek megfelelő közigazgatási bírságok és korrekciós intézkedések meghozatalára;
- f) a hitelgondozók és a hitelgondozási szolgáltatók között a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban létrejött kiszervezési megállapodások felülvizsgálatára vonatkozó hatáskör;
- g) az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelményeknek nem megfelelő vezető vagy ügyviteli testületi tagok hitelgondozó általi eltávolításának előírására vonatkozó hatáskör;
- h) a belső irányítási szabályozás és a belső kontrollmechanizmus hitelgondozó általi módosításának vagy frissítésének előírására vonatkozó hatáskör a hitelfelvevők jogai tiszteletben tartásának hatékony, a hitelmegállapodást szabályozó jogszabályoknak megfelelő biztosítása érdekében;

- i) a hitelfelvevők tisztességes és gondos kezelése, valamint a hitelfelvevők panaszai rögzítésének és kezelésének biztosítása érdekében elfogadott politikák hitelgondozó általi módosításának vagy frissítésének előírására vonatkozó hatáskör;
- j) a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás átruházásával kapcsolatos további információk kérésére vonatkozó hatáskör.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállamnak a 21. cikk (3) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságai és a hitelnyújtás helye szerinti tagállam, amennyiben nem azonos a fogadó és a székhely szerinti tagállammal, megkapják az ezen irányelvben megállapított feladataik és kötelezettségeik ellátásához szükséges valamennyi hatáskört.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kockázatalapú megközelítéssel értékeljék az 5. cikk (1) bekezdésének e)–h) pontjában meghatározott követelmények hitelgondozó általi végrehajtását.

(4) A tagállamok az érintett hitelgondozó tevékenységeinek mértékét, jellegét, nagyságrendét és összetettségét figyelembe véve meghatározzák a (3) bekezdésben említett értékelés hatókörét.

(5) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják a fogadó tagállam vagy – amennyiben az eltér a fogadó és a székhely szerinti tagállamtól – a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságait a (3) bekezdésben említett értékelés eredményeiről az említett illetékes hatóságok egyikének kérésére, vagy ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai azt helyénvalónak tartják. A megállapított közigazgatási szankciók vagy korrekciós intézkedések részleteit a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai minden esetben továbbítják a fogadó tagállam és adott esetben a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdésben említett értékelés elvégzése során a székhely szerinti és a fogadó tagállam, valamint a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai – amennyiben az eltér a fogadó és a székhely szerinti tagállamtól – minden olyan információt megosszanak egymással, amely szükséges ahhoz, hogy el tudják látni az ezen irányelvben meghatározott feladataikat és kötelezettségeiket.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kötelezhessék az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések követelményeinek meg nem felelő hitelgondozót, hitelgondozási szolgáltatót, hitelfelvásárlót vagy utóbbinak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselőjét, hogy idejében megtegye mindazokat az intézkedéseket vagy lépéseket, amelyek az említett rendelkezéseknek való megfeleléshez szükségesek.

23. cikk

Közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések

(1) A tagállamoknak a büntetőjogi szankciók megállapítására vonatkozó joga sérelme nélkül a tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák legalább az alábbi helyzetekben alkalmazandó megfelelő közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket:

- a) a hitelgondozó nem felel meg a 11. cikket átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott követelménynek, vagy a 12. cikket átültető nemzeti rendelkezések megsértésével köt kiszervezési megállapodást, vagy az a hitelgondozási szolgáltató, amelyhez a hitelgondozási tevékenységeket kiszervezték, súlyosan megsérti az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, beleértve az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket;
- b) a hitelgondozó 5. cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott irányítási rendszerei és belső kontrollmechanizmusai nem biztosítják a hitelfelvevői jogok tiszteletben tartását és a személyes adatok védelemére vonatkozó szabályok betartását;
- c) a hitelgondozó politikája nem biztosítja a hitelfelvevők 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott megfelelő kezelését;
- d) a hitelgondozó 5. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott belső eljárásai nem biztosítják a hitelfelvevői panaszoknak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott kötelezettségek szerinti nyilvántartásba vételét és kezelését;

- e) a hitelfelvásárló vagy annak adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője nem közli a 18. és 20. cikket átültető nemzeti rendelkezések által előírt információkat;
- f) a hitelfelvásárló vagy annak adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője nem teljesíti a 17. cikket átültető nemzeti rendelkezések által előírt követelményeket;
- g) a hitelfelvásárló nem teljesíti a 19. cikket átültető nemzeti rendelkezések által előírt követelményeket;
- h) a hitelintézet nem közli a 15. cikket átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott információkat;
- i) a hitelgondozó lehetővé teszi, hogy vezető vagy igazgatási testületi tag lehessen vagy maradjon egy vagy több olyan személy, aki nem felel meg az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelményeknek;
- j) a hitelgondozó nem teljesíti a 24. cikket átültető nemzeti rendelkezések által előírt követelményeket;
- k) a hitelfelvásárló vagy adott esetben a hitelgondozók vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett bármely szervezet nem felel meg az 10. cikket átültető nemzeti rendelkezéseknek;
- l) a hitelgondozó a hitelfelvevőktől pénzeszközöket kap és tart, amennyiben ezt valamely tagállamban a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban nem engedélyezték;
- m) a hitelgondozó nem teljesíti a 6. cikk (2) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések által előírt követelményeket;

(2) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási szankcióknak és korrekciós intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

- a) a hitelgondozói tevékenység végzésére vonatkozó engedély visszavonása;
- b) annak elrendelése, hogy a hitelgondozó vagy hitelfelvásárló vagy utóbbinak adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője orvosolja a jogsértést, szüntesse be a magatartást és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) közigazgatási pénzbírság megállapítása.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket ténylegesen végrehajtsák.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy korrekciós intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyék a releváns körülményeket, ideértve a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős hitelgondozó, hitelfelvásárló vagy adott esetben utóbbinak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője felelősségének mértéke;
- c) a jogsértésért felelős hitelgondozó vagy hitelfelvásárló pénzügyi ereje, egyebek mellett jogi személy esetében annak teljes árbevétele, természetes személy esetében annak éves jövedelme alapján;
- d) a jogsértésért felelős hitelgondozó, hitelfelvásárló vagy adott esetben utóbbinak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője által elkövetett jogsértés nyomán keletkezett nyereség vagy elkerült veszteség mértéke, amennyiben ez a nyereség vagy veszteség meghatározható;
- e) a jogsértés révén harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben az említett veszteség meghatározható;
- f) a jogsértésért felelős hitelgondozó vagy hitelfelvásárló által az illetékes hatóságokkal folytatott együttműködés mértéke;
- g) a jogsértésért felelős hitelgondozó, hitelfelvásárló vagy adott esetben utóbbinak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője által korábban elkövetett jogsértések;
- h) a jogsértés tényleges vagy potenciális rendszerszintű következményei.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket a vezető vagy ügyviteli testület azon tagjaira és más olyan egyénekre is alkalmazhassák, akik a nemzeti jog szerint felelősek a jogsértésért.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében meghatározott közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket előíró határozat meghozatala előtt megadják az érintett hitelgondozó, hitelfelvásárló vagy utóbbinak adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője számára a meghallgatás lehetőségét.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket kiszabó határozatokat kellően megindokolják, és hogy azokkal szemben jogorvoslattal lehessen élni.

(8) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy olyan jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vehető ki, nem állapítanak meg közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat. Ilyen esetben a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a vonatkozó büntetőjogi rendelkezésekről.

V. CÍM

BIZTOSÍTÉKOK ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉSI KÖTELEZETTSÉG

24. cikk

Panasztétel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozók hatékony és átlátható eljárásokat hozzanak létre és tartsanak fenn a hitelfelvevőktől kapott panaszok kezelésére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelfelvevőktől beérkezett panaszokat a hitelgondozók díjmentesen kezeljék, és hogy a hitelgondozók vezessenek nyilvántartást a panaszokról és a panaszok kezelése érdekében hozott intézkedésekről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hozzanak létre és tegyenek közzé eljárást a hitelfelvevők hitelfelvásárlókat, hitelgondozókat és hitelgondozási szolgáltatókat érintő panaszainak kezelésére, amelyek biztosítják, hogy a panaszokat késedelem nélkül kezeljék.

25. cikk

A személyes adatok védelme

A személyes adatok ezen irányelv céljaira történő feldolgozását az (EU) 2016/679 és az (EU) 2018/1725 rendelettel összhangban kell végezni.

26. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 8., 13., 14., 15., 18., 20. és 22. cikkben említett illetékes hatóságok az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti feladataik ellátása vagy hatáskörük gyakorlása során szükség esetén együttműködjenek egymással. Az esetleges párhuzamosságok és átfedések elkerülése érdekében a felügyeleti hatásköröknek, valamint a közigazgatási szankcióknak és korrekciós intézkedéseknek a több tagállamot érintő esetekben történő alkalmazása során az illetékes hatóságok koordinálják tevékenységüket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kérésre indokolatlan késedelem nélkül átadják egymásnak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti feladataik és kötelezettségeik ellátásához szükséges információkat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az ezen irányelv szerinti feladataik és kötelezettségeik ellátása során kapott bizalmas információkat csak feladataik és kötelezettségeik ellátása érdekében használják fel az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek megfelelően. Az illetékes hatóságok közötti információcserére a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁴⁾ 76. cikkében említett szakmai titoktartási kötelezettségek vonatkoznak.

(4) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek.

(5) A tagállamok meghozzák a szükséges közigazgatási és szervezeti intézkedéseket az e cikkben előírt együttműködés elősegítése érdekében.

(6) Az Európai Bankhatóság elősegíti a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcserét, és elősegíti e hatóságok együttműködését.

VI. CÍM

MÓDOSÍTÁSOK

27. cikk

A 2008/48/EK irányelv módosításai

A 2008/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A hitelmegállapodás feltételeinek módosítására vonatkozó információk

Az ebben az irányelvben foglalt más kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a hitelező a hitelmegállapodás feltételeinek módosítása előtt közölje a fogyasztóval a következő információkat:

- a javasolt módosítások egyértelmű leírása, valamint adott esetben az adós beleegyezésének, vagy a törvény által bevezetett változásoknak a szükségessége;
- az a) pontban említett változtatások végrehajtásának ütemezése;
- az a) pontban említett változtatásokkal kapcsolatban rendelkezésre álló panasztételi lehetőségek;
- az ilyen panaszok benyújtására rendelkezésre álló időtartam;
- annak az illetékes hatóságnak a neve és címe, amelyhez a fogyasztó panaszt nyújthat be.”

2. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

Hátralékok és végrehajtás

(1) A tagállamok előírják a hitelezők számára, hogy megfelelő szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzenek annak érdekében, hogy adott esetben erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt észszerű átstrukturálást hajtsanak végre. Az ilyen átstrukturálási intézkedéseknek többek között figyelembe kell venniük a fogyasztó körülményeit, és többek között a következő lehetőségeket foglalhatják magukban:

- a hitelmegállapodás teljes vagy részleges refinanszírozása;

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

b) a hitelmegállapodás meglévő feltételeinek módosítása, ami tartalmazhatja többek között az alábbiakat:

- i. a hitelmegállapodás futamidejének meghosszabbítása;
- ii. a hitelmegállapodás típusának módosítása;
- iii. a törlesztőrészlet egésze vagy egy része megfizetésének bizonyos időre történő elhalasztása;
- iv. a kamatláb megváltoztatása;
- v. halasztott törlesztés felajánlása;
- vi. részleges visszafizetések;
- vii. valutaátszámítások;
- viii. részleges elengedés és adósságkonszolidáció.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott lehetséges átstrukturálási intézkedések listája nem sérti a nemzeti jogban meghatározott szabályokat, és nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukban rendelkezzenek az összes ilyen intézkedésről.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben a hitelező a nemteljesítés miatt díjakat állapíthat meg és számíthat fel a fogyasztónak, e díjak összege ne lehessen magasabb annál az összegnél, amely a hitelezőnek a nemteljesítés miatt felmerült költségei megtérítéséhez szükséges.

(4) A tagállamok lehetővé tehetik, hogy a hitelezők nemteljesítés esetén további díjakat számítsanak fel a fogyasztónak. Ebben az esetben a tagállamok e díjak tekintetében felső korlátot állapítanak meg.”

3. A 22. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben ez az irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nemzeti jogukban nem tarthatnak fenn vagy vezethetnek be az ebben az irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket. A 16a. cikk (3) és (4) bekezdése azonban nem zárja ki, hogy a tagállamok a fogyasztók védelme érdekében szigorúbb rendelkezéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be.”

28. cikk

A 2014/17/EU irányelv módosításai

A 2014/17/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

A hitelmegállapodás feltételeinek módosítására vonatkozó információk

Az ebben az irányelvben foglalt más kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a hitelező a hitelmegállapodás feltételeinek módosítása előtt közölje a fogyasztóval a következő információkat:

- a) a javasolt módosítás egyértelmű leírása, valamint adott esetben az adós beleegyezésének, vagy a törvény által bevezetett változásoknak a szükségessége;
- b) az a) pontban említett változtatások végrehajtásának ütemezése;
- c) az a) pontban említett változtatásokkal kapcsolatban rendelkezésre álló panasztételi lehetőségek;
- d) az ilyen panaszok benyújtására rendelkezésre álló időtartam;
- e) annak az illetékes hatóságnak a neve és címe, amelyhez a fogyasztó panaszt nyújthat be.”

2. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják a hitelezők számára, hogy megfelelő szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzenek annak érdekében, hogy adott esetben erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt észszerű átstrukturálást hajtsanak végre. Az ilyen átstrukturálási intézkedéseknek többek között figyelembe kell venniük a fogyasztó körülményeit, és többek között a következő lehetőségeket foglalhatják magukban:

a) a hitelmegállapodás teljes vagy részleges refinanszírozása;

b) a hitelmegállapodás meglévő feltételeinek módosítása, ami tartalmazhatja többek között az alábbiakat:

i. a hitelmegállapodás futamidejének meghosszabbítása;

ii. a hitelmegállapodás típusának módosítása;

iii. a törlesztőrészlet egésze vagy egy része megfizetésének bizonyos időre történő elhalasztása;

iv. a kamatláb megváltoztatása;

v. halasztott törlesztés felajánlása;

vi. részleges visszafizetések;

vii. valutaátszámítások;

viii. részleges elengedés és adósságkonszolidáció.”;

b) a cikk következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott lehetséges átstrukturálási intézkedések listája nem sérti a nemzeti jogban meghatározott szabályokat, és nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukban rendelkezzenek az összes ilyen intézkedésről.”.

3. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„28a. cikk

A hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak az engedményezése

(1) A hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak harmadik személyre történő engedményezése esetén a fogyasztó minden olyan kifogást jogosult érvényesíteni az engedménnyel szemben, amely az eredeti hitelezővel szemben rendelkezésére állt, ideértve a beszámítást is, ha ez az érintett tagállamban megengedett.

(2) A fogyasztót kizárólag akkor nem kell tájékoztatni az (1) bekezdésben említett engedményezésről, ha az eredeti hitelező az engedménnyel megállapodva továbbra is hitelezőként jár el a fogyasztó felé.”

VII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. cikk

Bizottság

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁵⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

30. cikk

Értékelés

(1) 2026. december 29-ig a Bizottság elvégzi ezen irányelv értékelését, és az értékelés főbb megállapításairól jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Az értékelésnek legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) az engedélyezett hitelgondozók száma az Unióban, valamint a fogadó tagállamban szolgáltatást nyújtó hitelgondozók száma;
- b) a hitelintézetektől az olyan hitelfelvásárlók által felvásárolt nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó hitelezői jogok vagy nemteljesítő hitelmegállapodások száma, amely hitelfelvásárlók az Unióban lakóhellyel rendelkeznek, vagy a hitelintézet tagállamával megegyező tagállamban, vagy a hitelintézet tagállamától eltérő tagállamban vagy az Unión kívül bejegyzett székhellyel rendelkeznek, vagy ha a nemzeti joguk szerint nincs bejegyzett székhelyük, a központi ügyintézésük helye ott található.
- c) a hitelgondozók és a hitelfelvásárlók által végzett tevékenységekkel kapcsolatban fennálló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat értékelése;
- d) az illetékes hatóságok 26. cikk szerinti együttműködésének értékelése.

(2) Amennyiben az értékelés jelentős problémákat tár fel az irányelv működésével kapcsolatban, a jelentésnek ismertetnie kell, hogy a Bizottság miként szándékozik kezelni a feltárt problémákat, ideértve a lehetséges felülvizsgálat lépéseit és ütemtervét is.

31. cikk

Felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

Az Európai Parlament és a Tanács jogalkotási előjogainak sérelme nélkül 2023. december 29-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az alábbiakról:

- a) a szabályozási keret megfelelősége a következőkkel kötött hitelmegállapodásokra alkalmazandó, nemteljesítésből eredő díjakra vonatkozó felső határok esetleges bevezetése tekintetében:
 - i. természetes személyek az említett természetes személyek kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységéhez kapcsolódó célokból;
 - ii. a 2003/361/EK ajánlás melléklete (2) cikkében meghatározott mkkv-k;
 - iii. minden hitelfelvevő, feltéve, hogy a hitelt természetes személy garantálja, vagy azt az adott természetes személy tulajdonában lévő eszközök vagy vagyontárgyak fedezik;
- b) az alábbiakkal kötött hitelmegállapodások releváns szempontjai, beleértve az esetleges átstrukturálási intézkedéseket is:
 - i. természetes személyek az említett természetes személyek kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységéhez kapcsolódó célokból;
 - ii. a 2003/361/EK bizottsági ajánlás melléklete (2) cikkében meghatározott mikro-, kis- és középvállalkozások;
 - iii. minden hitelfelvevő, feltéve, hogy a hitelt természetes személy garantálja, vagy azt az adott természetes személy tulajdonában lévő eszközök vagy vagyontárgyak fedezik;
- c) végrehajtás- vagy szabályozástechnikai standardok vagy más megfelelő eszközök kidolgozásának szükségessége és megvalósíthatósága a hitelfelvevőknek szóló, a 10. cikk (2) bekezdése szerinti tájékoztatásra és az átstrukturálási intézkedésekre vonatkozó közös jelentéstételi formátumok bevezetése érdekében.

Az első bekezdésben említett jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

32. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2023. december 29-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Ezen intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

(2) Az említett intézkedések 2023. december 30-tól alkalmazandók.

Az irányelv rendelkezéseitől eltérve azok a jogalanyok, akik már 2023. december 30-án a 3. cikk (9) bekezdésében meghatározott hitelgondozói tevékenységeket végeznek a nemzeti joggal összhangban, folytathatják tevékenységüket a székhely szerinti tagállamaikban 2024. június 29-ig, vagy – ha ez korábban következik be – az ezen irányelv szerinti engedélyük megszerzéséig.

Azok a tagállamok, amelyek már rendelkeznek az ezen irányelvben a hitelgondozási tevékenységekre vonatkozóan megállapított rendszerekkel egyenértékű vagy annál szigorúbb rendszerekkel, 2023. december 30-án engedélyezhetik a már az említett rendszerek alapján hitelgondozási tevékenységet végző szervezetek számára, hogy azokat az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések automatikusan elismert hitelgondozóként ismerjék el.

(3) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2021. november 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
A. LOGAR

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/2168 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2021. szeptember 21.)

az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szárazföldi állatokat tartó létesítményekre és a keltetőkre, valamint a bizonyos tartott szárazföldi állatok és keltetőtojások nyomonkövethetőségére vonatkozó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a fertőző állatbetegségekről és egyes állategészségügyi jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: állategészségügyi rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 94. cikke (3) bekezdésére, 97. cikke (2) bekezdésére, 118. cikke (1) bekezdésére és 122. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2016/429 rendelet megállapítja az állatra vagy emberre átvihető állatbetegségek megelőzésére és leküzdésére vonatkozó szabályokat. Különösen az említett rendelet IV. része meghatározza a szárazföldi állatokat tartó létesítményekre és a keltetőkre, valamint a bizonyos tartott szárazföldi állatok és keltetőtojások Unión belüli nyomonkövethetőségére vonatkozó szabályokat. Az (EU) 2016/429 rendelet emellett felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kiegészítő szabályokat fogadjon el az említett rendelet bizonyos, nem alapvető fontosságú rendelkezéseivel kapcsolatban.
- (2) Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ kiegészíti az (EU) 2016/429 rendeletet a szárazföldi állatokat tartó létesítményekre és a keltetőkre, valamint a bizonyos tartott szárazföldi állatok és keltetőtojások nyomonkövethetőségére vonatkozó szabályokat illetően. Az említett felhatalmazáson alapuló rendelet II. része szabályokat határoz meg különösen a szárazföldi állatokat tartó létesítmények nyilvántartásba vételére és engedélyezésére vonatkozóan, ideértve az összegyűjtési műveleteket végző és az olyan létesítményeket, ahonnan keltetőtojásokból vagy baromfiból álló szállítmányokat mozgatnak egy másik tagállamba. A szóban forgó felhatalmazáson alapuló rendelet III. része szabályokat határoz meg a tartott szárazföldi állatok és a keltetőtojások nyomonkövethetőségére vonatkozóan, konkrétan szabályokat határoz meg a tartott szarvasmarha-, juh- és kecskefélék nyomonkövethetőségére, valamint a keltetőtojások jelölésére vonatkozóan.
- (3) Az e rendeletben megállapított szabályok között lényegi tartalmi kapcsolat áll fenn és a szárazföldi állatok vagy keltetőtojások szállításával vagy tartásával foglalkozó felelős személyekre alkalmazandók. Ezért a koherencia, az egyszerűség és a hatékony alkalmazás, valamint a szabályok megkettőzésének elkerülése érdekében az említett szabályokat egyetlen jogi aktusban, nem pedig több különálló, számos kereszthivatkozást tartalmazó jogszabályban kell rögzíteni. Ez a megközelítés összhangban van az (EU) 2016/429 rendelet egyik fő célkitűzésével, ami az uniós állategészségügyi szabályok egyszerűsítését, ennek révén pedig azok alkalmazhatóságának megkönnyítését és átláthatóbbá tételét jelenti.

⁽¹⁾ HL L 84., 2016.3.31., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. június 28.) az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szárazföldi állatokat tartó létesítményekre és a keltetőkre, valamint a bizonyos tartott szárazföldi állatok és keltetőtojások nyomonkövethetőségére vonatkozó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 314., 2019.12.5., 115. o.).

- (4) Az (EU) 2016/429 rendelet előírja, hogy azon keltető felelős személyeinek, ahonnan keltetőtojásokból vagy baromfiból álló szállítmányokat mozgatnak egy másik tagállamba, valamint azon, szárnyasokat tartó létesítmények felelős személyeinek, amelyekből nem vágásra szánt baromfiból vagy keltetőtojásokból álló szállítmányokat mozgatnak egy másik tagállamba, a létesítményük engedélyezése iránti kérelmet kell benyújtaniuk az illetékes hatósághoz. Az említett rendelet 94. cikke (3) bekezdésének a) pontja felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a jelentéktelen kockázatot képviselő létesítményekre vonatkozóan eltéréseket állapítson meg a bizonyos létesítménytípusok felelős személyeire vonatkozó azon követelménytől, amely szerint kérelmezni kell azok illetékes hatóság általi engedélyezését.
- (5) A kis mennyiségű, laposmellű futómadaraktól eltérő baromfinak és az ilyen állatok keltetőtojásainak másik tagállamba történő mozgatása csekély kockázatot jelent a betegségek terjedése szempontjából. Továbbá azon létesítmények felelős személyei, amelyekből kis mennyiségű ilyen állatot és keltetőtojást mozgatnak egy másik tagállamba, gyakorlati okokból nem tudnak megfelelni az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott valamennyi engedélyezési követelménynek. Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkét ezért módosítani kell annak érdekében, hogy eltérést biztosítson az engedély iránti kérelem illetékes hatósághoz történő benyújtására vonatkozó kötelezettségtől az olyan baromfitartó létesítmények és keltetők felelős személyei számára, amelyekből 20 egyednél kevesebb, laposmellű futómadaraktól eltérő baromfit és 20 darabnál kevesebb, laposmellű futómadaraktól eltérő baromfitól származó keltetőtojást mozgatnak egy másik tagállamba.
- (6) Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet 38. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a szarvasmarhaféléket tartó felelős személyeknek gondoskodniuk kell arról, hogy az említett állatokat meghatározott azonosító eszközökkel azonosítsák, míg 38. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a felelős személyek számára, hogy ezeket a meghatározott azonosító eszközöket alternatív eszközökkel helyettesítsék. Hasonlóképpen, az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 45. cikkének (1) és (2) bekezdése kötelezettséget ír elő a felelős személyek számára, hogy az általuk tartott juh- és kecskeféléket meghatározott azonosító eszközökkel azonosítsák, míg a 45. cikk (4) bekezdése lehetővé teszi a felelős személyek számára, hogy ezeket a meghatározott azonosító eszközöket alternatív eszközökkel helyettesítsék.
- (7) Másfelől az (EU) 2016/429 rendelet 269. cikke lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy bizonyos területeken a szóban forgó rendeletben foglaltakat kiegészítő vagy azoknál szigorúbb nemzeti intézkedéseket fogadjanak el és azokat a területükön alkalmazzák. Egyik ilyen terület a tartott szárazföldi állatok és szaporítóanyagok szállítmányaira vonatkozó nyomonkövethetőségi követelmények. Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet nem tükrözi megfelelően ezt a lehetőséget. Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet 38. cikkének (2) bekezdését, 45. cikkének (4) bekezdését és 48. cikkét ezért módosítani kell annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a szarvasmarha-, juh- és kecskeféléket tartó felelős személyek azon lehetősége, hogy ezeket az állatokat alternatív azonosító eszközökkel azonosítsák, a tagállam engedélyéhez kötött. Ez egyértelművé teszi a nemzeti intézkedéseket alkalmazó tagállamok szerepét és felelősségét a tartott szarvasmarha-, juh- és kecskefélékre vonatkozó, további vagy szigorúbb nyomonkövethetőségi követelmények megfelelő végrehajtásának biztosítása terén, amint arról az (EU) 2016/429 rendelet 269. cikke rendelkezik.
- (8) Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet 76. cikke előírja, hogy a papagájféléket tartó felelős személyeknek biztosítaniuk kell, hogy a papagájfélék azonosítására szolgáló eszközökön szerepeljen az állat azonosító kódja. Az azonosító kódznak az említett felhatalmazáson alapuló rendeletben foglalt meghatározása azonban meghaladja a papagájfélék azonosításához szükséges mértéket, és jelentős adminisztratív terhet ró a tagállamokra. Ezért az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendeletet módosítani kell annak előírása érdekében, hogy a papagájfélék azonosítására szolgáló eszközök a fentiek helyett alfanumerikus kódot jelenítsenek meg, amely lehetővé teszi az állatok azonosítását, és megfelelő szintű nyomonkövethetőséget biztosít a tagállamok közötti mozgásuk során.
- (9) Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet 80. cikke előírja, hogy minden egyes keltetőtojást meg kell jelölni a származási létesítmény egyedi engedélyszámával. Az (EU) 2016/429 rendelet azonban csak azon létesítmények engedélyezését írja elő, amelyek egy másik tagállamba küldenek keltetőtojásokat. Emellett az (EU) 2020/688 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽³⁾ előírja, hogy amennyiben 20 darabnál kevesebb, laposmellű futómadaraktól eltérő baromfitól származó keltetőtojásból álló szállítmányt mozgatnak egy másik tagállamba, e tojásoknak nyilvántartásba vett létesítményekből kell származniuk. Ezért az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendeletet módosítani kell annak érdekében, hogy az olyan keltetők és baromfitartó létesítmények felelős személyei, amelyekből 20 darabnál kevesebb, laposmellű futómadaraktól eltérő baromfitól származó keltetőtojásból álló szállítmányokat mozgatnak egy másik tagállamba, mentesüljenek az egyes keltetőtojásoknak a származási létesítmény egyedi engedélyszámával való megjelölésére vonatkozó kötelezettség alól. Ez a módosítás összhangban van az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkének e rendelettel történő módosításával is.

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2020/688 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. december 17.) az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szárazföldi állatok és keltetőtojások Unión belül történő mozgására vonatkozó állategészségügyi követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 174., 2020.6.3., 140. o.).

- (10) Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke megállapítja a patások összegyűjtését végző létesítmények engedélyezésére vonatkozó követelményeket, és előírja, hogy az illetékes hatóságnak biztosítani kell, hogy az ilyen létesítmények megfeleljenek az említett rendelet I. mellékletének 1. részében meghatározott bizonyos követelményeknek. Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet I. melléklete 1. részének 1. b) pontja úgy rendelkezik, hogy egy létesítmény csak akkor kaphat engedélyt patások összegyűjtésére, ha a létesítményben egyidejűleg csak az ugyanazon fajhoz tartozó, azonos egészségi állapotú, ugyanabba a kategóriába tartozó patásokat helyezik el. A meglévő gyűjtőállomások ugyanakkor rendelkezhetnek egy vagy több, az állatok elhelyezésére szolgáló, járványügyi szempontból elkülönített területtel. Ezeket az elkülönített területeket úgy kell működtetni, hogy az ott tartott állatok se közvetlenül, se közvetve ne érintkezzenek egymással. Ez lehetővé teszi, hogy a különböző fajokhoz és kategóriákba tartozó, vagy eltérő egészségügyi állapotú patásokat egy létesítményben tartsák, amennyiben azokat különböző, az állatok elhelyezésére szolgáló, járványügyi szempontból elkülönített területeken tartják. Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének 1. részét ezért e lehetőség biztosítása érdekében módosítani kell.
- (11) Emellett az (EU) 2020/688 felhatalmazáson alapuló rendelet 15–18. cikke lehetővé teszi, hogy a juh- és kecskefélék ugyanabban a szállítmányban legyenek, mivel mindkét fajra ugyanazok – az említett felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott – állategészségügyi követelmények vonatkoznak. Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendeletnek lehetővé kell tennie a juh- és kecskefélékből álló szállítmányok összeállítását is. Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendeletet ezért módosítani kell az említett rendelet I. mellékletének 1. részében megállapított azon fő szabálytól való eltérés beillesztése érdekében, amely szerint csak ugyanazon fajhoz tartozó patások helyezhetők el együtt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2019/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Eltérés azon követelménytől, miszerint a felelős személyeknek kérelmezniük kell az illetékes hatóságnál bizonyos létesítménytípusok engedélyezését

Az (EU) 2016/429 rendelet 94. cikke (1) bekezdésének a), c) és d) pontjától eltérve, a következő létesítménytípusok felelős személyei nem kötelesek az említett rendelet 96. cikke (1) bekezdésének megfelelően a létesítményük engedélyezése iránti kérelmet az illetékes hatósághoz benyújtani:

- a) lófélék összegyűjtését végző létesítmények, amennyiben: az állatok gyűjtése versenyek, futamok, lovas műsorok, kiképzés, csoportos szabadidős vagy munkahelyi tevékenységek céljából vagy tenyésztési tevékenységek keretében történik;
- b) fogságban tartott madarak keltetői;
- c) olyan keltetők, amelyekből 20 darabnál kevesebb baromfi-keltetőjásból és 20 egyednél kevesebb baromfiból álló szállítmányokat mozgatnak egy másik tagállamba;
- d) olyan baromfitartó létesítmények, amelyekből 20 egyednél kevesebb, nem vágásra szánt baromfiból álló szállítmányokat vagy 20 darabnál kevesebb baromfi-keltetőjásból álló szállítmányokat mozgatnak egy másik tagállamba.”

2. A 38. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az e cikk (1) bekezdésében említett hagyományos füljelzők egyikét a szarvasmarhafélék tartásának helye szerinti tagállam illetékes hatósága által jóváhagyott elektronikus azonosítóval, amennyiben ezt a helyettesítést az adott tagállam a 41. cikk (1) bekezdésének megfelelően engedélyezi;”.

3. A 45. cikk (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az e cikk (2) bekezdésében említett azonosító eszközök egyikét a 46. cikkben említett eltéréseknek megfelelően, amennyiben ezen eltéréseket az a tagállam, ahol a juh- és kecskeféléket tartják, a 48. cikk (5) bekezdésével összhangban engedélyezi;”.

4. A 48. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdésben a c) pontot el kell hagyni;
- b) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok engedélyezhetik felelős személyeknek a 45. cikk (2) bekezdésében említett azonosító eszközök egyikének a 45. cikk (4) bekezdésében előírt eltérések szerinti helyettesítését a területükön tartott juh- és kecskefélék esetében.”

5. A 76. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a III. melléklet h) pontjában megadott, az állatnak legalább az egyik lábán rögzített lábgyűrű, amelyen látható, olvasható és eltávolíthatatlan módon szerepel egy alfanumerikus kód;

vagy

b) a III. melléklet e) pontjában megadott befeckendezhető válaszjeladó, amelyen olvasható és eltávolíthatatlan módon szerepel egy alfanumerikus kód;

vagy

c) a III. melléklet g) pontjában megadott, az állaton elhelyezett tetoválás, amelyen látható és eltávolíthatatlan módon szerepel egy alfanumerikus kód.”

6. A 80. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„80. cikk

A felelős személyeknek a keltetőtojások nyomonkövethetőségével kapcsolatos kötelezettségei

(1) A baromfitartó létesítmények és a baromfikeltetők felelős személyei gondoskodnak arról, hogy minden egyes keltetőtojas, amelyet más tagállamba mozgatnak, meg legyen jelölve származási létesítményének egyedi engedélyszámával.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következőkre:

- a) olyan baromfitartó létesítmények felelős személyei, amelyekből 20 darabnál kevesebb, laposmellű futómadaraktól eltérő baromfitól származó keltetőtojásból álló szállítmányokat mozgatnak egy másik tagállamba;
- b) olyan keltetők felelős személyei, amelyekből 20 darabnál kevesebb, laposmellű futómadaraktól eltérő baromfitól származó keltetőtojásból álló szállítmányokat mozgatnak egy másik tagállamba.”

7. Az I. melléklet 1. részének 1. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A patások összegyűjtését végző létesítményekben az elkülönítés és más biológiai biztonsági intézkedések tekintetében alkalmazandó, 5. cikkben említett követelmények a következők:

- a) a patások számára megfelelő elkülönítő létesítményeknek kell rendelkezésre állniuk;
- b) a létesítményben vagy a létesítményen belül az állatok elhelyezésére szolgáló, járványügyi szempontból elkülönített területeken egyidejűleg csak az ugyanazon fajhoz tartozó, azonos egészségi állapotú, ugyanabba a kategóriába tartozó patások helyezhetők el;
- c) a patások b) pontban előírt elkülönítésétől eltérve, a juh- és kecskefélékhez tartozó állatok egyidejűleg együtt is elhelyezhetők a létesítményben vagy a létesítményen belül az állatok elhelyezésére szolgáló, járványügyi szempontból elkülönített területeken;
- d) a szennyvíz összegyűjtésére megfelelő rendszernek kell rendelkezésre állnia;
- e) a patások tartására szolgáló területeket, az átjárókat, valamint a patásokkal érintkezésbe kerülő anyagokat és felszereléseket a patások minden egyes tételének eltávolítása után és szükség esetén a patások új tételének bevezetése előtt meg kell tisztítani és fertőtleníteni kell, a kialakított munkafolyamatokkal összhangban;
- f) a tisztítási és fertőtlenítési műveletek után, valamint a patások minden egyes új tételének a patások tartására szolgáló létesítményekbe való megérkezése előtt megfelelő egészségügyi pihentetést kell végezni.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. szeptember 21-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/2169 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2021. december 2.)**

egyes Norvégiából származó, az 510/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó, mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított árukhoz az Unióba történő behozatalára vonatkozó 2022. évi vámkontingens megnyitásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról és az 1216/2009/EK, valamint a 614/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 510/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 16. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Közösség és a Norvég Királyság között, az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodás 2. jegyzőkönyvére vonatkozó, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló, 2004. október 25-i 2004/859/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾ és különösen annak 3. cikkére,

mivel:

- (1) Az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság között 1973. május 14-én létrejött megállapodás ⁽³⁾ (a továbbiakban: az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodás) 2. jegyzőkönyve, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásnak ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: EGT-megállapodás) az EGT-megállapodás feldolgozott és egyéb mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos 2. és 3. jegyzőkönyvének módosításáról szóló, 2001. november 23-i 140/2001 EGT vegyes bizottsági határozattal ⁽⁵⁾ módosított 3. jegyzőkönyve megállapítja az Unió és a Norvég Királyság között egyes mezőgazdasági és feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásán alkalmazandó kereskedelmi szabályokat.
- (2) Az EGT-megállapodás 3. jegyzőkönyve nullaszázalékos vámtételt ír elő a 2202 10 00 KN-kód alá tartozó, hozzáadott cukrot vagy más édesítőanyagot tartalmazó vagy ízesített vizekre, valamint a 2202 90 10 KN-kód alá tartozó más alkoholmentes italokra, amelyek nem tartalmaznak a 0401–0404 vámtarifaszám alá tartozó terméket, vagy a 0401–0404 vámtarifaszám alá tartozó termékekből nyert zsírt.
- (3) 2017. január 1-jétől a 2202 90 KN-kódot felváltotta a 2202 91 00 és a 2202 99 KN-kód. Ezért e rendelet hatályának a 2202 10 00, valamint az ex 2202 91 00 és az ex 2202 99 KN-kód alá tartozó termékekre kell kiterjednie.
- (4) Az Európai Közösség és a Norvég Királyság között, az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodás 2. jegyzőkönyvére vonatkozó, levélváltás formájában létrejött megállapodás ⁽⁶⁾ (a továbbiakban: a levélváltás formájában létrejött megállapodás) ideiglenesen felfüggeszti a 2. jegyzőkönyv értelmében a 2202 10 00 KN-kód (Víz, beleértve a természetes vagy mesterséges ásványvizet és a szénsavas vizet is, cukor vagy más édesítőanyag hozzáadásával vagy ízesítve) és az ex 2202 90 10 KN-kód (Más, cukrot tartalmazó alkoholmentes italok) alá sorolt árukra – melyek KN-kódját a 2202 10 00, az ex 2202 91 00 és az ex 2202 99 KN-kódok váltották fel – alkalmazott vámmentes rendszert. A levélváltás formájában létrejött megállapodásnak megfelelően a felsorolt, Norvégiából származó árucikkek vámmentes behozatala csak a vámmentes vámkontingens keretein belül engedélyezhető. A vámmentes vámkontingensen felüli behozatalra vámt kell fizetni.
- (5) A levélváltás formájában létrejött megállapodás rögzíti továbbá, hogy amennyiben a vámkontingenst egy adott év október 31-ig nem merítették ki, akkor a szóban forgó termékeknek korlátlan vámmentes bejuttatást kell biztosítani az Unióba a következő év január 1-jétől december 31-ig.

⁽¹⁾ HL L 150., 2014.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL L 370., 2004.12.17., 70. o.

⁽³⁾ HL L 171., 1973.6.27., 2. o.

⁽⁴⁾ HL L 1., 1994.1.3., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 22., 2002.1.24., 34. o.

⁽⁶⁾ HL L 370., 2004.12.17., 72. o.

- (6) Az említett termékek tekintetében az (EU) 2019/2154 bizottsági végrehajtási rendelettel ⁽⁷⁾ 2020-ra vonatkozóan megnyitott éves vámkontingens 2020. október 31-ig nem merült ki. Következésképpen az (EU) 2020/2122 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁸⁾ előírta, hogy a levélváltás formájában létrejött megállapodásban meghatározott, az Unióba történő behozatalra vonatkozó vámrendszert a 2021. január 1-jétől december 31-ig tartó időszakban nem kell alkalmazni, biztosítva ezáltal az említett áruknak az Unióba való korlátlan vámmentes bejutását.
- (7) A levélváltás formájában létrejött megállapodás előírja, hogy a szóban forgó vizekre és italokra vonatkozó vámmentes kontingenst 2022-re újra meg kell nyitni. A szóban forgó termékek tekintetében a legutóbbi, 2020-ra vonatkozó éves kontingenst a 2019/2154/EU végrehajtási rendelet nyitotta meg. Mivel 2021-re vonatkozóan nem nyitottak meg éves kontingenst, a 2022-re vonatkozó kontingenst helyénvaló a 2020-ra vonatkozó kontingenssel azonos szinten meghatározni.
- (8) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az I. mellékletben fel nem sorolt, feldolgozott mezőgazdasági termékek kereskedelmére vonatkozó horizontális kérdésekkel foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) A 2022. január 1-jétől december 31-ig tartó időszakra vonatkozóan megnyitásra kerül a mellékletben előírt vámmentes vámkontingens az ott felsorolt, Norvégiából származó árukra az ott meghatározott feltételekkel.
- (2) Az e rendelet mellékletében felsorolt árukra az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti kétoldali szabadkereskedelmi megállapodás 3. jegyzőkönyvében előírt származási szabályok alkalmazandók.
- (3) A mellékletben megállapított vámkontingensten felül importált mennyiségekre 0,047 EUR/liter preferenciális vámtétel alkalmazandó.

2. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett vámmentes vámkontingenst a Bizottság az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁹⁾ 49–54. cikkével összhangban kezeli.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. december 2-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN

⁽⁷⁾ A Bizottság (EU) 2019/2154 végrehajtási rendelete (2019. december 16.) az 510/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó, mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított, Norvégiából származó egyes áruknak az Unióba történő behozatalára vonatkozó 2020. évi vámkontingens megnyitásáról (HL L 327., 2019.12.17., 66. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság (EU) 2020/2122 végrehajtási rendelete (2020. december 16.) az 510/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított, Norvégiából származó egyes áruk Unióba való korlátlan vámmentes bejutásának a 2021. évre történő biztosításáról (HL L 426., 2020.12.17., 32. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelet (2015. november 24.) az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

Norvégiából származó áruk, amelyeknek vámmentes bejutást kell biztosítani az Unióba 2022. január 1-jétől december 31-ig

Rendelészám	KN-kód	TARIC-kód	Árumegnevezés		Kontingensmennyiség
09.0709	2202 10 00		– Víz, beleértve a természetes vagy mesterséges ásványvizet és a szénsavas vizet is, cukor vagy más édesítőanyag hozzáadásával vagy ízesítve		23,029 millió liter
	ex 2202 91 00	10	– Cukortartalmú alkoholmentes sör		
	ex 2202 99 11	11 19	– Cukrot (szacharózt vagy invertcukrot) tartalmazó szójaalapú italok legalább 2,8 tömegszázalék fehérjetartalommal	Nem tartalmaz a 0401–0404 vámtartifaszám alá tartozó terméket, vagy ezeknek a zsiradékát	
	ex 2202 99 15	11 19	– Szójaalapú italok kevesebb mint 2,8 tömegszázalék fehérjetartalommal; az Unió Vámkódex 8. árucsoportjába tartozó dióféléken, 10. árucsoportjába tartozó gabonaféléken vagy 12. árucsoportjába tartozó magvakon alapuló, cukrot (szacharózt vagy invertcukrot) tartalmazó italok		
	ex 2202 99 19	11 19	– Más, cukrot (szacharózt vagy invertcukrot) tartalmazó alkoholmentes italok		

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/2170 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2021. december 7.)****a Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS**1.1. Az eljárás megindítása**

- (1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2020. október 22-én az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína, érintett ország) származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák (a továbbiakban: továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák, érintett termék) behozatalára vonatkozóan ⁽²⁾.

1.2. Ideiglenes intézkedések

- (2) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban 2021. május 21-én megküldte a feleknek a javasolt ideiglenes vámok összefoglalását, valamint a dömpingkülönbözetek és az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez szükséges mérték (a továbbiakban: kárkülönbözet) részletes számítását. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy három munkanapon belül tegyenek észrevételeket a számítások pontosságával kapcsolatban. A mintában szereplő két exportáló gyártó, valamint egy felhasználó nyújtott be észrevételeket ⁽³⁾.
- (3) A Bizottság 2021. június 18-án az (EU) 2021/983 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) útján ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki.

1.3. Az eljárás további menete

- (4) Az érdekelt feleknek az ideiglenes dömpingellenes vám kivetését eredményező lényeges tényekről és szempontokról történő tájékoztatását (a továbbiakban: az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása) követően a felhasználók, a független importőrök, a mintában szereplő exportáló gyártók és a Kínai Népköztársaság kormánya (a továbbiakban: kínai kormány) írásos beadványt nyújtott be az ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatos álláspontjuk ismertetése céljából. Az egyik exportáló gyártó, a Jiangsu Zhongji további tájékoztatást kért az esetében alkalmazott kárkülönbözet kiszámításával kapcsolatban, amelyet meg is kapott.
- (5) Az eljárási határidők lejártá után számos további észrevétel érkezett, valamint a többi fél észrevételeire is nyújtottak be válaszokat. Mivel azonban ezen észrevételeket nem a határidőn belül nyújtották be, a Bizottság nem tudta őket figyelembe venni az általános tájékoztató elkészítésekor. A Bizottság mindenesetre az érdekelt felek által a vizsgálat során felhozott valamennyi érvet figyelembe vette.
- (6) A meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak a meghallgatásra. A Bizottság meghallgatott három, mintában szereplő exportáló gyártót (Xiamen Xiashun, Donghai Foil és Jiangsu Zhongji), három felhasználót (Effegidi, Walki Oy és Gascogne Flexible), valamint egy öt importőrből (Cartonal Italia, QualityFoil SARL, Cutting Packaging, Transparent Paper LTD és Now Plastics) álló konzorciumot.

⁽¹⁾ HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

⁽²⁾ HL C 352 L., 2020.10.22., 1. o.

⁽³⁾ Lásd az ideiglenes rendelet (394) preambulumbekendését.

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2021/983 végrehajtási rendelete (2021. június 17.) a Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 216., 2021.6.18., 142. o.).

- (7) A Bizottság folytatta a végleges ténymegállapításokhoz szükségesnek ítélt valamennyi információ feltárását és ellenőrzését, valamint a Covid19-világjárvány miatti utazási korlátozások miatt távoli ellenőrzéseket végzett a Walki Oy és a QualityFoil SARM által benyújtott információkkal kapcsolatban. A Manreal esetében beütemezett távoli ellenőrzést elégtelen együttműködés miatt nem tudták befejezni. A Manreal a meghallgató tisztviselő közreműködésért kérte, aki megerősítette, hogy a távoli ellenőrzés megszüntetése nem sérti a Manreal védelemhez való jogát. A Bizottság ennél fogva a végleges ténymegállapításokat illetően nem vette figyelembe a Manreal által kitöltött kérdőívet. Mindazonáltal ez nem befolyásolta az uniós érdekre vonatkozó következtetéseket. A távoli ellenőrzés megszüntetése ellenére e vállalatot továbbra is érdekelt félnek tekintették, és észrevételeit figyelembe vették a vizsgálat során.

1.4. Mintavétel

- (8) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal azzal érvelt, hogy az exportáló gyártók mintájának kiválasztásával a Bizottság figyelmen kívül hagyhatta a különböző ágazatokra összpontosító vállalatok széles körét, mivel a mintában szereplő vállalatok a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártásával foglalkozó kínai iparág csak 27 %-át képviselik.
- (9) A Manreal azonban nem támasztotta alá, hogy a Bizottság által kiválasztott minta milyen szempontból nem volt reprezentatív a jelenlegi vizsgálatban érintett, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákkal foglalkozó kínai exportáló gyártókra nézve. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

1.5. Egyedi vizsgálat

- (10) Az e szakasszal kapcsolatos észrevételek hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (33) preambulumbekzdésében foglaltakat.

1.6. Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak

- (11) Mivel a vizsgálati időszakkal és a figyelembe vett időszakkal kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (38) preambulumbekzdését.

1.7. A földrajzi hatály módosítása

- (12) 2021. január 1. óta Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (a továbbiakban: Egyesült Királyság) többé nem része az Európai Uniónak. Ezért e rendelet az Egyesült Királyság nélküli Európai Unió (a továbbiakban: 27 tagú EU) adatain alapul.

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. A termékkört érintő állítások

- (13) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően több fél ismételt a következő termékek termékkörből való kizárására irányuló kérelmet nyújtott be: 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák, valamint elektromos járművek akkumulátoraiban használatos továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák. További bizonyítékkal szolgált arra vonatkozóan, hogy az uniós gyártók elutasították a vételi ajánlatokat. A benyújtott további bizonyítékok azonban nem változtattak az ideiglenes rendelet keretében végzett elemzés eredményén, mivel a Bizottság a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliával kapcsolatban bizonyítékokat gyűjtött a termelési kapacitást, az értékesítést és a tesztkercsek előállítását illetően. Az egyik felhasználó az ideiglenes rendelethez fűzött észrevételeiben megerősítette, hogy a vizsgálati időszakot követően az egyik uniós gyártótól a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliából tesztkercset kapott. Ezenkívül néhány bizonyíték arra utalt, hogy a vizsgálati időszakot követően elutasították a vételi ajánlatokat. Az alábbi (165)–(171) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint a Covid19-világjárvány és az azt követő erőteljes gazdasági fellendülés miatt kialakult különleges helyzet okozta a nemzetközi szállítási és ellátási hiányt. Nem nyilvánvaló azonban, hogy ez a helyzet hosszú távon hatással lesz-e a piacra. A Bizottság ezért elutasította az arra irányuló kérelmet, hogy 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat, valamint elektromos járművek akkumulátoraiban használatos, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat kizárja a vizsgálat termékköréből.
- (14) Az egyik felhasználó (Gascogne) továbbá azzal érvelt, hogy ellentmondások a Bizottság ideiglenes ténymegállapításai a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia értékesítésével kapcsolatban, mivel a Bizottság megállapította, hogy jelenleg az uniós gyártók egyike sem forgalmaz aktívan 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát, ugyanakkor a Bizottság „meg tudta erősíteni, hogy a vizsgálati időszakot megelőző tíz évben a különböző uniós gyártók kereskedelmi léptékű termelési mennyiségeket értékesítettek a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákból, még ha korlátozott mértékben is”. A Gascogne továbbá hozzáférést kért az értékesítési adatokhoz, hogy jobban megértse a Bizottság ideiglenes rendeletben foglalt ténymegállapításait.

- (15) Mivel a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát az egyes vevők specifikációi szerint rendelik, nem szokatlan, hogy a 6 mikronnál kisebb vastagságú (vagy más vastagságú), továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia új vásárlója tesztkercset kér a saját vizsgálatai elvégzéséhez. Ezzel összefüggésben a Bizottság az ideiglenes rendelet (350) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a 6 mikronnál vékonyabb fóliák fejlődőben lévő piaci szegmenst alkotnak, amelyet viszonylag alacsony felhasználás jellemzett a vizsgálati időszak alatt. Ezért nem ellentmondásos, hogy az uniós gyártók nem értékesítették aktívan termékeiket egy olyan kis piaci szegmensben, mint a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia, még akkor sem, ha korábban azt korlátozott mennyiségben értékesítették. Mivel a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliára vonatkozó értékesítési adatok bizalmas üzleti adatok, a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy biztosítsa a kért hozzáférést.
- (16) Az importőrök konzorciuma azt állította, hogy az ideiglenes rendeletben nincs arra utaló bizonyíték, hogy az uniós gyártók képesek a kért mennyiségben 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát gyártani. Az ideiglenes rendelet (50) preambulumbekzdésében leírtak szerint azonban a Bizottság bőséges bizonyítékot gyűjtött össze arra vonatkozóan, hogy az uniós gyártók képesek a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát előállítani, sőt azt is meghatározta, hogy ez magában foglalja a vevő specifikációinak megfelelő tesztkercsek gyártását is. A Bizottság nem hozhatja nyilvánosságra a bizonyítékokat, mivel azok bizalmas üzleti információkat tartalmaznak. A konzorcium továbbá nem határozta meg, hogy a piaci szegmensben szerinte mennyi a kért mennyiség. A Bizottság ellenőrizte, hogy az uniós gazdasági ágazat jelentős szabad kapacitással rendelkezik a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti kereslet kielégítéséhez. Ahogy az ideiglenes rendelet (273) preambulumbekzdéséből is kiderül, nemcsak a jelenlegi felhasználás kezelésére van elegendő kapacitás, hanem a teljes termelés növelésére is lehetőség van. Az ideiglenes rendelet (51) preambulumbekzdésében foglaltaknak megfelelően a Bizottság továbbá azt is megerősítette, hogy a különböző gyártók rendelkeznek kapacitással a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártására a hengerlést érintő utolsó lépésben, amelyre ahhoz van szükség, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia 6 mikronnál vékonyabbá váljon. A Bizottság ezáltal megerősítette, hogy az uniós gazdasági ágazat rendelkezik szabad kapacitással kifejezetten a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia piaci szegmensében, ha a jövőben nőne a kereslet.
- (17) Az egyik exportáló gyártó, a Xiamen Xiashun azt állította, hogy a Bizottság az ideiglenes rendeletben nem szolgáltatott olyan adatokat vagy elemzést, amelyek alátámasztanák azt a kijelentését, miszerint az uniós fóliagyártók felkészülnek az akkumulátorokban használatos fóliák feltörekvő piaca által támasztott kereslet kielégítésére.
- (18) Az uniós gyártóknak az akkumulátorokban használatos fóliák iránti kereslet kielégítésére való felkészülését bemutató adatok szigorúan bizalmasak, és nem foglalhatók össze. Ezek a projektek még nem nyilvánosak, ennél fogva rendkívül érzékenyek adatokról van szó. A kért adatok vagy elemzések átadásának megtagadása gondos mérlegelés eredménye. A Bizottság – mérlegelve a többi fél ezen információkhoz való hozzáféréssel kapcsolatos érdekeit – arra a következtetésre jutott, hogy még az adatok összefoglalása is olyan üzleti titkokat fedne fel, amelyek kárt okozhatnak az érintett uniós gyártók üzleti tevékenységében. A kért adatok ezért nem hozhatók nyilvánosságra.
- (19) A Xiamen Xiashun továbbá azt állította, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az akkumulátorokban használatos fóliák iránti jövőbeli uniós keresletre vonatkozó adatokat, amelyeket a 2021. február 23-i meghallgatáson nyújtottak be. A Xiamen Xiashun a rendelkezésre bocsátott adatokból arra következtetett, hogy az uniós gyártók nem rendelkeznek elegendő kapacitással az akkumulátorokban használatos fóliák iránti kereslet kielégítésére, ellenben más továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák felhasználóinak igényét kielégítik.
- (20) A Xiamen Xiashun által rendelkezésre bocsátott és említett adatok az akkumulátorokban használatos fóliák iránti maximális jövőbeli keresletre vonatkozó saját becslései, amelyek a tervezett jövőbeli akkumulátorprojektek nyilvánosan elérhető áttekintésén alapulnak. A tervezett projektek áttekintésében szereplő adatok azonban több olyan nagy akkumulátorprojektet is figyelembe vesznek, amelyek megvalósítására a jelek szerint csak valamikor a jövőben, egy meg nem határozott időpontban fog sor kerülni. A Xiamen Xiashun ráadásul a számításai alapjául szolgáló projektkapacitásoknál a projekt lehetséges maximális kapacitását vette alapul, amely csupán azt mutatja, hogy mekkora az a bizonyos érték, amit a kapacitás elérhet.
- (21) A Xiamen Xiashun a következő három évre lényegesen alacsonyabb előrejelzést adott. A Xiamen Xiashun állításaival ellentétben a Bizottság az ideiglenes rendelet (273) preambulumbekzdésében található 6. táblázatban szemléltette az uniós gazdasági ágazat jelentős szabad kapacitását. Ez a kapacitás képes kielégíteni az akkumulátorokban használatos fóliák feltörekvőben lévő piacán mutatkozó keresletet, és egyértelműen meghaladja a Xiamen Xiashun által a következő 3 évre becsült keresletet. Nem szükséges, hogy az uniós gyártók jelenlegi termelési kapacitása fedezze az összes lehetséges jövőbeli keresletet, mivel a gyártók a keresletnek megfelelően bővíthetik termelési kapacitásukat. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (22) A Xiamen Xiashun továbbá azt állította, hogy a Bizottság az ideiglenes rendelet (59) preambulumbekzdésében figyelmen kívül hagyta a műszaki jellemzők terén meglévő különbségeket arra alapozva, hogy az akkumulátorokban használatos, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat nem exportálták jelentős mennyiségben, és az akkumulátorgyártás az Unióban még gyerekcipőben jár.

- (23) A Bizottság elutasította az állítást. A Bizottság az ideiglenes rendelet (56) és (57) preambulumbekzdésében vette figyelembe az akkumulátorokban használatos fóliák műszaki jellemzőit. Az ideiglenes rendelet (59) preambulumbekzdése csupán a Xiamen Xiashun azon állításával foglalkozott, miszerint a Kínából származó alacsony exportvolumen alapján kizárják az akkumulátorokban használatos, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat.
- (24) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Gascogne ismét hozzáférést kért azon információkhoz, amelyeket a Bizottság az ideiglenes rendelet (50) preambulumbekzdésében szereplő értékelésében használt annak megerősítésére, hogy a vizsgálati időszakot megelőző tíz év során különféle uniós gyártók értékesítettek kereskedelmi mennyiségben – még ha korlátozott mértékben is – 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat. A Gascogne azt állította, hogy a Bizottságnak meg kellene adnia legalább egy mennyiségi tartományt annak tisztázása érdekében, hogy milyen kereskedelmi termelési mennyiségek léteznek.
- (25) Csak egy felhasználó vásárolt ténylegesen kereskedelmi termelésre szánt mennyiséget, ami a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia felhasználásának csak elenyésző hányadát tette ki. A Bizottság minden olyan szállítást kereskedelmi célú termelésnek tekintett, amelyre nem kizárólag tesztelési céllal került sor.
- (26) Mivel a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák piaca egyértelműen egy újonnan kialakuló – a vizsgálati időszak alatt alacsony kereslettel rendelkező – piac, a korábbi értékesítések a bizottsági értékelésnek csupán egyik elemét képezték. A Bizottság a közelmúltbeli tesztkercs-gyártás alapján azt is értékelte, hogy az uniós gazdasági ágazat bizonyítottan képes-e, illetve rendelkezik-e kapacitással a termék előállítására. Tehát a felhasználóknak az ahhoz fűződő érdeke, hogy hozzáférjenek e bizalmas adatokhoz – még ha csak tartományokban adják is meg azokat –, nem nyomott többet a latban, mint a bizalmas információk védelméhez fűződő érdek. A Bizottság ezért elutasította azt az ismételt kérelmet, hogy hozza nyilvánosságra az uniós gyártónak a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák korábbi értékesítésére vonatkozó bizalmas adataival kapcsolatos részleteket.
- (27) A Gascogne továbbá azzal érvelt, hogy nem ért egyet a Bizottságnak az általános végső tájékoztató (13) preambulumbekzdésében kifejtett azon véleményével, miszerint az uniós gyártók a Covid19-világjárvány és az azt követő erőteljes gazdasági fellendülés okozta rendkívüli helyzetből adódó logisztikai nehézségek és ellátáshiány miatt tagadták meg a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra vonatkozó megrendelések elfogadását. A Gascogne ismét azt állította, hogy a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra vonatkozó vételi ajánlatok elutasítása minden kétséget kizáróan annak tudható be, hogy az uniós gyártók nem képesek vagy nem hajlandók a terméket ilyen vastagságban előállítani.
- (28) A Gascogne csak az általános végső tájékoztató (13) preambulumbekzdésének utolsó részére hivatkozott. A (13) preambulumbekzdés elején a Bizottság nemcsak az egyik uniós gyártó által a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliából készült tesztkercs dokumentált szállítására hivatkozott, hanem az ideiglenes rendelet megállapításaira is, amelyekben a Bizottság alátámasztotta, hogy az uniós gyártók képesek és kapacitással is rendelkeznek a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák előállítására, továbbá az elmúlt évtizedben történt értékesítésekre is utalt. Az ideiglenes rendeletben a Bizottság egyúttal azt is tisztázta, hogy a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák piaca kialakulóban van, és e termékek iránt a vizsgálati időszak alatt csak korlátozott kereslet mutatkozott, ami megmagyarázta, hogy az uniós gyártók a vizsgálati időszak alatt miért nem értékesítettek ilyen termékeket.
- (29) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Walki azt állította, hogy a Bizottság nem bocsátotta rendelkezésre az ideiglenes rendelethez fűzött észrevételeiben kért további adatokat. A részletesebb termékkód bevezetését követően a Walki kifejezetten a következőket kérte: a) a panaszosok által az uniós piacon értékesített, 1. termékkód szerinti vastagságú (5,0 mikronnál vastagabb és 6,0 mikronnál kisebb vagy 6,0 mikron vastagságú) összes továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia százalékos aránya, b) az összes panaszos által előállított, 1. termékkód szerinti vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák tényleges összmennyisége, c) a panaszosok által az uniós piacon szabadon értékesített 1. termékkód szerinti vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák tényleges mennyisége, és d) az öt panaszos közül hányan járulnak hozzá a b) és c) pontban meghatározott mennyiségekhez.
- (30) Az ideiglenes rendelet (48)–(50) preambulumbekzdésében foglaltak szerint a Bizottság nemcsak az 1. termékkód tekintetében gyűjtött adatokat, hanem a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák tekintetében is, amelyek pontosan megfelelnek a kért termékkizárásnak. A Bizottság információkat gyűjtött az összes együttműködő felhasználó vizsgálati időszak alatti keresletéről, és egyúttal a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák összes együttműködő uniós gyártó általi értékesítéséről és előállításáról is. Az ideiglenes rendelet (50) preambulumbekzdése egyértelművé teszi, hogy a vizsgálati időszak alatt – a közvetlen tárgyalásoktól eltekintve – egyik uniós gyártó sem forgalmazott aktívan 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat, és csupán a tesztkercsek vizsgálati időszak alatti előállítására utal. A Bizottság ezenkívül a vizsgálati időszakot megelőző tíz év vonatkozásában korlátozott nagyságrendű kereskedelmi célú termelési mennyiségekről tett említést. Ezen információk alapján egyértelmű, hogy a vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő uniós gyártók nem értékesítettek 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat. Ez választ ad a Walki által a kizárási kérelmével kapcsolatban feltett összes kérdésre. A Walki nem támasztotta alá, hogy a 6,0 mikron vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat is felölölő 1. termékkód szerinti vastagság tekintetében kért adatok megszerzése mennyiben lenne hasznos és szükséges a kizárási kérelméhez, tekintettel a Bizottság által rendelkezésre bocsátott, a kizárási kérelemhez kapcsolódó célzott adatokra.

- (31) A Walki az érdekelt felek végső tájékoztatása után tartott meghallgatása során kifejtette, hogy a vizsgálati időszakot követően, 2021 októberében az európai gyártók részéről továbbra sem került sor a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák aktív szabad piaci értékesítésére vagy forgalmazására. A Walki bizonyítékot nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a vizsgálati időszakot követően nem kapott pozitív választ a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra vonatkozó ajánlatkéréseire, és kifejtette, hogy csak egyetlen uniós gyártó lenne abban a helyzetben, hogy kereskedelmi mennyiségben 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra vonatkozó megrendeléseket fogadjon el.
- (32) A Bizottság a fenti (28) preambulumbekzdésben ismertetett, általános végső tájékoztatóban foglalt fejtegetéseire hivatkozott.
- (33) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun azzal érvelt, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibákat követett el, és megsértette a megfelelő ügyintézés elvét, mivel megállapításai megtételekor nem vizsgálta meg kellő gondossággal és pártatlansággal a benyújtott bizonyítékokat és nem vette kellően figyelembe az összes releváns bizonyítékot, lévén nem készített érdemi összefoglalót az uniós gyártóknak az akkumulátorokban használatos fóliák iránti kereslet kielégítésére irányuló kapacitásnövelési terveiről, és elutasította a Xiamen Xiashun által az akkumulátorokban használatos fóliák iránti várható kereslet tekintetében benyújtott bizonyítékokat.
- (34) A Xiamen Xiashun azt állította, hogy a Bizottság azon kijelentései, miszerint „*az uniós gazdasági ágazat jelentős szabad kapacitása képes kielégíteni az akkumulátorokban használatos fóliák kialakulóban lévő piacán felmerülő keresletet*”, ellentmondanak azon kijelentésének, miszerint „*az uniós gyártóknak az akkumulátorokban használatos fóliák iránti kereslet kielégítésére való felkészülését bemutató adatok szigorúan bizalmasak, és nem lehet őket összefoglalni, mivel ezek a projektek még nem nyilvánosak, ennél fogva rendkívül érzékenyek adatokról van szó*”.
- (35) A Xiamen Xiashun továbbá azt állította, hogy a Bizottság elutasította a várható keresletre vonatkozó átfogó áttekintését azon az alapon, hogy számos akkumulátorprojekt megvalósítására a jelek szerint egy meghatározatlan jövőbeli időpontban fog sor kerülni. A Xiamen Xiashun azt állította, hogy ez a tervezett projektekre vonatkozó adatokhoz kapcsolódik.
- (36) A Bizottság azon kijelentése, miszerint az uniós gazdasági ágazat képes kielégíteni az akkumulátorokban használatos fóliák kialakulóban lévő piacán felmerülő keresletet, a hengerművek általános szabad kapacitására vonatkozik. Az uniós gyártóknak az akkumulátorokban használatos fóliák iránti kereslet kielégítésére való felkészülését bemutató adatok az uniós gazdasági ágazat azon erőfeszítéseire vonatkoznak, hogy az akkumulátorgyártók által kért sajátos jellemzőknek megfelelően tudjon termelni. A Bizottság ezen erőfeszítések összefoglalásával az uniós gyártók üzleti stratégiáit tárná fel. A fent említett állítások között tehát nincs ellentmondás. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (37) A Xiamen Xiashun által egy nyilvánosan elérhető forrásból rendelkezésre bocsátott, a várható jövőbeli keresletre vonatkozó áttekintés értékelésekor a Bizottság különbséget tett a konkrét időkerettel rendelkező, tervezési szakaszban lévő projektek és az olyan tervezett projektek között, amelyek esetében nincs arra vonatkozó adat, hogy melyik évben kezdik meg működésüket. Ez nem a Xiamen Xiashun által benyújtott bizonyítékok elutasítása, hanem a várható tényleges kereslet alapos elemzése. Ugyanis annak értékelése, hogy az uniós gazdasági ágazat képes-e kielégíteni a várható jövőbeli keresletet, értelemszerűen olyan akkumulátorprojekteken alapult, amelyek megvalósítása a tervek szerint a jövőben, egy adott évben fog megvalósulni. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

2.2. Következtetés

- (38) A termékkörrel kapcsolatban beérkezett észrevételek elemzését követően a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendeletben ismertetett termékkört.

3. DÖMPING

- (39) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a kínai kormány és a mintában szereplő két exportáló gyártó észrevételeket tett a dömpingre vonatkozó ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatban.

3.1. Rendes érték

3.1.1. Jelentős torzulások

- (40) A kínai kormány és a Xiamen Xiashun észrevételeket tett a Kínában fennálló jelentős torzulásokkal kapcsolatban.

- (41) Először: a kínai kormány előadta, hogy a kínai jelentésre és felhasználásának módjára súlyos ténybeli és jogi hibák jellemzők. A kínai kormány szerint a tartalom megtévesztő, egyoldalú és a valóságnak nem megfelelő. A kínai jelentés a kínai vállalatok jogszerű versenyelőnyeit, valamint a Kína és Európa között a szokásos intézményi különbségeket a jelentős piaci torzulás megállapításának alapjaként kezelte. A kínai kormány továbbá azt állította, hogy az a tény, hogy a Bizottság elfogadta az uniós gazdasági ágazat által a kínai jelentés alapján a piaci torzulással kapcsolatban megfogalmazott állításokat, tisztességtelen előnyöket biztosított az uniós gazdasági ágazat számára, és ez egyenértékű a tárgyalás előtti ítélettel. A kínai kormány továbbá azt állította, hogy a vizsgálat jelentésekkel történő helyettesítése nem felel meg a méltányosság és az igazságosság alapvető jogi szellemiségének.
- (42) Az országjelentés ténybeli hibáival kapcsolatos állításra adott válaszában a Bizottság megjegyezte, hogy az országjelentés átfogó dokumentum, amely széleskörű objektív bizonyítékokon – többek között a kínai kormány által közzétett jogszabályokon, szabályokon és hivatalos szakpolitikai dokumentumokon, nemzetközi szervezetek által összeállított jelentéseken, szakemberek tudományos tanulmányain és cikkein, továbbá egyéb megbízható független forrásokon – alapul. A jelentést 2017 decemberében hozták nyilvánosságra, ennél fogva minden érdekelt félnek bőven lett volna elegendő ideje arra, hogy cáfolja, kiegészítse vagy észrevételezze a jelentést, illetve az azt megalapozó bizonyítékokat. A kínai kormány ezeket semmilyen módon nem cáfolta, és csak megalapozatlan általános észrevételeket nyújtott be.
- (43) A kínai kormány azon érveléssel kapcsolatban, miszerint az országjelentés kiadása helyettesítette a tényleges vizsgálatot, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének e) pontja szerint, ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a panaszos által a jelentős torzulások fennállásáról benyújtott bizonyítékok elegendőek, akkor ezen az alapon is megindíthatja a vizsgálatot. Azonban a jelentős torzulások tényleges fennállásának és hatásának megállapítására, valamint az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjában előírt módszertan ezt követő alkalmazására az érdekelt felek ideiglenes és/vagy végső tájékoztatása idején, a vizsgálat eredményeként kerül sor. A jelentős torzulások fennállásának és lehetséges hatásának megerősítése a kínai kormány állításával szemben nem a vizsgálat megindításának időszakában, hanem részletes vizsgálatot követően történik, ezért a Bizottság ezt az érvet elutasítja.
- (44) Másodszor: a kínai kormány megjegyezte, hogy a Bizottság csak jelentéseket adott ki néhány kiválasztott országra vonatkozóan, ami aggályokat vet fel a legnagyobb kedvezményes elbánással kapcsolatban. Továbbá a kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság ez idáig nem tette közzé az országok vagy gazdasági ágazatok jelentéstétel céljára történő kiválasztásának egyértelmű, kiszámítható kritériumait.
- (45) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja szerint országjelentés akkor készül, ha a Bizottság megalapozott jelzések birtokában van, amelyek azt mutatják, hogy egy adott országban vagy az ország egy adott ágazatában jelentős torzulások állnak fenn. Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében foglalt új rendelkezések 2017. decemberi elfogadásakor a Bizottságnak tudomása volt a Kínában meglévő jelentős torzulásokra utaló körülményekről. A Bizottság az Oroszországban fennálló torzulásokról is közzétett egy jelentést, és nem zárja ki, hogy további jelentések készülnek majd. Mivel a piacvédelmi vizsgálati ügyek többsége Kínát érintette és Kína esetében súlyos jelek mutattak torzulásokra, ez volt az első ország, amelyről a Bizottság jelentést készített. Oroszország a piacvédelmi vizsgálati ügyek számát tekintve a második helyen áll, ezért a Bizottság objektív okok miatt készített ebben a sorrendben jelentéseket e két országról.
- (46) Ezenkívül az országjelentés megléte nem kötelező előfeltétele az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti vizsgálat megindításának. Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének e) pontja szerint a vizsgálat ezen az alapon történő megindításához elégséges, ha a panaszos a bármely országban fennálló jelentős torzulásokról a 2. cikk (6a) bekezdésének e) pontjában felsorolt kritériumoknak megfelelő elegendő bizonyítékot nyújt be. Tehát a jelentős torzulásokra vonatkozó szabályok valamennyi országra megkülönböztetés nélkül érvényesek, az országjelentés meglététől függetlenül. Ebből következik, hogy az országot érintő torzulásokra vonatkozó szabályok nem sérthetik a legnagyobb kedvezményes elbánást. Ennek alapján a Bizottság elutasította ezeket az állításokat.
- (47) Harmadszor: a kínai kormány a nemzeti elbánás vonatkozásában hozzátette, hogy a piaci torzulások fogalma és az ahhoz kapcsolódó kritériumok az alaprendelettől eltérően nem léteznek a belső piacra vagy a versenyre vonatkozó uniós jogszabályokban. A kínai kormány ezért azzal érvelt, hogy a Bizottság sem a nemzetközi jog, sem a kizárólagos hatáskörébe tartozó, a belső piaci jog és versenyjog körébe tartozó jogszabályi előírások és jogi gyakorlat értelmében nem rendelkezik joghatósággal a Kínában fennálló torzulások vizsgálatára.

- (48) A Bizottság az e vizsgálat során alkalmazott módszertanát az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében foglalt rendelkezésre alapozta. Jogi szempontból lényegtelen, hogy más európai jogszabályok nem használják a jelentős torzulások fogalmát. A dömpingellenes intézkedések területére a WTO dömpingellenes megállapodásának (a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) szabályai az irányadók, amelyek értelmében a dömpinget az importtermékek tekintetében kell értékelni, valamint az előírt kárelemzésen túl nem szükséges a hazai piaci feltételeket értékelni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (49) A kínai kormány továbbá megjegyezte, hogy a Bizottság diszkriminatív szabályokat és kritériumokat alkalmazott a kínai vállalatokkal szemben – ideértve többek között a méltánytalan bizonyítási küszöbököt és a méltánytalan bizonyítási terhet –, holott azok az uniós vállalatokhoz viszonyítva hasonló helyzetben voltak. Ugyanakkor a Bizottság nem értékelte, hogy az EU-ban és a tagállamokban fennálltak-e piaci torzulások. Ezek a gyakorlatok súlyosan befolyásolták a dömping és a kár kiszámításához kapcsolódó dömpingellenes vizsgálatok legfontosabb kérdéseinek Bizottság általi elemzésének, valamint a Bizottság e kérdésekkel kapcsolatban levont következtetéseinek megbízhatóságát és legitimitását. Ez aggályokat vet fel a WTO-szabályok által előírt, nemzeti elbánással kapcsolatos kötelezettségek esetleges megsértése vonatkozásában.
- (50) A kínai kormány nem szolgáltatott magyarázattal vagy bizonyítékkal a kínai vállalatokkal szembeni állítólagos diszkriminatív szabályokat illetően. A Bizottság ezért megalapozatlannak ítélte ezeket az állításokat. Az Unión belüli állítólagos torzulások kapcsán a Bizottság megjegyezte, hogy – amellett, hogy a kínai kormány állítása általános jellegű és megalapozatlan – az Unióban fennálló és az uniós vállalatokat érintő torzulások nem képezik az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti, az exportáló ország vizsgálatára irányuló elemzés tárgyát. Ez a meglátás tehát az uniós gazdasági ágazat tekintetében és a dömpingellenes vizsgálatok sajátos összefüggésében jogi szempontból lényegtelen. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (51) Negyedszer: a kínai kormány előadta, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében foglalt rendelkezések nem állnak összhangban a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkével, amely kimerítő listában ismerteti azokat a helyzeteket, amikor a rendes érték számtanilag képezhető, és e lista nem tartalmazza a jelentős torzulásokat. A kínai kormány továbbá azt állította, hogy ha a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti számtani képzéséhez egy megfelelő reprezentatív ország adatait vagy a nemzetközi árakat használják fel, az nem áll összhangban az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény 6.1. cikkének b) bekezdésével és a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkével (és különösen 2.2.1.1. cikkével) sem. A kínai kormány továbbá azzal érvelt, hogy a WTO-szabályok előírásai szerint a rendes érték számtani képzéséhez a származási országra jellemző előállítási költségeket, továbbá az igazgatási, értékesítési és általános költségeket, valamint a nyereség észszerű összegét kell figyelembe venni. Azonban az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése bővítette az adatforrások körét, így azok a valamely megfelelő reprezentatív ország előállítási és értékesítési költségeit, vagy a nemzetközi árakat, költségeket vagy referenciaértékeket is magukban foglalják. A kínai kormány szerint ez a WTO-szabályok hatályán kívül esik. Ezért függetlenül attól, hogy az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése összhangban áll-e a WTO-szabályokkal, a Bizottság nem végezheti el a rendes érték számtani képzését az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapján, ha úgynevezett „piaci torzulások” állnak fenn.
- (52) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 2. cikk (6a) bekezdésében foglalt rendelkezés összeegyeztethető az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel. A Bizottság álláspontja szerint, ahogyan azt a Fellebbezési Testület a DS473 EU–Biodiesel (Argentína) ügyben tisztázta, az alaprendelet azon rendelkezései, amelyek valamennyi WTO-tag esetében általánosan alkalmazandók, különösen pedig a 2. cikk (5) bekezdésének második albekezdése, lehetővé teszi, hogy a Bizottság – a szükséges és megalapozott kiigazítások mellett – harmadik ország adatait használja fel. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (53) A kínai kormány előadta, hogy ebben az ügyben a Bizottság egyenesen figyelmen kívül hagyta a kínai exportálók nyilvántartásait, ami ellentétes volt a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikkével. A kínai kormány azzal érvelt, hogy a Fellebbezési Testület a DS473 EU–Biodiesel (Argentína) ügyben és a vizsgálóbizottság a DS494 EU – Költségkiigazítási módszerek II. (Oroszország) ügyben megállapította, hogy a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikke szerint ha a vizsgált exportáló vagy gyártó által nyilvántartott adatok az elfogadható határértékeken belül, pontosan és megbízhatóan megfelelnek az adott gyártónál vagy exportálónál a vizsgált termék kapcsán felmerülő tényleges költségeknek, akkor a vizsgálatot végző hatóságnak e nyilvántartást felhasználva kell megállapítania a vizsgált gyártó előállítási költségeit.
- (54) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a DS473 és a DS494 ügy nem érinti az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását, amely a rendes érték e vizsgálat során történő meghatározásának releváns jogalapja. Továbbá ezek az ügyek a jelentős torzulások fennállásával kapcsolatos ténybeli helyzetektől eltérő ténybeli helyzetekkel voltak kapcsolatosak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

- (55) A kínai kormány továbbá előadta, hogy a Bizottság által az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alapján ebben az ügyben elvégzett vizsgálat kettős mércét alkalmazott. A kínai kormány szerint a Bizottság a kínai piacon fennálló jelentős piaci torzulásokra hivatkozva nem fogadta el a kínai exportálók költségadatait, ellenben elfogadta a reprezentatív ország adatait, és ezekkel helyettesítette a kínai gyártók adatait, anélkül, hogy értékelte volna a helyettesítésre használt adatokat befolyásoló esetleges piaci torzulások fennállását. A kínai kormány szerint ez a „kettős mérce” alkalmazását bizonyítja. A kínai kormány előadta, hogy ez a megközelítés nem garantálta a kiválasztott reprezentatív ország releváns költségeinek megbízhatóságát. Továbbá nem volt lehetőség a származási országban működő gyártók költségeinek valóságnak megfelelő szemléltetésére.
- (56) Végezetül a kínai kormány még azt is hozzátette, hogy az Unió és a tagállamokon belül is vannak olyan fejlesztési kezdeményezések, amelyek hasonlóak Kína öt éves terveihez, mint például az új iparstratégia és a német Ipar 4.0 stb. Hivatalos források szerint a 2017–2020-as időszakban az uniós alumíniumipar a belső piacon több mint 200 különböző állami támogatási intézkedésben részesült, amelyeket a Bizottság engedélyével az uniós tagállamok nyújtottak.
- (57) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a vizsgálat során a Bizottság mérlegelte, hogy rendelkezésre álltak-e az ügyben arra utaló elemek, hogy a reprezentatív országokban torzulások állnak fenn többek között az érintett termék előállításához használt fő nyersanyagok kapcsán (például hogy vonatkoznak-e rájuk exportkorlátozások). Továbbá a vizsgálat során minden félnek bőven volt lehetősége arra, hogy észrevételeket tegyen a Bizottság által tekintetbe vett potenciális reprezentatív országok megfelelősége kapcsán. Ezen belül a Bizottság két feljegyzést tesz közzé a potenciális reprezentatív országok megfelelőségéről és a vizsgálat céljára megfelelő ország előzetes kiválasztásáról szóló aktához. E feljegyzések valamennyi fél számára hozzáférhetők voltak észrevételezés céljára. A kínai kormánynak és az összes többi félnek volt lehetősége arra vonatkozó érveket és bizonyítékokat előterjeszteni, hogy a tekintetbe vett lehetséges reprezentatív országokat jelentős torzulások érintik és ezért nem felelnek meg a vizsgálat céljára.
- (58) A Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint az exportáló országban alkalmazott árak és a termékek költségei tekintetében elemzi az adott rendelkezésben felsorolt egy vagy több torzító elem lehetséges hatását. Ezen eljárás szempontjából semmilyen jelentőséggel nem bírnak a más piacokra jellemző költség szerkezetek vagy árképzési mechanizmusok, többek között az állítólag az Unióban nyújtott pénzügyi támogatások (még akkor sem, ha ilyenek lennének, jóllehet nem ez a helyzet ⁽⁹⁾). Ez az állítás tehát megalapozatlan volt, és a Bizottság elutasította.
- (59) A Xiamen Xiashun számos észrevételt nyújtott be a jelentős torzulások fennállásával kapcsolatban.
- (60) Először is, a Xiamen Xiashun megjegyezte, hogy az ideiglenes rendelet (97) preambulumbekzdésében utalás történik egy internetes cikkre, amely szerint a Xiamen Xiashun aktívan támogatja a pártépítést és a szakszervezeti munkát. A Xiamen Xiashun megjegyezte, hogy ezt a cikket úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag azt jelenti, hogy a Xiamen Xiashun megkönnyíti a szakszervezetekben dolgozó munkavállalói számára – függetlenül attól, hogy párttagok-e vagy sem –, hogy a vállalaton belül folytassák a tevékenységüket. A Xiamen Xiashun azonban hangsúlyozta, hogy a „döntéshozatal” megfogalmazás nem jelenti azt, hogy a párttagoknak vagy a szakszervezetnek bármilyen beleszólása lenne a vállalat igazgatásába és irányításába, vagy a nyersanyagbeszerzéshez vagy termékértékesítéshez kapcsolódó árképzésbe. Ennek eredményeképpen e megfogalmazás alapján nem szabad kormányzati ellenőrzésre vagy piactorzulásra következtetni.
- (61) A Xiamen Xiashun emellett ellenezte a Bizottság által az ideiglenes rendelet (97) preambulumbekzdésében tett ténymegállapításokat, kifejtve, hogy az a tény, hogy a vállalatban párttagok vannak, nem jelenti azt, hogy ők irányítják a vállalatot. A Xiamen Xiashun megjegyezte, hogy jogilag kötelessége lehetővé tenni a párttagok számára, hogy pártépítő tevékenységeket végezzenek, de ez nem jelenti azt, hogy a párttagok befolyással rendelkeznek a vállalat felett. Hozzátette, hogy minden személynek joga van az általa választott valláshoz vagy politikai párthoz tartozni, és ez nem befolyásolja a vállalaton belüli döntéshozatalt. Hangsúlyozta továbbá, hogy az a tény, hogy a vállalaton belül pártépítő tevékenységeket végeznek, nem jelenti azt, hogy a vállalat vezetésében a Kínai Kommunista Párt (a továbbiakban: KKP) tagjai vannak. Végezetül a Xiamen Xiashun kifejtette, hogy a „pártépítés” kifejezés Bizottság általi fordítása téves, és a KKP-tagok vállalaton belüli tevékenységei főként a kormányzati politikák tanulmányozásához, a pártszervezetük számára adott véleményekhez és tanácsokhoz, illetve olykor akár bizonyos szórakoztató tevékenységekhez kapcsolódnak. Hozzátette, hogy a jegyzőkönyvben semmi sem utal arra, hogy a KKP irányítja a válaszadó vállalatokat. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun megismételte ezeket az észrevételeket.

⁽⁹⁾ Lásd például a 2018. február 28-i ítéletet, Bizottság kontra Xinyi PV Products (Anhui), C-301/16 P, ECLI:EU:C:2018:132, 56. pont.

- (62) Először is a Bizottság megállapította, hogy a Xiamen Xiashun vállalaton belül működő pártbizottság tevékenységét az ideiglenes rendelet (97) preambulumbekkezdésében idézett cikk egyértelműen „döntéshozatalnak” nevezi. A cikk nem boncolgatja és nem értelmezi kimerítően, hogy mit jelent ez a „döntéshozatal”. A Bizottság azonban emlékeztet arra, hogy a 2. cikk (6a) bekezdésének első és második francia bekezdése szerint a valamely országon belül meglévő jelentős torzulások értékelés szempontjából lényeges két elem a következő: „a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak”, valamint „az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében”. A pártbizottságnak a Xiamen Xiashunon belüli „döntéshozatalba” történő bevonása mindkét kritériumnak megfelel. Az a követelmény, hogy a vállalaton belüli állami jelenlét befolyásolja az árakat és a költségeket, nem jelenti azt, hogy az állam közvetlenül határozza meg az értékesített áruk árait, hanem azt, hogy a párttagok vállalaton belüli jelenléte és részvétele miatt a vállalat kedvezőbb bánásmódra és támogatásra számíthat a hatóságoktól, ami közvetve hatással lehet a költségeire és az áraira. Ezenkívül a KKP-tagok vállalaton belüli jelenléte, valamint az a tény, hogy a vállalat megkönnyíti a pártépítő tevékenységeket és a KKP-tagok „döntéshozatalba” való bevonását, egyértelmű jele annak, hogy a vállalat nem független az államtól, és a piaci erők helyett a KKP politikájával összhangban jár el. A Bizottság ezért elutasította ezt az érvelést.
- (63) Míg elvben valóban minden munkavállalónak joga van az általa választott valláshoz vagy politikai párthoz tartozni, Kínában ténylegesen más a helyzet, mivel Kína egypárti állam, és a KKP egyenlő az állammal és annak kormányával⁽⁶⁾. Ezért az olyan KKP-tagok vállalaton belüli jelenléte, akik rendszeres „pártépítő” tevékenységeket végeznek és „döntéshozatali” jogokkal rendelkeznek, ahogy azt a fenti (50) és (52) preambulumbekkezdésben is tárgyaltuk, a vállalaton belüli állami jelenletre utal. A pártbizottság tevékenységével kapcsolatban a Bizottság először is megjegyzi, hogy a Bizottság a „pártépítő” tevékenységeket a hivatalos iránymutatásokkal⁽⁷⁾ összhangban a „vállalaton belüli pártszellem erősítését célzó tevékenységek”, illetve „a párt általános vezetésének biztosítása érdekében a párttal kapcsolatos tevékenységek fejlesztése” értelmében használja. A Bizottság emlékeztet arra, hogy miként azt a fenti (52) preambulumbekkezdésben már kifejtette, a vállalaton belül jelen lévő pártbizottságoknak legalább közvetett, de legalábbis potenciálisan torzító hatása van Kínában az állam és a KKP közötti szoros összefonódás miatt.
- (64) Másodszor: a Xiamen Xiashun vitatta az ideiglenes rendelet (166) preambulumbekkezdésében szereplő bizottsági következtetést, miszerint a Xiamen Xiashun országos szintű munkaerőpiaci torzulásoknak van kitéve. A Xiamen Xiashun azzal érvelt, hogy jóval magasabb béreket fizet, mint a versenytársai. A Xiamen Xiashun továbbá megállapította, hogy a „jelentős torzulások” meglétének állítólagos de facto vélelmének megcáfolását illetően az exportáló gyártókra rótt bizonyítási teher olyan megterhelővé vált, hogy azt egyetlen vállalat sem tudja teljesíteni. A Xiamen Xiashun megállapította, hogy ez a gyakorlatban a következőket jelenti: i. egyáltalán nem világos, hogy egy adott vállalat hogyan és milyen bizonyítékokkal tudná megcáfolni azt a vélelmet, hogy költségtételei, például a munkaerőköltségek torzulnak; és ii. még ha olyan konkrét, tényszerű bizonyítékkal is szolgálnak, amely összehasonlító módon jelentős különbségeket mutat az exportáló gyártók költségei között, ez nem jelenti azt, hogy a Bizottság majd megkérdőjelezi a „jelentős torzulások” meglétére vonatkozó prima facie ténymegállapítását.

⁽⁶⁾ A Központi Fegyelmi Vizsgálóbizottság honlapján található cikk szerint: „A kínai történelmi hagyományban a »kormány« mindig is tág fogalom volt, amely korlátlan felelősséggel bír. A párt vezetése alatt a párt és a kormány csak megosztja a munkát, és nincs különválasztva a párt és a kormány. Függetlenül attól, hogy az Országos Népi Gyűlésről, a Kínai Népi Politikai Konzultációs Konferenciáról vagy az »egy kormány, két ház« elvről van szó, mindegyiküknek végre kell hajtania a Párt Központi Bizottságának döntéseit és intézkedéseit, valamint mindegyikük a népnek tartozik felelősséggel és a nép felügyelete alá tartozik. A párt egységes vezetése alatt az államhatalmat gyakorló valamennyi szerv az államháztartás kategóriájába tartozik”. Elérhető a következő internetcímen: https://www.ccdi.gov.cn/special/zmsjd/zm19da_zm19da/201802/t20180201_163113.html (legutóbbi hozzáférés: 2021. június 16.).

⁽⁷⁾ Lásd például: A KKP Központi Bizottsága Főhivatalának iránymutatása az Egységfront munkájának a magánszektorban, az új korszak jegyében történő fokozásához, 2020. szeptember 15. II.4. szakasz: „Fokoznunk kell a pártnak az Egységfront magánszektorban végzett munkájának vezetésére irányuló általános képességét, és hatékonyan intenzívebbé kell tennünk a munkát ezen a területen”, III.6. szakasz: „Tovább kell fokoznunk a pártépítési tevékenységet a magánvállalkozásokban, és lehetővé kell tennünk a pártalapszervezetek számára, hogy hatékonyan betölthessék védőbástya szerepüket, és lehetővé kell tennünk a párttagok számára, hogy élcsapatként és úttörőként maguk is szerepet játszhassanak”, VII.26. szakasz: „A vezetői intézmények és mechanizmusok fejlesztése. A pártbizottságoknak minden szinten az Egységfront munkavezető csoportjaira kell támaszkodniuk az Egységfront magánszektorban végzett munkájának koordinálására szolgáló mechanizmusok létrehozása és javítása, valamint a munka összehangolt módon történő rendszeres tanulmányozása, tervezése és előmozdítása érdekében. Lehetővé kell tennünk, hogy a pártbizottságokon belül működő, az Egységfront munkájával foglalkozó osztályok teljes mértékben betölthessék vezető és koordináló szerepüket, és lehetővé kell tennünk, hogy az ipari és kereskedelmi szövetségek az Egységfront magánszektorban végzett munkájában betölthessék összekötő és segítségnyújtó szerepüket.” Elérhető a következő internetcímen: http://www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm

- (65) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy – ahogy azt az ideiglenes rendelet 3.3.1.7. szakasza is megállapította – a kínai bérek többek között a háztartási nyilvántartási rendszerből (hukou) fakadó mobilitási korlátozások, valamint a független szakszervezetek és a kollektív tárgyalások hiánya miatt torzulnak. Mivel a Bizottság 3.3.1.7. szakaszban tett ténymegállapításai a kínai munkaerőpiac horizontális, országos szintű torzulásaira utalnak, e torzulások súlyossága alapján arra a következtetésre jutott, hogy a kínai bérköltségek általánosan torzulnak. Nem áll rendelkezésre olyan információ, amely alapján egyértelműen megállapítható lenne, hogy a Xiamen Xiashun belföldi bérköltségeit nem befolyásolták a munkaerőpiaci torzulások. Először is, a Xiamen Xiashun nem nyújtott be semmilyen bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy ezek a horizontális torzulások nem befolyásolják a munkaerőköltségeit; például bizonyíthatná, hogy a személyzetét nem érintette a hukou-rendszer, független szakszervezetek működtek és kollektív tárgyalások folytak. Továbbá nem volt bizonyíték arra, hogy az általa fizetett bérek összhangban lennének a piaci elvekkel, mivel nem nyújtott be erre vonatkozó adatokat. Ezenkívül egy bizonyos bérszint az azonos üzletágban tevékenykedő versenytársak béreivel összehasonlítva önmagában nem jelenti azt, hogy a kínai munkaerőpiacot érintő horizontális, országos szintű torzulások nem befolyásolnák ezen exportáló gyártó bérszintjét.
- (66) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun megismételte, hogy jóval magasabb béreket fizet, mint versenytársai, és a bérszinttel kapcsolatos különbséget bizonyítéknak kell tekinteni arra, hogy őt nem érintik az állítólagos torzulások.
- (67) A Xiamen Xiashun nem nyújtott be semmilyen konkrét bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az ideiglenes rendelet 3.3.1.7. szakaszában megállapítottak szerint őt nem érintik a bérköltségekkel kapcsolatos országos szintű torzulások. A Bizottság véleménye szerint tehát egy bizonyos bérszint megléte az azonos üzletágban tevékenykedő versenytársak béreivel összehasonlítva önmagában nem jelenti azt, hogy a kínai munkaerőpiacot érintő horizontális, országos szintű torzulások nem befolyásolnák ezen exportáló gyártó bérszintjét. Más szóval, még ha ezen exportáló gyártó magasabb béreket is fizetne, mint a versenytársai, ez nem jelenti azt, hogy a kínai munkaerőpiaci torzulások nem befolyásolják az említett bérszinteket.
- (68) Ami azt az állítást illeti, miszerint az exportáló gyártók nem tudják megcáfolni a jelentős torzulások meglétének állítólagos de facto vélelmét, a Bizottság ezzel határozottan nem értett egyet. Először: nem létezik állítólagos de facto vélelem, mivel a Bizottság minden egyes vizsgálat során az aktában rendelkezésre álló összes bizonyíték figyelembevételével részletesen értékeli a vizsgált terméket és az érintett exportáló gyártókat érintő jelentős torzulások meglétét. Továbbá, ha valaki azt állítja, hogy a horizontális torzulások nem befolyásolnak bizonyos, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdése szerinti belföldi költségeket, a Bizottság alaposan és részletesen elemzi az ilyen állításokat, ahogy azt az ebben és a Kínára vonatkozó többi vizsgálatban szereplő elemzések hossza is egyértelműen tükrözi. Ha rendelkezésre állna arra vonatkozó bizonyíték, hogy a Xiamen Xiashun nem érintik a kínai munkaerőpiacon tapasztalható, országos szintű torzulások, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésével összhangban minden bizonnyal a vállalat saját munkaerőköltségét használná.
- (69) Harmadszor: a Xiamen Xiashun megjegyezte, hogy az a tény, miszerint a Bizottság rendszeresen figyelmen kívül hagyta a kínai exportáló gyártók munkaerőköltségeit, azt bizonyítja, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése összeegyeztethetetlen a dömpingellenes megállapodás 2.2. és 2.2.1.1. cikkével. Ennek oka, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a költségeket és az árakat módszeresen figyelmen kívül kell hagyni, anélkül, hogy megvizsgálják, hogy teljesülnek-e a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkében meghatározott feltételek.
- (70) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy minden vizsgálat során valamennyi félnek lehetősége van arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének harmadik francia bekezdésével összhangban minden lényeges elem vonatkozásában bizonyítékot szolgáltatson, ideértve azt az állítást is, miszerint bizonyos termelési tényezők nem torzulnak. A fenti (55) és (56) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint a Bizottság nem veti el módszeresen a kínai exportáló gyártók munkaerőköltségeit, hanem minden olyan esetben, amikor valamely fél a torzulások hiányára hivatkozik, részletesen elemzi az adatokat, hogy ellenőrizze, vajon az exportáló gyártót érintik-e a jelentős torzulások⁽⁸⁾. Ezért a Bizottság elutasítja ezt az állítást.

⁽⁸⁾ Ami a Xiamen Xiashun-t illeti, a Bizottság megállapította, hogy az Egyesült Királyságból származó titán-bór-alumínium rúd beszerzési ára nem torzult, ennél fogva azt nem helyettesítette a reprezentatív országból származó adatokkal. (Az ideiglenes rendelet (161) preambulumbekkezdése).

- (71) Negyedszer: a Xiamen Xiashun megjegyezte, hogy az ideiglenes rendelet (155) preambulumbekzdésében a Bizottság jelezte, hogy a Xiamen Xiashun bizonyos díjakat, illetve hivatalos elismeréseket kapott, ami azt jelenti, hogy ezek elnyeréséhez jogosultsági követelményeknek kellett megfelelnie, ideértve a kínai kormány hivatalos irányvonalának követését és a hivatalos kormányzati stratégiáknak és politikáknak való megfelelést is. A Xiamen Xiashun hangsúlyozta, hogy ezek az elismerések csupán a vállalat által kapott kitüntetések, és bár a vállalatnak meg kellett felelnie bizonyos követelményeknek, azt a kormány nem ellenőrizte. A Xiamen Xiashun hozzátette, hogy nem áll rendelkezésre arra utaló bizonyíték, hogy a kormány arra utasította volna a vállalatot, hogy a piaci feltételekkel ellentétes nyersanyagbeszerzési árat vagy termékértékesítési árat állapítson meg.
- (72) Ahogy azt a Bizottság az ideiglenes rendelet (155) preambulumbekzdésében már kifejtette, a Xiamen Xiashun által elnyert jutalmak és címek nemcsak a vállalat eredményeit ismerik el, hanem egyértelműen megkövetelik, hogy a vállalat igazodjon a kormány hivatalos politikájához. Ahogy azt az ideiglenes rendelet (155) preambulumbekzdésében szereplő hivatkozások is bizonyítják, a Xiamen Xiashun által elnyert jutalmakra, például a Fujian Backbone Enterprise címre csak a kormány irányvonalát szigorúan követő vállalatok jogosultak.
- (73) Ötödször: a Xiamen Xiashun azzal érvelt – és az érdekelt felek végső tájékoztatását követően is megismételte –, hogy az ideiglenes rendelet (157) preambulumbekzdésében a Bizottság az ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában arra a következtetésre jutott, hogy a Xiamen Xiashun a csőd eljárások tekintetében országos szintű torzulásoknak volt kitéve. A Xiamen Xiashun hangsúlyozta, hogy sikeres vállalkozás lévén nem tudja bizonyítani, hogy a csőd eljárás során nincs kitéve torzulásoknak.
- (74) Az ideiglenes rendelet (157) bekezdésében már kifejtettek szerint a csőd jogi szabályozással kapcsolatos probléma e jogszabályok nem megfelelő végrehajtásában és az államnak a fizetése képtelenségi eljárásokban betöltött szerepében rejlik. A feleknek minden vizsgálat során lehetőségük van arra, hogy az összes lényeges elem kapcsán bizonyítékkal szolgáljanak, továbbá a Bizottság minden olyan esetben, amikor valamely fél a torzulások hiányára hivatkozik, részletesen elemzi az adatokat, hogy ellenőrizze, vajon az exportáló gyártót érintik-e a jelentős torzulások. Ezért a Bizottság elutasítja ezt az állítást.
- (75) Hatodszor: a Xiamen Xiashun megjegyezte, hogy a Bizottság az ideiglenes rendelet (162) preambulumbekzdésében jelezte, hogy a Xiamen Xiashun közös vállalatot hozott létre egy állami tulajdonban lévő vállalat, amiből arra következtetett, hogy szorosan együttműködik a kínai állammal, és hogy az országos szintű torzulások a beszállítóit is érintik. A Xiamen Xiashun kijelentette, hogy világszerte nagyon gyakori, hogy magánvállalatok állami tulajdonban lévő vállalatokkal vagy kormányzati szervekkel ápolnak üzleti kapcsolatokat, és ez nem jelenti azt, hogy a másik fél kénytelen lenne átadni a kormánynak a vállalkozás feletti ellenőrzést. A Xiamen Xiashun esetében az állami tulajdonban lévő vállalat létrehozott közös vállalkozás kizárólag az alapszabály és a kínai társasági jog alapján működik. A Xiamen Xiashun hangsúlyozta, hogy nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely arra utalna, hogy a kormány ellenőrzi és irányítja a termékek árképzését, a nyersanyagok keresletét és kínálatát, valamint a közös vállalat napi működését.
- (76) Jóllehet a Bizottság egyetért azzal, hogy a magánvállalatok és az állami tulajdonban lévő vállalatok által létrehozott közös vállalkozások nagyon gyakoriak a világon, Kínában az állami tulajdonban lévő vállalatok meglehetősen sajátos szerepet töltenek be, ahogy azt az ideiglenes rendelet 3.3.1.3. szakasza is bemutatja. Az állami tulajdonban lévő kínai vállalatok árakra és költségekre gyakorolt torzító hatását továbbá a kínai kormány weboldalán megjelent cikkből származó idézet is jól illusztrálja, amely szerint: „Az alapvető technológiai és stratégiai iparágakban működő, állami tulajdonban lévő vállalatok nagyszabású fejlesztése számos szempontból – például az árak inkluzivitása, a tehetségranzsfer, a technológia továbbterjedése és a tőkementése szempontjából is – előnyös volt a magánvállalkozások számára, illetve segítette a magánvállalkozásokat.”⁽⁹⁾ A cikkben említett „előny”, „támogatás”, „árak inkluzivitása” és „tőkementés” egyértelműen arra utal, hogy az állami tulajdonban lévő vállalatok és a magánvállalkozások közötti együttműködés torzító hatást gyakorol a kínai piacra. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun megismételte észrevételeit, de nem szolgáltat bizonyítékkal a Bizottság következtetéseinek megcáfolása érdekében.

3.1.2. Reprezentatív ország

- (77) Az ideiglenes rendeletben a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésével összhangban Törökországot választotta ki reprezentatív országnak. A kiválasztás során alkalmazott módszertan részleteit a felek számára a nyilvános aktában 2020. november 25-én és 2021. március 17-én rendelkezésre bocsátott első és második feljegyzés (a továbbiakban: első feljegyzés és második feljegyzés), valamint az ideiglenes rendelet (170)–(197) preambulumbekzdése tartalmazza.

⁽⁹⁾ Lásd a „The role of state-owned enterprises is irreplaceable” címmel 2018. november 29-én megjelent cikket, amely a következő internetcímen érhető el: http://www.gov.cn/xinwen/2018-11/29/content_5344296.htm

- (78) A Xiamen Xiashun és a Donghai ismét vitatta a Bizottság azon döntését, hogy az értékesítési, általános és igazgatási költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) és a nyereség tekintetében az extrudált alumíniumtermékeket gyártó vállalatok adatait használja referenciaértékként. A felek véleménye szerint az extrudált alumíniumtermékek nem hasonlítanak a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákhoz, és a két termék között jelentős különbségek vannak a felhasználás, az előállítási költségek és a termelési tényezők szempontjából. A Xiamen Xiashun továbbá azzal érvelt, hogy a különbségek befolyásolták a vállalatok nyereségét és SGA-költségeit, ezért a rendes érték meghatározásához nem szabadna az extrudált alumíniumtermékeket gyártó vállalatok nyereségét és SGA-költségeit használni. A Donghai szerint a Bizottságnak kizárólag a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártásával foglalkozó vállalatokra kellett volna korlátoznia a kiválasztást. A Donghai emellett azzal érvelt, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében a reprezentatív országból kiválasztott vállalatnak a vizsgált terméket kell előállítania. A Xiamen Xiashun az érdekelt felek végső tájékoztatását követően is ugyanazt állította.
- (79) Először is az ideiglenes rendelet (184)–(190) preambulumbekkezdésében foglalt bizottsági értékelésre hivatkozik, amely részletesen ismerteti az extrudált alumíniumtermékek ágazatának és az ezen ágazatban működő török gyártók kiválasztását. Jóllehet a Bizottság elismerte, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákkal és az extrudált alumíniumtermékekkel kapcsolatos bizonyos tulajdonságok, meghatározott célra történő felhasználások, gyártási folyamatok és előállítási költségek nem feltétlenül egyeznek meg, nem szabad megfedkezni arról, hogy ezeket a szempontokat összességében kell figyelembe venni annak meghatározásához, hogy egy termék vagy ágazat a vizsgált termékkel azonos általános kategóriába és/vagy ágazatba tartozik-e. Ezenkívül, a Donghai azon érvelésére válaszul, miszerint kizárólag a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártóitól származó adatokat használhat fel, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint kizárólag arra köteles, hogy a megfelelő reprezentatív országban megállapítsa a megfelelő termelési és értékesítési költségeket, valamint az SGA-költségek és a nyereség észszerű szintjét. Ez a rendelkezés nem írja elő az érintett termékkel pontosan megegyező terméket előállító vállalatoktól származó adatok felhasználását.
- (80) Másodszor: emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának alkalmazása során mérlegelési jogkörrel rendelkezik a reprezentatív ország vállalatának kiválasztása tekintetében. A Bizottság e mérlegelési jogkör keretében és az ideiglenes rendeletben foglaltaknak megfelelően (lásd a (182), (188) és (192) preambulumbekkezdést) a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák lehetséges reprezentatív ország(ok)ban működő gyártói SGA-költségeinek és nyereségének észszerű szintjét tükröző adatok hiányában szükség esetén a vizsgált termékkel megegyező általános kategóriába és/vagy ágazatba tartozó terméket előállító gyártókat is figyelembe vehet.
- (81) A Xiamen Xiashun és a Donghai a Bizottság azon döntését is vitatta, hogy figyelmen kívül hagyja egy továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó török vállalat⁽¹⁰⁾ adatait, mivel annak nyeresége közel volt a fedezeti ponthoz. Véleményük szerint ez ellentmondott az extrudált alumíniumtermékekre vonatkozó vizsgálat során alkalmazott bizottsági megközelítésnek, amelynek keretében a Bizottság az SGA-költségek és a nyereség észszerű értékének meghatározásakor nyereségszintjüktől függetlenül minden jövedelmező vállalatot figyelembe vett mindaddig, amíg nem voltak veszteségesek⁽¹¹⁾.
- (82) Emlékeztetni kell arra, hogy az azonosított, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó török vállalat volt az egyetlen, amely 2019-re (a vizsgálati időszakkal részben átfedésben lévő időszakra) vonatkozóan nyilvánosan elérhető adatokkal rendelkezett. Egyetlen vállalat megtérülési küszöbköz közeli nyeresége nem tekinthető észszerűnek, tekintettel az alumíniumiparban tevékenykedő más török vállalatok csoportja által ugyanebben az időszakban elért nyereségszintre. Ennek eredményeképpen és az ideiglenes rendeletben (a (192) preambulumbekkezdésben) megállapítottak szerint a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az SGA-költségek és a nyereség észszerű összegének megállapításához helyénvalóbb az észszerű nyereséggel rendelkező vállalatok egy csoportjának összesített és súlyozott pénzügyi adatait felhasználni, mint egyetlen olyan gyártó adatait, amelynek nyereségszintjéből nem lehet az ágazat gazdasági helyzetére következtetni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.1.3. A termelési tényezők torzulástól mentes költségeinek megállapításához felhasznált források

- (83) A Bizottság a rendes érték meghatározásához használt forrásokra vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (198)–(223) preambulumbekkezdésében ismertette. Az ideiglenes rendelet közzétételét követően több fél is azt állította, hogy különböző forrásokat használt a rendes érték meghatározásához.

⁽¹⁰⁾ Assan Aluminyum.

⁽¹¹⁾ A Bizottság (EU) 2020/1428 végrehajtási rendelete (2020. október 12.) a Kínai Népköztársaságból származó extrudált alumíniumtermékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről, (171) preambulumbekkezdés (HL L 336., 2020.10.13., 8. o.).

3.1.3.1. Nyersanyagok

- (84) A Donghai nem tartotta helyénvalónak a Bizottság azon megközelítését, hogy a GTA-adatbázist használja, mivel a nyilvánosan pontosabb helyettesítő értékek álltak rendelkezésre. A Donghai különösen a hidegen hengerelt tekercsekre vonatkozó GTA-értékeket vitatta, és a CRU jelentésén ⁽¹²⁾ alapuló alternatív referenciaárak használatát javasolta. Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására adott válaszában azonban a Donghai csupán megismételte a már a második feljegyzésre adott válaszában is megfogalmazott állítását, anélkül, hogy bármilyen új ténybeli vagy jogi elemmel szolgált volna. A Bizottság ezért elutasította a Donghai állítását, és megerősítette az ideiglenes rendelet (214)–(217) preambulumbekkezdésében említett ténymegállapításokat.
- (85) A Donghai ismételten kifogásolta az alumíniumhulladékra vonatkozó referenciaértéket. A Donghai szerint a hulladék referenciaárát az alumíniumöntecsek árára való hivatkozást alapul véve kellene meghatározni. A Bizottság az ideiglenes rendeletben (lásd a (211)–(212) preambulumbekkezdést) részletesen kifejtette, hogy miért az alumíniumhulladékra vonatkozó GTA-referenciaértéket alkalmazza az alumíniumöntecsekre vonatkozó referenciaérték helyett. Mivel a Donghai nem szolgált új bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy a Bizottság miért nem használhatta volna a GTA-adatbázisban szereplő értéket, a Bizottság elutasította az állítást, és fenntartotta az ideiglenes rendelet (211)–(212) preambulumbekkezdésében említett ténymegállapításait.
- (86) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Donghai a feketeköszénnel kapcsolatban is élt néhány felvetéssel.
- (87) A Bizottság tisztázza, hogy a feketeköszén az érintett terméket illetően nem termelési tényező, következésképpen a feketeköszén esetében nem állapított meg referenciaértéket. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (88) A Xiamen Xiashun és a Donghai továbbá azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendeletben a Bizottság kifejezetten úgy ítélte meg, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákhoz használt egyik fő nyersanyag, az alumíniumöntecs ára az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazásában torzulásoktól mentesnek bizonyult, és arra hivatkozott, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók által az öntecstől fizetett beszerzési ár „nem volt lényegesen alacsonyabb, mint a reprezentatív nemzetközi piacokon tapasztalható árak” ⁽¹³⁾. Ezért a felek véleménye szerint a Bizottságnak az exportáló gyártók által az öntecsekért fizetett tényleges árat kellett volna használnia a GTA-adatokon alapuló referenciaérték helyett.
- (89) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun ismét ezzel az érveléssel élt.
- (90) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a rendes érték kiszámítása és az alacsonyabb vám szabályának alkalmazásával kapcsolatos értékelés két eltérő, az alaprendelet különböző rendelkezésein alapuló elemzés. A 2. cikk (6) bekezdésének a) pontja alapján levont következtetések több tényezőn alapultak. Ezek közé tartozik az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontjában felsorolt egy vagy több elem – például a közpolitikák, a hatóságok piaci beavatkozása, vállalatokon belüli állami jelenlét stb. – lehetséges hatásának értékelése. A torzulások meglétének átfogó értékelése során figyelembe vehetők az országot jellemző általános összefüggések és körülmények is. E cikkel összhangban a Bizottság megállapította, hogy a kínai alumíniumágazatot jelentős torzulások érinthették (az ideiglenes rendelet (143) és (169) preambulumbekkezdése), következésképpen a rendes értéket a torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző gyártási és értékesítési költségek alapján kellett kiszámítani. Az, hogy e nyersanyagnak a mintában szereplő exportáló gyártók által Kínában fizetett átlagos vételára nem volt lényegesen alacsonyabb a reprezentatív ország referenciaáránál, azaz [0–5] %-kal maradt alatta, nem jelenti automatikusan azt, hogy egyértelműen megállapítható, hogy az exportáló gyártók költségei torzulástól mentesek. Az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerint ugyanis a Bizottság csak egy adott alapanyag árszintjét értékeli a belföldi piacon, és azt, hogy az ilyen alapanyag belföldi árszintje „lényegesen alacsonyabb”-e a nemzetközi referenciaértékhez képest, ami indokolja az alacsonyabb vám szabálya alkalmazásának mellőzését. A belföldi és a nemzetközi árak 7. cikk (2a) bekezdése szerinti összehasonlítása más célt szolgál, mint az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésén alapuló rendes érték kiszámítása, és a kontextusát tekintve is eltér attól. Nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely alátámasztotta volna a 2. cikk (6a) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdése szerinti egyértelmű ténymegállapítást, miszerint az egy vagy több exportáló gyártó által vásárolt alumíniumöntecsek árát nem befolyásolták jelentős torzulások, és amely így ezzel összefüggésben a belföldi öntecsárak használatát indokolta volna.

⁽¹²⁾ <https://www.crugroup.com/>

⁽¹³⁾ Az ideiglenes rendelet (382)–(383) preambulumbekkezdése.

- (91) A Bizottság ezért fenntartotta, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti vizsgálat eredménye nem befolyásolta a Bizottság által az ideiglenes rendelet (143)–(169) preambulumbekkezdésében levont következtetéseket. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (92) A Donghai és a Xiamen Xiashun továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottságnak nem kellene behozatali vámokat alkalmaznia azon anyagok tekintetében, amelyeket az exportáló gyártók maguk állítanak elő vagy Kínában vásárolnak. A Donghai véleménye szerint a behozatali vám alkalmazása ellentétes az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjában foglalt azon okfejtéssel, miszerint újra meg kell állapítani azokat a tényleges költségeket, amelyeket elméletben valamely vállalat egy jelentős torzulások által nem érintett gazdasággal rendelkező országban viselt volna. Az említett rendelkezés harmadik bekezdése előírja, hogy „az értékelést minden egyes exportőr és gyártó/termelő tekintetében külön kell elvégezni”. A Donghai szerint ebből fakadóan a rendes értéket nem lehet absztrakt módon kiszámítani, hanem a vizsgált vállalatok konkrét helyzetét alapul véve kell kiszámítani. A Donghai a Bizottság korábbi gyakorlatára hivatkozott, amelynek alapján az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának célkitűzése az, hogy „a potenciális reprezentatív országban megtalálható legyen azoknak a vonatkozó torzulástól mentes termelési tényezőknél mindegyike (vagy a lehető legtöbbje), amelyeket az együttműködő kínai gyártók használnak, valamint az általános gyártási költségek, SGA-költségek és nyereség torzulástól mentes összegeinek mindegyike (vagy a lehető legtöbbje)”⁽¹⁴⁾. Következésképpen a Donghai úgy ítélte meg, hogy e rendelkezés értelmében (és okfejtése szerint) nem tekinthető észszerűnek a kínai vállalatok által a saját országukban vásárolt nyersanyagokra kivetett behozatali vámok figyelembevétele. A Xiamen Xiashun tovább azzal érvelt, hogy a behozatali vám célja az exportáló országok által ki nem vetett hea ellentételezése volt, hogy az exportár összehasonlítható legyen a belföldi árral, amelyre hea alkalmazandó. Ezért a rendes érték kiszámításakor a behozatali vámot nem kell hozzáadni.
- (93) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a 2. cikk (6a) bekezdése lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a rendes értéket egy reprezentatív ország – ebben esetben Törökország – torzulásoktól mentes költségei és árai alapján állapítsa meg, amelyek annak helyettesítésére szolgálnak, hogy a jelentős torzulások nélkül milyen lenne a torzulásoktól mentes ár Kínában. Mivel az ezen anyagokat külföldről beszerző török gyártóra importvám vonatkozna, ezért a rendes érték kiszámításakor az importvámot is figyelembe vették annak érdekében, hogy az tükrözze a reprezentatív ország gyártója által bármely adott nyersanyag esetében fizetendő árat/költséget, és így mentes legyen a Kínában tapasztalt jelentős torzulásoktól. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.1.3.2. Munkaerő

- (94) A Donghai azt állította, hogy a Bizottságnak az átlagos (éves) termelőiár-index helyett a havi indexeket kellett volna használnia, állítását azonban nem támasztotta alá, illetve azt sem fejtette ki, hogy ez milyen hatással lenne a rendes érték kiszámítására. A Bizottság ezért kénytelen volt elutasítani a Donghai állítását.

3.1.3.3. Villamos energia

- (95) A Donghai azt állította, hogy a villamos energiára vonatkozó referenciaérték megállapításához a Bizottságnak az Eurostat adatait kellett volna használnia, amelyek véleménye szerint pontosabbak, mint a Bizottság által használt török nemzeti adatok, mivel azok nem tartalmazzák a héát és az egyéb visszaigényelhető adókat.
- (96) A Bizottság megvizsgálta az állítást, és megállapította, hogy az Eurostat Törökországra vonatkozó adatai minden esetben a török nemzeti statisztikákból származó adatokon alapulnak, bár másképp adta meg őket. Ezenkívül a Bizottság a villamos energia referenciaértékének megállapításakor már levonta a héát a török nemzeti adatokból. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.1.3.4. SGA-költségek és nyereség

- (97) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Donghai azt javasolta, hogy a Bizottságnak három további – állítólag szintén továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát gyártó – vállalat adatait is fel kellett volna használnia a torzulástól mentes SGA-költségekre és nyereségre vonatkozó referenciaértékek megállapításához.

⁽¹⁴⁾ A Bizottság (EU) 2019/915 végrehajtási rendelete (2019. június 4.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfólia-tekercsek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről, (122) preambulumbekkezdés (HL L 146., 2019.6.5., 63. o.).

- (98) Először is: a Donghai nem szolgáltat semmilyen egyértelmű bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy a vizsgálati időszak alatt a további jegyzett vállalatok gyártottak volna továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát. Másodszor: a Donghai e vállalatok egyikéről sem szolgáltatott azonnal rendelkezésre álló pénzügyi adatokat, és a Bizottság a Donghai által megjelölt három vállalat egyike esetében sem azonosított pénzügyi adatokat. A Bizottság ezért elutasította a Donghai állítását.

3.1.4. Termelési tényezők és információforrások

- (99) Az érdekelt felek által benyújtott összes információ figyelembevételével a Bizottság a következő termelési tényezőket és forrásait azonosította Törökország vonatkozásában a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban történő meghatározásához:

1. táblázat

A továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák termelési tényezői

Termelési tényező	Vámtarifaszám	Torzulástól mentes érték	Mértékegység
Nyersanyagok			
Alumíniumöntecsek	7601 10	12,73	CNY/kg
Alumíniumlapok	7601 20 20	13,91	CNY/kg
Alumíniumfólia-alapanyag	7606 12 92	26,06	CNY/kg
Hengerlő olaj (lakkbenzin)	2710 12 21	5,92	CNY/kg
Hengerlőolaj-adalékanyagok	2710 12 21	5,92	CNY/kg
Alumíniumhulladék	7602 00 19	11,01	CNY/kg
Munkaerő			
Feldolgozóipari munkaerőköltségek	Tárgytalan	59,97	CNY/óra
Energia			
Villamos energia	Tárgytalan	0,48–0,51 ⁽¹⁾	CNY/kWh

⁽¹⁾ A gyártó felhasználásától és a megfelelő felhasználási sávától függően.

3.1.5. A rendes érték számítása

- (100) A rendes érték számítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (224)–(231) preambulumbekkezdése tartalmazta.
- (101) Az ideiglenes szakaszban, valamint az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Donghai ismét az állította, hogy őt az ugyanazon vállalatcsoporthoz (a továbbiakban: Nanshan csoport) tartozó más szervezetekkel együtt konszolidáltan kell kezelni a rendes érték kiszámítása során. Vagyis a Donghai szerint a Bizottságnak csak azon termelési tényezők árának a referenciaárakkal való helyettesítését kellene mérlegelnie, amelyeket a Nanshan csoport a gyártási folyamat kezdetén egy független féltől vásárolt. Ily módon a Bizottság a csoport által vásárolt összes torzult termelési tényezőt lefedné. A vállalat úgy ítélte meg, hogy annak ellenére, hogy jogilag különálló egységekről van szó, a csoporthoz tartozó vállalatok gazdasági szempontból egyetlen egység részét képezik, mivel i. ugyanaz a szervezet ellenőrzi őket, és a Nanshan csoporton belül jelentős átfedés van mind az igazgatótanácsok, mind a vezetői szintek tekintetében, ii. mindegyikük ugyanabban az ipari parkban található, és iii. a gyártási folyamat rendkívül integrált, mivel az egyik vállalat termelése adja a többi vállalat alapanyagát. Ráadásul az egyes vállalatok a független vevők számára is egyetlen egységként jelennek meg, amely egyetlen weboldallal, egyetlen márkával és egyetlen kapcsolattartó központtal rendelkezik. A Donghai azt állította, hogy az egyetlen gazdasági egység fogalma nem korlátozódik a piacvédelmi jogra, hanem az uniós jog más ágaira (különösen a versenyjogra) is kiterjed. Ezenkívül a termeléssel kapcsolatos döntéseket a Donghai esetében nem vállalati, hanem csoportszinten hozzák meg. A Donghai szerint a Bizottság ténymegállapításai megkülönböztetéshez vezetnek, mivel figyelmen kívül hagyják a mintában szereplő exportőrök közötti különbségeket. A Donghai az állítólagos megkülönböztetést úgy próbálta bizonyítani, hogy összehasonlította a Xiamen Xiashun vállalattal (a legalacsonyabb dömpingkülönbséggel rendelkező gyártó, amely ugyanazon jogi személy keretében alumíniumöntecsből gyárt továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát) és az a Nanshan csoporttal szemben alkalmazott bánásmódot.

- (102) A Donghai továbbá azzal érvelt, hogy a módszer az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének rendelkezéseit is sértette, amely a „megfelelő reprezentatív országbeli vonatkozó előállítási és értékesítési költségekre” hivatkozik. A Donghai szerint a vonatkozó előállítási költségei nem a köztes nyersanyagok, hanem az alumínium termelési láncán belüli első nyersanyagok, nevezetesen a bauxit és a szén költségei voltak. A Donghai előadta, hogy a Bizottság csak arra kapott felhatalmazást, hogy figyelmen kívül hagyja a független szállítóktól származó anyagok költségeit.
- (103) A Bizottság felülvizsgálta az állítást és a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Nem nyújtottak be azonban olyan új érveket, amelyek ellentmondtak volna az ideiglenes rendelet (231) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseknek. Ha a gyártási folyamatot a Bizottság konszolidált alapon és az egymással kapcsolatban álló gyártók termelési tényezőit felhasználva határozza meg a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliáktól eltérő upstream termékek esetében, az elhomályosítaná a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó szervezetek valós ipari és gazdasági helyzetét. Ráadásul a Bizottság véleménye szerint, ha megállapítást nyer, hogy Kínában az érintett termék és annak alapanyagai tekintetében torzultak az árak és a költségek, akkor e ténymegállapítások a csoporton belüli kapcsolt vállalat által előállított alapanyagokat is érintik. Így ezeket az alapanyagokat – függetlenül attól, hogy kapcsolt beszállítótól szereztek-e be – ebben az összefüggésben ki kell igazítani.
- (104) A Bizottság továbbá nem tartotta a módszert diszkriminatívnak. Először is: a Donghai egy másik gyártóval és a Nanshan csoporttal szembeni bánásmódot hasonlítja össze, ugyanakkor figyelmen kívül hagyja, hogy a jelenlegi vizsgálat exportáló gyártóként kizárólag a Donghai vállalatra (és nem a teljes Nanshan csoport) vonatkozik. A Bizottság által alkalmazott módszer egyszerűen az egyes gyártók tényleges felépítését és termelési folyamataikat tükrözi. Tehát az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében említett „vonatkozó” előállítási költségek az egyes jogi személyek által egyénileg viselt és a jelentős torzulások által egyaránt érintett költségek. Következésképpen a Bizottság elutasította a Donghai állítását.
- (105) Mivel a Donghai az állítást alátámasztandó nem szolgáltat új bizonyítékkal, ami megváltoztatná a Bizottság értékelését, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (224)–(231) preambulumbekzdésében ismertetett ideiglenes ténymegállapításait és a rendes érték kiszámításához meghatározott módszert.

3.2. Exportár

- (106) Az exportár kiszámításának részleteit az ideiglenes rendelet (232)–(235) preambulumbekzdése tartalmazta.
- (107) A Xiamen Xiashun vitatta a Bizottság által az exportértékesítéseihez kapcsolódó csomagolási költségek tekintetében végzett kiigazítást. Azzal érvelt, hogy a csomagolási költség már szerepel saját gyártási általános költségei között, és véleménye szerint a vállalat a gyártási általános költségek rendelkezésre bocsátott bontásában egyértelműen feltünteti a különböző csomagolóanyagokat. A rendes érték tehát már tartalmazza a csomagolási költséget, ezért nem kell levonni az exportárból.
- (108) A Bizottság felülvizsgálta az állítást és a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A Bizottság véleménye szerint azonban a megadott elemek nem szolgálnak elegendő bizonyítékkal. Nincs egyértelmű utalás arra, hogy a felsorolt anyagokat valóban az érintett termék csomagolóanyagaiként használták a vevőknek történő szállításkor, és a rendelkezésre bocsátott információk nem teszik lehetővé az állítólagosan használt csomagolóanyagok mennyiségének és értékének becslését. A Bizottság ezért elutasította az állítást.
- (109) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun ismét ezzel a felvetéssel élt. Azzal érvelt, hogy a gyártási általános költségek bontásában felsorolt csomagolási tételek általa megadott – a termelési költségének százalékában kifejezett – összköltsége összehasonlítható a Bizottság által az exportértékesítéseihez kapcsolódó csomagolási költségek tekintetében végzett kiigazítással, ami bizonyítja a kétszeres elszámolást.
- (110) A Bizottság nem értett egyet ezzel az értékeléssel. Először is: a Xiamen Xiashun által kiszámított állítólagos csomagolási költség nem hasonlítható össze a Bizottság által alkalmazott kiigazítással, hanem 36 %-kal alacsonyabb. Másodszor: ahogy azt maga a vállalat is elismerte, a szolgáltatott információk között ezen állítólagos csomagolóanyagokat illetően nem adott meg olyan mennyiséget, amely lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy megbecsülje a felhasználás észszerű mértékét és az egységárat, továbbá arról sem szolgáltatott további információkkal, hogy ez az anyag valóban az érintett termék szállítmányai esetében használt csomagolóanyag lenne.

3.3. Felajánlott kötelezettségvállalások

- (111) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül egy exportáló gyártó ajánlott fel az árra vonatkozó kötelezettségvállalást: a Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd., a vele kapcsolatban álló kereskedővel, a Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Limited vállalattal együtt.
- (112) Az alaprendelet 8. cikke szerint az árra vonatkozó kötelezettségvállalásoknak alkalmasnak kell lenniük a dömping káros hatásának megszüntetésére, és elfogadásuknak gyakorlati haszonnal kell járnia. A Bizottság e kritériumok alapján értékelte az ajánlatot, és úgy ítélte meg, hogy elfogadása a következő okok miatt nem járna gyakorlati haszonnal.
- (113) Először: a vállalat jelentős árkülönbségekkel gyárt és értékesít különféle terméktípusokat. A továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák típusait és modelljeit fizikai vizsgálattal nem lehet könnyen megkülönböztetni egymástól. A vastagság kizárólag fizikai vizsgálattal történő értékelése különösen nehéz lenne. A vámhatóságok részletes laboratóriumi elemzés nélkül nem tudnák megállapítani, hogy az importált termék megfelel-e a bejelentett terméknek. Másodszor: a terméktípusok nagy száma a különböző terméktípusok közötti keresztkompenzáció magas kockázatával jár: mivel az olcsóbb terméktípusokra szintén vonatkozik a kötelezettségvállalás, a drágább terméktípusok esetében felmerülhet a hibás bevallás. Ez a kötelezettségvállalást érvényesíthetlenné, és így az alaprendelet 8. cikke értelmében kivitelezhetlenné teszi. Harmadszor: a Zhongji nagyon sok olyan vállalattal áll kapcsolatban, amelyek közvetlenül részt vesznek a vizsgált termék gyártásában vagy értékesítésében. Ráadásul a Zhongji közvetlenül és közvetve egyaránt értékesíti a terméket. Az ilyen összetett csoportszerkezet a keresztkompenzáció szempontjából nagy kockázatot jelent. A Bizottság nem lenne képes figyelemmel kísérni azt, hogy a kapcsolt hongkongi vállalkozáson (és esetleg egyéb kapcsolt vállalkozásokon) keresztül zajló közvetett értékesítés megfelel-e a kötelezettségvállalásnak, illetve nem lenne képes biztosítani a megfelelést. Az ajánlat már csak emiatt sem jár gyakorlati haszonnal.
- (114) A Bizottság levelet küldött a kérelmezőnek, amelyben ismertette a felajánlott kötelezettségvállalások elutasításának fenti indokait.
- (115) A tájékoztatással kapcsolatban a kérelmező észrevételeket nyújtott be. Ezen észrevételeket a Bizottság az ügyben érdekelt felek rendelkezésére bocsátotta.
- (116) A Zhongji nem értett egyet a Bizottság következtetéseivel, miszerint a terméktípusok nagy száma megnehezíti az azok közötti különbségtételt, és a keresztkompenzáció kockázatával jár. Véleménye szerint a termékek a vámhatóságok által könnyen azonosíthatók, és a különböző terméktípusok ára között nincs jelentős különbség. Ezenkívül a vállalat csupán öt termékkódba tartozó terméktípusokat kínált exportra.
- (117) Ami az összetett csoportszerkezetet illeti, a Zhongji ezenfelül azt is felajánlotta, hogy kötelezettséget vállal arra, hogy kizárólag közvetlenül a Zhongji Lamination Materials Co., Ltd. vállalaton keresztül értékesít az Unióba, és nem értékesít semmilyen más terméket ugyanazon uniós vevőknek, akiknek a vizsgált terméket értékesíti.
- (118) A Bizottság felülvizsgálta az ajánlatot és a vállalat által felhozott érveket. Azonban az észrevételek és a javasolt módosítások nem szüntették meg azokat a körülményeket, amelyek miatt nem biztosítható a kötelezettségvállalási ajánlatok érvényesülése.
- (119) Még ha a Zhongji arra vonatkozó kötelezettségvállalása, hogy csak öt termékkódot exportál, csökkentené is – bár nem szüntetné meg – a keresztkompenzáció kockázatát, annak érvényesítése akkor is meglehetősen kivitelezhetetlen lenne. Ahogy azt a vállalat beadványában megerősítette, a vámhatóságok kizárólag fizikai vizsgálattal, speciális mérőeszközök nélkül nem tudnák megállapítani, hogy az importált termék megfelel-e a bejelentett terméknek.

- (120) Ugyanezen okból rendkívül nehéz lenne érvényesíteni a Zhongji azon kötelezettségvállalását, hogy a vizsgált terméken kívül más terméket nem értékesít ugyanazon uniós vevőknek. Ráadásul a Zhongjival kapcsolatban álló vállalatok más alumíniumtermékeket is exportálnak az Unióba, amelyekre szintén dömpingellenes intézkedések ⁽¹⁵⁾ vonatkoznak, és a vizsgált termékével megegyező KN-kód alá sorolt alumíniumtermékek esetében is vannak hatályban levő intézkedések ⁽¹⁶⁾.
- (121) Ezért a Bizottság a kötelezettségvállalási ajánlatot érvényesíthetetlennek, és így az alaprendelet 8. cikke értelmében kivitelezhetetlennek tekintette, következképpen elutasította.

3.4. Összehasonlítás

- (122) A rendes érték és az exportár összehasonlítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (236)–(241) preambulumbekzdése tartalmazza.
- (123) A Donghai úgy vélte, hogy a török vállalatok SGA-költségei és nyeresége olyan elemeket is tartalmazott, mint a szállítás és a biztosítás. Ezért a Donghai szerint az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban és a tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében a Bizottságnak kiigazításokat kell végeznie.
- (124) A Donghai nem szolgált azt alátámasztó bizonyítékkal, hogy a török vállalatok SGA-költségei és nyeresége magában foglalják a szállítást és a biztosítást, és hogy ezért az értékek más költségeket tartalmaznak, mint a kínai exportáló gyártók esetében figyelembe vett ugyanezen értékek. Ennek következtében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a török vállalatok és a kínai exportáló gyártók SGA-költségeinek és nyereségének értékei azonos szintűek voltak, és lehetővé tették a tisztességes összehasonlítást.
- (125) A Donghai továbbá vitatta a hitelköltségek kiigazításához használt pénznemet és a megfelelő kamatlábat. A vállalat szerint a számla pénznemét kellett volna használni. Mivel azonban a vállalat a bankszámláit (és így a befolyó tőkéhez kapcsolódó hitelköltséget) a számla pénznemétől eltérő pénznemben vezette, a Bizottság a hitelköltséget az elszámolási pénznem alapján számolta ki. Ennélfogva a Bizottság nem fogadta el ezt az állítást.
- (126) A Donghai az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte állítását, azzal érvelve, hogy a Bizottság egy korábbi ügyben a kamatlábra már alkalmazta a számla pénznemét.
- (127) A Bizottság fenntartja, hogy véleménye szerint az általa alkalmazott megközelítés érvényes és észszerű módszert takar, annál is inkább, mert mindkét megközelítés hasonló eredményre vezet. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (128) A Xiamen Xiashun a vele kapcsolatban álló kereskedelmi vállalaton, a Dachingon keresztül végzett értékesítések esetében vitatta a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja szerint végrehajtott, a (240) és (241) preambulumbekzdésben meghatározott kiigazítást, és az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte állítását. A Xiamen Xiashun véleménye szerint a Bizottság által a (240) preambulumbekzdésben felhozott érvek nem szolgálnak elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy elutasítsák az egyetlen gazdasági egység fennállását. A Xiamen állítása szerint az a tény, hogy a kereskedő nem a gyártó telephelyén vagy annak közelében végezte tevékenységét, valamint a kereskedő saját nyereségéből fedezte irodai kiadásait, nem elegendő indok az egyetlen gazdasági egység fennállásának elutasítására, ellenben az a tény, hogy a kereskedő a csoport bizonyos segédanyagainak beszerzőjeként is eljár, inkább erősíti, mint gyengíti a vállalat állítását.
- (129) A Xiamen továbbá azzal érvelt, hogy az a tény, hogy a vele kapcsolatban álló kereskedő tárgyalásokat folytat az érintett terméknek az Unióban működő vállalatcsoport részére történő teljes értékesítésére alkalmazott árengedmény feltételeiről – még ha az (egy adott jogi személynek történő) értékesítések egy részét közvetlenül a Xiamen is végzi –, alátámasztja azt az állítását, hogy a két vállalat egyetlen gazdasági egységként működik.

⁽¹⁵⁾ A Bizottság (EU) 2021/1784 végrehajtási rendelete (2021. október 8.) a Kínai Népköztársaságból származó síkhengerelt alumíniumtermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 359., 2021.10.11., 6. o.).

⁽¹⁶⁾ A Bizottság (EU) 2015/2384 végrehajtási rendelete (2015. december 17.) az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a Brazíliából származó egyes alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről (HL L 332., 2015.12.18., 63. o.).

- (130) A Bizottság véleménye szerint az ideiglenes rendelet (240) preambulumbekkezdésében felsorolt elemek együttes jelenléte egyértelműen bizonyítja, hogy a Daching ügynökhöz hasonló funkciókat lát el.
- (131) Ezenfelül az a tény, hogy a Daching egy adott vevőnek történő értékesítés kapcsán egyénileg tárgyalt az árengedményről, megerősíti azt az érvet, hogy inkább ügynökként, mint belső értékesítési részlegként működik. A Xiamen Xiashun továbbá maga is rendelkezik egy teljes mértékben működőképes exportrészleggel, amely leadta a gyártási rendelkezéseket, megszervezte és lebonyolította az uniós vevőknek történő szállítást – ideértve a késztermékekhez kapcsolódó összes fuvarokmányt is –, valamint az érintett termék Unióba irányuló exportértékesítéseinek legalább [20–30] %-a esetében intézte az exportvámkezelést és kiállította az értékesítési dokumentumokat. A Bizottság ezért megállapította, hogy a kapcsolatban álló kereskedő nem tekinthető belső értékesítési részlegnek, és a két vállalat nem alkot egyetlen gazdasági egységet.
- (132) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.5. Dömpingkülönbözetek

- (133) A Donghai azt állította, hogy a vele kapcsolatban álló kereskedő, a Nanshan Europe esetében a Bizottság a dömpingkülönbözet kiszámításához nevezőként alkalmazott, hibásan bejelentett CIF-értékeket vette figyelembe, mivel a Bizottság a legtöbb ügylet esetében a vállalat által szolgáltatott adatok használata helyett kiszámította az értéket. Ezenkívül a Bizottság a Nanshan Europe tényleges nyeresége helyett egy független importőr nyereségét használta a bejelentett CIF-érték kiszámításához. A Bizottság csak részben fogadta el ezt az állítást: minden olyan ügyletet, amelyet CIF-paritáson bonyolítottak, illetve amely kapcsán bejelentett értéket alátámasztó dokumentációt nyújtottak be, a vállalat által jelentett módon vettek át. A fennálló ügyletek esetében a bejelentett CIF-érték változatlanul számított érték, bár a kapcsolatban álló kereskedő tényleges nyereségén alapul.
- (134) Mivel a Bizottság elfogadta az érdekelt felektől az ideiglenes tájékoztatásukat követően kapott észrevételek némelyikét, ennek megfelelően újraszámította a dömpingkülönbözeteket.
- (135) Az ideiglenes rendelet (246) preambulumbekkezdésében kifejtettek szerint ebben az esetben magas az együttműködés szintje. Ezért a Bizottság helyénvalónak ítélte meg, hogy az egész országra érvényes és az összes többi nem együttműködő exportáló gyártóra alkalmazandó dömpingkülönbözetet a mintában szereplő exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel, vagyis a Donghai dömpingkülönbözetével, azonos szinten állapítsa meg. Az így megállapított dömpingkülönbözet 98,5 %.
- (136) A vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított, költséget, biztosítást és fuvardíjat is tartalmazó ár (CIF-ár) százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	98,5 %
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	81,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,1 %
Más együttműködő vállalatok	69,5 %
Minden más vállalat	98,5 %

- (137) A Bizottság egyes vállalatoknak szóló tájékoztatás keretében tájékoztatta a mintában szereplő exportáló gyártókat az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően kapott észrevételek alapján elvégzett javításokat és kiigazításokat is magukban foglaló dömpingkülönbözetekről.

4. KÁR

4.1. Az érintett uniós piac meghatározása

- (138) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal megismételte a vizsgálat megindítását követően a Bizottsághoz intézett, arra irányuló kérését, hogy függetlenül gyűjtse össze és elemezze a szabad- és a kötött piacra vonatkozó adatokat.

- (139) Egy általános megjegyzésen túlmenően a Manreal nem támasztotta alá, hogy miért nem megbízhatóak a Bizottság által a kötött piaccal kapcsolatban gyűjtött adatok. A Bizottság ezért elutasította az arra irányuló kérést, hogy gyűjtsön további adatokat a kötött piacra vonatkozóan, és az alábbi 2. táblázatban feltüntetett adatokra hivatkozik. További értesülések hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (253) preambulumbekzdésében foglalt ideiglenes következtetéseit.

4.2. Uniós felhasználás

- (140) A Bizottság az uniós gyártók dömpingellenes kérdőívre és makrokérdőívre adott válaszai, valamint az Eurostattól kapott behozatali adatok alapján állapította meg az uniós felhasználást.
- (141) Az uniós felhasználás a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult. A Bizottság újra közlésezi az uniós felhasználásra vonatkozó táblázatot, mivel két számadat kerekítését korrigálták:

2. táblázat

Uniós felhasználás (tonna)

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	201 281	201 696	191 084	189 149
<i>Index</i>	100	100	95	94
Kötött piac	27 209	27 340	28 727	29 128
<i>Index</i>	100	100	106	107
Szabadpiac	174 073	174 356	162 358	160 021
<i>Index</i>	100	100	93	92

Forrás: a mintában szereplő és a mintában nem szereplő uniós gyártók, valamint Eurostat

4.3. A Kínából érkező behozattal kapcsolatos állítások

- (142) A Jiangsu Zhongji és a Donghai azzal érvelt, hogy az alákínálással és az áron aluli értékesítéssel kapcsolatos számításokat a független forgalmazóknak értékesítő kínai gyártók esetében kereskedelmi szinten ki kell igazítani, mivel a független forgalmazóknak felszámított árak állítólag alacsonyabbak, mint a végső felhasználóknak felszámított árak, lévén a forgalmazók felárat számítanak fel.
- (143) Egyik exportáló gyártó sem nyújtott be olyan bizonyítékot, például a felhasználókkal vagy forgalmazókkal kötött szerződéseket, amelyek igazolták volna azt az állítást, miszerint a forgalmazók vagy felhasználók funkciója befolyásolja az árak összehasonlíthatóságát. A Bizottság a Jiangsu Zhongji és a Donghai által a vizsgálati időszak vonatkozásában benyújtott, az Unióba irányuló összes exportértékesítési ügyletre vonatkozó, ellenőrzött adatok alapján értékelte az állításokat.
- (144) A Jiangsu Zhongji esetében az adatok azt mutatták, hogy a vevői körében valamennyi független forgalmazó következetesen nagyobb volumenre kötött szerződéseket, mint az összes felhasználó. A volument tekintve legnagyobb független forgalmazó sokkal nagyobb volument vásárolt, mint a felhasználói kategóriába tartozó legnagyobb vevő. Általános üzleti alapelv, hogy a nagy volumenekre kötött szerződés javítja a tárgyalási pozíciót és a tárgyalások során alacsonyabb árakat lehet elérni. Ezenkívül a Jiangsu Zhongji az értékesítési csatornák ügyletekhez való hozzárendelését illetően nem volt következetes az adataiban, mivel a különböző ügyletek kapcsán végfelhasználóként és forgalmazóként is ugyanazt az ügyfelet jelölte meg. Az értékesítési volumenek és árak közötti összefüggés, valamint az értékesítési csatornák következetlen hozzárendelése miatt tehát nem lehet következtetni arra, hogy a volumen mellett a különböző csatornák is döntő hatással voltak-e az árra.
- (145) Ennek alapján a Bizottság az érdekelt felek végső tájékoztatása során megalapozatlannak ítélte és elutasította ezeket az állításokat.

- (146) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Jiangsu Zhongji két (egy forgalmazóval és egy végfelhasználóval kötött) mintaszerződést nyújtott be. A Jiangsu Zhongji azt is elismerte, hogy ellentmondások merültek fel a különböző értékesítési csatornák ugyanazon vevőkhöz való hozzárendelése terén, de azt állította, hogy ez elírás volt. Ezen észrevételeket követően a Bizottság gondosan megvizsgálta a benyújtott adatokat, de megerősítette a (150) preambulumbekzdésben levont következtetéseket. Nevezetesen az értékesített termékek többségét a gyártókhöz képest magasabb átlagáron értékesítették a forgalmazóknak. A Bizottság ezért megalapozatlannak ítélte az állítást.
- (147) A Donghai hasonló állításait illetően a Bizottság az érdekelt felek végső tájékoztatásában véletlenül tévesen bizonyos tényeket a Donghainak tulajdonított. A Donghainak az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeit követően a Bizottság ezért újraértékelte a Donghai állításait. A Donghai megismételte arra irányuló kérését, hogy a forgalmazóknak történő értékesítést illetően módosítsák felfelé a Nanshan Group exportárait, hogy az tükrözze a kereskedelmi szintek közötti különbségeket, és példákat hozott fel arra, hogy hasonló volumenű megrendelések esetén a felhasználóknak felszámított árak magasabbak voltak, mint a forgalmazóknak felszámított árak. A Donghai emellett két (egy forgalmazóval és egy végfelhasználóval kötött) mintaszerződést is benyújtott. A Bizottság gondosan megvizsgálta a benyújtott adatokat és a következő következtetéseket fogalmazta meg.
- (148) Először is: a vállalat által kiválasztott és benyújtott két szerződés egyetlen szerződéscsomagot képez, ezért alkalmatlan az értékesítési csatornák közötti következetes árkülönbségek alátámasztására. Ezenkívül a mintaszerződések különböző termékkódokra vonatkoztak, így azokat nem lehetett teljes mértékben összehasonlítani.
- (149) Másodszor: a Donghai által benyújtott részletes értékesítési lista nem volt következetes, mivel két kulcsfontosságú vevőt végfelhasználóként és forgalmazóként egyaránt besorolt. Ez az értékesítések jelentős részét érintette.
- (150) Harmadszor: a Donghai az Unióba exportált 15 termékkódból 9 termékkódot végfelhasználóknak és forgalmazóknak egyaránt értékesített. Négy termékkódon belül az egyes végfelhasználóknak felszámított értékesítési árak számos esetben alacsonyabbak voltak, mint az egyes forgalmazóknak felszámított értékesítési árak. Más szóval az ugyanazon termékkódot érintő értékesítéseken belül a végfelhasználóknak felszámított árak nem voltak következetesen alacsonyabbak, mint a forgalmazóknak felszámított árak. Az egyik termékkód esetében még a forgalmazóknak felszámított átlagár is magasabb volt, mint a végfelhasználóknak felszámított átlagár, és összességében a végfelhasználók és a forgalmazók közötti, százalékban kifejezett átlagos árkülönbszet termékkódonként nem volt egyenletes, hanem jelentős eltéréseket mutatott.
- (151) A fentiek alapján a Bizottság úgy találta, hogy a Donghai árai esetében a végfelhasználóknak és a forgalmazóknak értékesített termékek árai között nem lehetett következetes és számszerűsíthető eltérést kimutatni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (152) A Bizottság ezért megerősítette, hogy az érintett országból származó behozatal alákínálási különbözetei – az uniós piac tekintetében – 3,3 % és 13,7 % között mozogtak. A megállapított alákínálás súlyozott átlaga 10,3 %.

4.4. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete

4.4.1. Mikrogazdasági mutatók – Munkaerőköltségek

- (153) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal arra kérte a Bizottságot, hogy részletesebben vizsgálja meg a panaszosok termelési költségeinek, különösen a munkaerőköltségek növekedését.
- (154) A Bizottság valóban alaposan megvizsgálta és ellenőrizte a költségeket, különösen a mintában szereplő uniós gyártóknál felmerült munkaerőköltségeket. A Bizottság az ideiglenes rendelet (329) preambulumbekzdésében kifejtette, hogy a vizsgálati időszakban a növekedése elsősorban a mintában szereplő egyik gyártó által végrehajtott átszervezésnek volt betudható, ami magasabb munkaerőköltségekhez vezetett. A Bizottság ezért elutasította a további vizsgálatra irányuló kérelmet.

4.4.2. Arra vonatkozó állítás, hogy a referencia-időszakban nem keletkezett kár

- (155) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal azzal érvelt, hogy nem keletkezik kár, mivel a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák uniós felhasználása, a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák uniós előállítás, az uniós gazdasági ágazat értékesítése és a panaszosok piaci részesedése egyaránt stabil, vagy csak kis mértékben csökkent a panaszosok által a meghatározott referencia-időszakban (2019. második negyedéve és 2020 első negyedéve között).

- (156) A Manreal érvelésével ellentétben a kárelemzéshez használt referencia-időszak nem korlátozódik a Manreal által megadott, 2019 második negyedévéől 2020 első negyedévéig tartó egyéves időszakon belüli összehasonlításra. Az ideiglenes rendelet (38) preambulumbekkezdésében foglaltak szerint a dömping és a kár vizsgálata a 2019. július 1. és a 2020. június 30. közötti időszakra terjedt ki (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2017. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki. A Bizottság ezért elutasította a Manreal állítását.

4.4.3. A tonna használata miatti pontatlan értékelésre vonatkozó állítás

- (157) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal azzal érvelt, hogy a panaszosok által szolgáltatott és az ideiglenes rendeletben felhasznált adatok pontatlanok, mivel az értékeket tonnában tüntették fel anélkül, hogy a mikronban megadott átlagos vastagságot illetően különbséget tettek volna. A Manreal szerint ez hatással lenne a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák uniós felhasználásának, a Kínából érkező behozatal volumenének, a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák termelési volumenének, a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákkal kapcsolatos termelési kapacitásnak, az uniós piacon megvalósuló értékesítés teljes volumenének, a kötött piaci értékesítéseknek, a szabadpiaci értékesítéseknek, az uniós gyártók készlet szintjeinek, a más harmadik országból származó behozatal volumenének és az uniós gyártók exportvolumenének elemzésére.
- (158) A Manreal érvelését arra a piaci tendenciára alapozta, hogy a fólia vastagsága csökken, ami az továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák négyzetméterenkénti tömegének csökkenéséhez vezet. Ezen érvelés alapján előfordulhat, hogy 2019-ben több négyzetmétert gyártottak és adtak el, mint 2018-ban, még akkor is, ha a tonnában kifejezett adatok csökkenést mutatnak. Ez állítólag pontatlanságot okozott a tendenciák elemzésében. A Manreal továbbá azt állította, hogy helytelen a Bizottság azon következtetése, miszerint a vékonyabb fóliák felé való elmozdulást tükröző tendencia minden gyártót egyformán érintett, mivel az egyes gyártók által előállított méretet a vevők határozzák meg.
- (159) A Manreal kérte a Bizottságot, hogy az uniós kár tekintetében mikronban megadott adatokat gyűjtsön.
- (160) A panasz megbízhatóságát illetően a Bizottság az ideiglenes rendelet (17) és (18) preambulumbekkezdésében már megállapította, hogy az a tendencia, hogy egyre vékonyabb, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat használnak, nem teszi megbízhatatlanná a tonnában megadott adatokat, mivel azokat kiegészítették a piaci részesedésre vonatkozó adatokkal, és az tendencia, hogy a hangsúly áthelyeződik a vékonyabb fóliákra, minden gyártót egyformán érint.
- (161) Ami a Bizottság elemzését illeti, a tonna mint mértékegység használata nem vezetett pontatlan értékeléshez. Bár igaz, hogy a méretek csökkenésével csökken a négyzetméterenkénti tömeg, a Manreal nem érvelt azzal, hogy a vékonyabb méretekre való áttérés eltérő módon érinti az uniós gyártókat és a kínai exportőröket. A Manreal különösen nem állított olyat, miszerint az uniós gyártók csökkenő piaci részesedése összefüggne a vékonyabb méretek előállításával.
- (162) Ami a Manrealnak az ideiglenes rendelet (17) preambulumbekkezdésében megfogalmazott állítását illeti – miszerint az egyre vékonyabb, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák használatára utaló tendencia miatt pontatlanságokat lehetnek a bizottsági elemzésében –, a Bizottság tisztázta, hogy a vékonyabb fóliák felé való elmozdulást tükröző tendencia az uniós gyártókat és a vékonyabb fóliákat kérő ügyfelekért versengő kínai gyártókat egyaránt érinti. A (124) preambulumbekkezdésben foglaltak szerint azonban a Manreal nem állított olyat, hogy ez a tendencia jobban befolyásolja az uniós gyártók tonnában kifejezett értékesítéseit, mint az exportáló gyártók tonnában kifejezett értékesítéseit. Ez ellentmondana a Manreal azon állításának is, miszerint a felhasználók vékonyabb, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat inkább a kínai gyártóktól vásárolnak, mivel ők a vékonyabb fóliák esetében jobb minőséget biztosítanak.
- (163) Ráadásul a vékonyabb fóliák használatára irányuló tendencia hosszú távú tendencia. Egyetlen felhasználó sem állította, hogy a figyelembe vett időszak alatt az egész piacon jelentős változás történt volna, a Bizottság pedig az uniós gyártóknál végzett ellenőrzések során megerősítést kapott arról, hogy ez egy lassú folyamat, ahogy az a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat érintő vizsgálati szakaszból is kiderül. Ezenkívül több felhasználó is azt állította, hogy a kínai gyártók jelenleg több méretben gyártanak vékonyabb fóliákat, mint az uniós gyártók. Ez azt jelentené, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák vékonyabb méretei iránti megnövekedett kereslet esetén a Kínából származó, tonnában kifejezett friss kiviteli adatok az uniós gyártáshoz képest, négyzetméterben mérve kisebb terméshozamot mutatnának. Ezért a vékonyabb méretek felé mutató tendencia semmiképpen sem torzította az összehasonlítást az uniós gazdasági ágazat javára. Ezenkívül a Bizottság által alapul vett legtöbb behozatali adatot – többek között az adatbankok és a vámhatóságok adatait – tonnában fejezik ki.

4.4.4. A bérnyártás költségei

- (164) Az ideiglenes rendeletet követően a Zhongji megjegyezte, hogy az uniós gyártók a gyártási folyamat során velük kapcsolatban álló bérnyártókkal szerződnek, és kérte a Bizottságot, hogy tisztázza, hogyan veszi figyelembe ezeket a költségeket az irányár kiszámításakor, továbbá követelte, hogy ne vegye figyelembe a kapcsolatban álló szállító által realizált nyereséget.
- (165) A Bizottság ellenőrizte, hogy ilyen esetben a nyersanyag és az átalakított félkész termék a gyártó tulajdonában van. A bérnyártásért a bérnyártó átalakítási díjat számított fel, amely csak a bérnyártó termelési költségeit tükrözte. Ezt az átalakítási díjat ezután a gyártónál termelési költségként számolták el. A Bizottság ezért elutasított minden olyan burkolt állítást, miszerint a bérnyártás megnövelhette volna a termelési költséget, mivel a bérnyártásért csak a tényleges költséget számították fel.

4.4.5. A felhasznált adatok megbízhatóságára vonatkozó állítás

- (166) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal arra kérte a Bizottságot, hogy gyűjtsön függetlenül megbízhatóbb adatokat az uniós termelésről, termelési kapacitásról, behozatalról, kivitelről és a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák uniós felhasználásáról, és tegyen különbséget az továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák és a háztartási alumíniumfóliák között. A Manreal azt javasolta, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák Kínából érkező behozatalát az Eurostat Comext adatbázisa vagy az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság birtokában lévő egyéb információk alapján, illetve alternatívaként a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák nem panaszos uniós gyártóitól és független importőröktől gyűjtött információk alapján elemezzék.
- (167) A Manreal nem támasztotta alá, hogy miért megbízhatatlanok a Bizottság által gyűjtött és egybevetett adatok. Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatásában foglaltak szerint a Bizottság az Eurostat Comext adatbázisából származó adatokat használta, és természetesen megkülönböztette a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat és a háztartási alumíniumfóliától, mivel a meglévő TARIC-kódok már rendelkezésre álltak e megkülönböztetéshez, valamint kizárólag a vizsgálatban meghatározott, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat illetően adatokat gyűjtött az összes együttműködő uniós gyártótól és független importőrtől. A Bizottság ezért elutasítja azt az állítást, miszerint az összegyűjtött adatok megbízhatatlanok, vagy a Bizottság elmulasztott megbízható adatokat gyűjteni.
- (168) A Manreal továbbá arra kérte a Bizottságot, hogy kérje fel a panaszosokkal kapcsolatban álló vállalatokat, hogy bocsássák rendelkezésre saját káradataikat (pl. értékesítések, árak, termelési költségek és jövedelmezőség) annak érdekében, hogy átfogóbb képet kaphasson az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetéről.
- (169) Az ideiglenes rendelet (26)–(28) preambulumbekzdésében foglaltak szerint a Bizottság ebben az esetben az alaprendelet 17. cikkével összhangban kiválasztott egy mintát. A minta három uniós vállalatból állt. A Manreal nem támasztotta alá, hogy miért nem reprezentatív ez a minta az uniós gazdasági ágazatra nézve az értékesítések, az árak, a termelési költségek és a jövedelmezőség tekintetében. A Bizottság ezért elutasítja ezt az állítást.

4.4.6. A kárra vonatkozó következtetés

- (170) A Bizottság a feleknek az ideiglenes rendeletet követő összes állítását elutasította. A Bizottság tehát az ideiglenes rendeletben foglalt ténymegállapítások alapján arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése szerinti jelentős kár érte.

5. OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

5.1. Az egyéb tényezők hatásai

5.1.1. Felhasználás

- (171) A Xiamen Xiashun azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár oka az lehet, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák felhasználása jelentősen csökkent. A Xiamen Xiashun azt állította, hogy az ideiglenes rendelet nem ad kellő hitelt e csökkenésnek, és nem értékeli pontosan annak más mutatókra gyakorolt hatását. A Xiamen Xiashun egészen pontosan azzal érvelt, hogy a termelés és az értékesítés csökkenése nagymértékben összefügg a felhasználás csökkenésével. A vállalat továbbá azzal érvelt, hogy a Kínából érkező behozatal növekedése kisebb mértékű, mint a felhasználás csökkenése. A Xiamen Xiashun azzal érvelt, hogy a felhasználás csökkenése

legalább részben a körforgásos gazdaságra vonatkozó iránymutatásoknak tudható be. A vállalat továbbá azt állította, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák Kínából érkező behozatalának havi átlagos volumene legalább 21 %-kal csökkent a vizsgálati időszak és a 2020 novemberétől 2021 márciusáig tartó időszak között.

- (172) A Xiamen Xiashun állításával ellentétben az ideiglenes rendelet figyelembe vette a felhasználás csökkenését. Az ideiglenes rendelet (258) preambulumbekzdésében foglaltak szerint az uniós felhasználás 2019-ben és a vizsgálati időszak során visszaesett. Ennek ellenére a Kínából érkező behozatal a figyelembe vett időszak alatt növekedett, miközben a felhasználás csökkent. Ez nem utal arra, hogy a felhasználás csökkenése lenne az uniós gazdasági ágazatot ért kár alapvető oka. A behozatal vizsgálati időszak utáni csökkenését illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a kár és az ok-okozati összefüggés elemzéséhez használt referencia-időszak a vizsgálati időszak és a figyelembe vett időszak. Éppen ezért nem releváns az az állítás, miszerint a behozatal a vizsgálati időszakot követően csökkent.
- (173) A Xiamen Xiashun továbbá azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat termelésének és értékesítésének csökkenése nagy mértékben összefügg azzal, illetve annak következménye, hogy a figyelembe vett időszakban csökkent a felhasználás.
- (174) A Xiamen Xiashun nem szolgált semmilyen elfogadható magyarázattal arra, hogy a felhasználás csökkenése miért kapcsolódna nagymértékben az uniós gyártók értékesítésének 15 %-os (2019-ben 16 %-os) visszaeséséhez, miközben a Kínából származó behozatal 21 %-kal (2019-ben 27 %-kal) nőtt, ahogy az az ideiglenes rendelet (262) preambulumbekzdéséből is kiderül. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun kijelentette, hogy magyarázatuk elfogadható, de a Bizottság figyelmen kívül hagyta azt. A Bizottság a fenti (168)–(169) preambulumbekzdésben részletesen megvizsgálta az állításokat, és mivel a Xiamen Xiashun nem szolgált további információkkal, megerősíti következtetéseit.
- (175) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun továbbá azzal érvelt, hogy a) az uniós gyártók nem tudják a felhasználók által igényelt továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teljes választékát szállítani, mivel kisebb hangsúlyt helyeznek a kisebb vastagságú termékekre és bizonyos méretekre, b) az uniós gazdasági ágazat nem hajtott végre beruházásokat, és c) az uniós gazdasági ágazat nem rendelkezik termelési kapacitással.
- (176) A Bizottság ellenőrizte, hogy az uniós gyártók képesek-e a felhasználók által igényelt továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teljes választékát szállítani, beleértve a kisebb vastagságú termékeket is. A Bizottság az ideiglenes rendelet (321) preambulumbekzdésében azt is megvizsgálta, hogy leállították a mintában szereplő uniós gyártók néhány ambiciózus beruházását, de ez az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozó helyzet következménye, nem pedig oka. A Bizottság külön elemezte, hogy az uniós gazdasági ágazat rendelkezik-e kapacitással a vékony, 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártására. A Bizottság ennél fogva elutasította ezeket az állításokat.

5.1.2. Covid19-világjárvány

- (177) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Zhongji egy sor kérdést tett fel egy olyan elméleti helyzettel kapcsolatban, ha a Covid19-világjárvány miatt nem történtek volna gyárleállások, munkavállalói távollétek, a nyersanyagellátás és a késztermékek szállítása terén nem tapasztaltak volna késedelmeket vagy nem lettek volna szállítási zavarok. A Bizottság ezt olyan érvként értelmezi, amely kétségbe vonja, hogy a Covid19-világjárvány kárt okozott volna.
- (178) A Bizottság az ideiglenes rendelet (317)–(319) preambulumbekzdésében már elemezte, hogy a Covid19-vágványjárvány nem járult-e hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz. A Bizottság az uniós gyártók által szolgáltatott adatok elemzése és egybevetése során kellő gondossággal megvizsgálta a Covid19-világjárvány hatásait, és arra a következtetésre jutott, hogy a Covid19-hez kapcsolódó korlátozások miatt nem léptek fel olyan zavarok, amelyek hozzájárultak volna az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, miszerint a Covid19-világjárvány hozzájárult a kárhoz.

5.1.3. Beruházások hiánya

- (179) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal azzal érvelt, hogy az uniós felhasználók elsősorban kiváló minőségük miatt vásárolnak kínai, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat, nem pedig az áruk miatt. A kínai, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák és az Unióban gyártott, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák közötti minőségi különbséget az uniós gazdasági ágazat beruházásainak hiánya okozza. A Manreal ezen érvével azonban a Bizottság az ideiglenes rendelet (348) preambulumbekzdésében már foglalkozott.
- (180) Az importőrök konzorciuma azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendelet (295), (300), (321) és (322) preambulumbekzdése hallgatólagosan megerősítette a beruházások hiányát, és arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gyártók le vannak maradva az ahhoz szükséges technológiai fejlődés és kapacitás szempontjából, hogy a kívánt volumenben és minőségben tudjanak továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat szállítani. A konzorcium azonban semmilyen új bizonyítékkal nem szolgált.
- (181) A Bizottság az ideiglenes rendelet (321) preambulumbekzdésében szereplő következtetésére hivatkozik, miszerint leállították a mintában szereplő uniós gyártók néhány ambiciózus beruházását, de ez az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozó helyzet következménye, nem pedig oka. A Bizottság tehát fenntartja következtetését, miszerint a beruházások korlátozott mértéke nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.
- (182) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az importőrök konzorciuma azt állította, hogy a Bizottság anélkül ismételte meg az ideiglenes rendeletből levont következtetéseit, hogy olyan bizonyítékkal szolgált volna, amely alkalmas lenne a konzorcium azon érvelésének megcáfolására, miszerint az uniós gazdasági ágazatot ért kár a beruházások hiányából eredt, aminek következtében nem tudott vékony fóliákkal szolgálni. A konzorcium azt állította, hogy bár minden olyan bizonyítékot benyújtott, amelyet észszerűen össze tudott gyűjteni, a Bizottság feladata lenne ellenőrizni ezen állítások pontosságát, és szükség esetén további vizsgálatot folytatni e kérdésekben és e célból az uniós gyártóktól további információkat bekérni. Az új gépekbe és technológiákba történő beruházások elmaradása következtében az uniós gyártók gyártósorai elavulttá váltak, mivel az uniós alumíniumfólia-gyártó üzemek túlnyomó többsége több mint 20 éves.
- (183) A konzorcium állításával ellentétben a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók kapcsán végzett távoli ellenőrzések során ellenőrizte a kifejezetten a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra vonatkozó minőségvizsgálati eredményeket, mivel a konzorcium állítása szerint a vékonyabb fóliák esetében minőségi problémák merültek fel. Jóllehet a Bizottság elismerte, hogy egyes beruházásokat leállítottak, ellenőrizte a meglévő gépparkokba irányuló beruházásokat és az ezek következtében elvégzett minőségvizsgálatokat. A Bizottság ezért a benyújtott bizonyítékok alapján elutasította azt az állítást, miszerint nem tette meg a szükséges erőfeszítéseket a konzorcium állításainak értékelésére.

5.1.4. Az uniós gazdasági ágazat szerkezetátalakítása

- (184) A Xiamen Xiashun azzal érvelt, hogy a mintában szereplő uniós gyártók egyikének átszervezése nem tulajdonítható a kínai behozatalnak.
- (185) Az ideiglenes rendelet (288) preambulumbekzdésben említettek szerint való igaz, hogy a mintában szereplő egyik uniós gyártó átszervezési költségei a vizsgálati időszak második felében hatással lehetnek egyes mutatókra, például a termelési költségre, a munkaerőköltségre és a jövedelmezőségre. Ezért a Bizottság az ideiglenes rendelet (260)–(261), (263) és (268) preambulumbekzdésben a kárhelyzetet e költségek figyelmen kívül hagyásával is megvizsgálta. E költségelemek nélkül is egyértelmű, hogy az uniós gazdasági ágazatot a figyelembe vett időszak alatt kár érte. A Bizottság ezért már az ideiglenes rendeletben elutasította ezeket az állításokat. A Bizottság fenntartotta ezt a megállapítást, amelyben arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat szerkezetátalakítása nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

5.1.5. Magas bérek és energiaköltségek

- (186) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal arra kérte a Bizottságot, hogy újra értékelje, hogy a foglalkoztatás és a munkaerőköltségek, valamint a magas energiaárak milyen mértékben rontották az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségét. A Manreal azt állította, hogy a magasabb munkaerőköltségek a haszonkulcsok csökkenéséhez vezettek, amit a Bizottság tévesen a Kínából származó, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák okozta árnyomásnak tulajdonított.
- (187) A Bizottság már az ideiglenes rendelet (329) és (330) preambulumbekzdésében foglalkozott ezzel az állítással. A Manreal semmilyen új bizonyítékkal nem szolgált. A Bizottság ezért fenntartotta következtetését.

5.1.6. Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye

- (188) A Manreal arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, vajon az uniós gyártók tudtak-e hasznot húzni a más joghatóságokban elfogadott intézkedések eredményeként előtűnik is megnyíló új piacokból.
- (189) A Bizottság az ideiglenes rendelet (337)–(340) preambulumbekzdésében az uniós gazdasági ágazat összes harmadik országba irányuló kivitelét elemezte. A Manreal nem támasztotta alá, hogy a Bizottságnak milyen további adatokat kellene gyűjtenie, illetve hogy ez milyen hatással lenne arra a következtetésre, miszerint az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

5.1.7. Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

- (190) A Bizottság a feleknek az ideiglenes rendeletet követő összes állítását elutasította. A Bizottság tehát az ideiglenes rendeletben foglalt ténymegállapítások alapján arra a következtetésre jutott, hogy az érintett országból érkező dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és az egyéb tényezők – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem gyengítették a jelentős kár és a dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést.

6. UNIÓS ÉRDEK

6.1. Az uniós gazdasági ágazat és beszállítók érdeke

- (191) További észrevételek hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (346) preambulumbekzdésében foglaltakat, miszerint az intézkedések bevezetése az uniós gazdasági ágazat és annak upstream beszállítói érdekében áll.

6.2. A felhasználók érdeke

- (192) Az ideiglenes rendeletet követően több felhasználó is megismételte számos korábbi érvét. A felhasználók azzal érveltek, hogy:
- az uniós gazdasági ágazat nem biztosítaná ugyanazt a minőséget és méreteket, mint a kínai gyártók,
 - az intézkedések az ellátási lánc megszakadásához vezetnének,
 - az intézkedések veszélyeztetnék a továbbfeldolgozó iparág versenyképességét,
 - az intézkedések ellentétesek lennének az Unió zöld célkitűzéseivel, mivel akadályoznák a kiváló minőségű, vékonyabb, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák felhasználását,
 - a Bizottság nem vetheti el az állami támogatást a dömpingellenes vámok alternatívájaként.
- (193) A Bizottság az ideiglenes rendelet 6. szakaszában már mérlegelte ezeket az állításokat, és megállapította, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy az ideiglenes intézkedések bevezetése ellentétes volna az uniós érdekekkel. A végleges intézkedéseket illetően a Bizottság az uniós érdek alábbi 6.4. szakaszban való mérlegelése során ezeket az állításokat, valamint az ideiglenes rendeletet követően felvetett további állításokat is figyelembe vette.
- (194) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal továbbá azzal érvelt, hogy az intézkedések nem szolgálnák az uniós gyártók javát. Inkább a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák törökországi, thaiföldi, braziliai vagy oroszországi gyártóinak kedveznének, mivel a felhasználók ezektől az országoktól vásárolnának az uniós gyártók helyett.
- (195) A Manreal azonban nem támasztotta alá, hogy miért nem tudnának az uniós gyártók tisztességes feltételek mellett versenyezni más országok gyártóival.
- (196) A Manreal továbbá azzal érvelt, hogy amennyiben a felhasználók áthárítanák a költségeket a vevőikre, az veszélybe sodorná a vevők versenyképességét. A vállalat azonban az általános megjegyzésen túl semmivel nem támasztotta alá ezt az állítást.

- (197) A Manreal továbbá azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendelet (354) preambulumbekkezdésében a Bizottság jelezte, hogy intézkedéseket fog bevezetni az integrált gyártók javára. Felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az intézkedések „tisztességes uniós versenyre” gyakorolt várható hatásait.
- (198) Ez az ideiglenes rendelet téves értelmezése, mivel a Bizottság csupán azt állította, hogy az intézkedések bevezetésének elmaradása a nem integrált felhasználóknak kedvezne, mivel intézkedések hiányában ezek a felhasználók dömpingelt, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat vásárolhatnak, ellenben nem részesülnek ebből a tisztességtelen előnyből azok az integrált felhasználók, akik az Unióban gyártanak továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat. Ami a Manreal azon kérését illeti, hogy vizsgálja meg az intézkedések „tisztességes uniós versenyre” gyakorolt várható hatásait, a Bizottság értesülései szerint a Manreal azt állítja, hogy a vámok tisztességtelen versenyelőnyt jelentenek az integrált uniós gyártók számára a nem integrált vállalkozásokkal szemben. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság az uniós érdek értékelése során különös figyelmet fordít arra, hogy megszüntesse a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásait és helyreállítsa a tényleges versenyt.
- (199) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Manreal továbbá azt állította, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát, mivel a Manreal nem kapott hozzáférést az ideiglenes rendelet (348) preambulumbekkezdésében említett elemzéshez.
- (200) A Bizottság köteles megvédeni a felek bizalmas üzleti információit, egyensúlyt teremtvé az információkhoz való hozzáférés és a többi félnek a jogai gyakorlásához fűződő érdeke között. A különböző kínai és uniós beszállítóktól származó termékek minőségének több éven át tartó részletes elemzése joggal tekinthető üzleti titoknak, amelyet nem osztanak meg a versenytársakkal. Következésképpen nem sértette a Manreal védelemhez való jogát az, hogy nem osztottak meg üzleti titkokat.
- (201) Két vállalat, a Gascogne és a Manreal azzal érvelt, hogy nem helytálló a Bizottság azon kijelentése, miszerint a felhasználóknak nem áll egységesen érdekében az ideiglenes rendelet (356) preambulumbekkezdésében szereplő intézkedések bevezetésének mellőzése, mivel a felhasználók által benyújtott valamennyi észrevétel az intézkedések ellen szólt.
- (202) A Bizottság értékeléséhez a felhasználók által a kitöltött kérdőívek keretében benyújtott bizalmas adatokra is támaszkodhat. Az adatokból az következik, hogy van két felhasználó, aki a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliái nagy százalékát Kínából szerzi be, és aki számára a Kínából származó, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teszik ki a nyersanyagköltségeik igen nagy részét, a többi felhasználó viszont főként uniós gyártóktól vásárol továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat, és őket az intézkedések nem érintenék ugyanilyen mértékben. Ha napvilágra kerülnének az azzal kapcsolatos részletek, hogy az egyes felhasználók milyen arányban vásárolnak a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó konkrét vállalatoktól, az teljes betekintést nyújtanak ellátási láncukba. A felek azonban már azon információkra is alapozhatják érvelésüket, hogy a felhasználók különböző mértékben támaszkodnak a Kínából érkező behozatalra.
- (203) A fentiek fényében a Bizottság megerősíti értékelését, miszerint a felhasználóknak nem áll egységesen érdekében sem az intézkedések bevezetése, sem pedig azok mellőzése, még akkor sem, ha az intézkedések bevezetése ellen érvelő felhasználók – különösen az ideiglenes rendelet (347) preambulumbekkezdésében említett két felhasználó, akinek termelési költségeit nagy százalékban a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teszik ki – bizonyos kedvezőtlen következményekkel szembesülhetnek.
- (204) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Walki azzal érvelt, hogy az általános tájékoztató nem ábrázolta megfelelően vagy tisztességesen a felhasználók érdekeit. A Walki továbbá azt állította, hogy a felhasználók „egységes érdekének” hiányával kapcsolatos, azon alapuló bizottsági következtetés, hogy „a felhasználók különböző mértékben támaszkodnak a Kínából érkező behozatalra”, félrevezető és a felhasználókkal szemben megkülönböztető elemzést takar.
- (205) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a felhasználók érdeke nem volt egységes, mivel a felhasználók nagyon eltérő mértékben támaszkodnak a Kínából származó, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra. Ezzel a kijelentéssel a Bizottság nem tagadta, hogy valamennyi együttműködő felhasználó ellenezte a dömpingellenes vámok kivetését.
- (206) Walki továbbá azt állította, hogy a Bizottság nem válaszolt az uniós érdek lényeges elemeihez kapcsolódó, megfelelőbb indokolással ellátott elemzés iránti kérésére. A Walki az ideiglenes rendelettel kapcsolatos észrevételeire hivatkozott, amelyekben a felhasználók azon érveire való hivatkozással kapcsolatos bizottsági kijelentés helyesbítését kérte, miszerint az uniós gazdasági ágazat a beruházások hiánya miatt nem tud ugyanolyan minőségű, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat biztosítani, mint a kínai gyártók. A Walki azzal érvelt, hogy hat felhasználó közös nyilatkozatot nyújtott be, amelyben azt állították, hogy „a kérelmező gyártók nem rendelkeznek a

továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák bizonyos lényeges specifikációinak biztosításához szükséges termelési kapacitással. Az, hogy a kérelmezők a kereskedelmi forgalomban nem tudják biztosítani az uniós felhasználóknak ezeket a specifikációkat, egyértelműen annak tudható be, hogy a kérelmezők hosszú távon nem ruháztak be a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák meglévő termékválasztékának bővítéséhez szükséges termelőeszközökbe és technológiába, hogy az említett felhasználók által igényelt, vékonyabb jellemzőkkel bíró termékeket is szállítani tudják.”

- (207) Valójában hat felhasználó nyújtott be közös nyilatkozatot, azt állítva, hogy az uniós gazdasági ágazat nem végzett beruházásokat, azon négy felhasználón kívül, akik már külön-külön is ezzel érveltek. A Bizottság azonban az ideiglenes rendelet 5.2.3 és 6.2. szakaszában érdemben már foglalkozott ezzel az állítással. E szakaszban egyetlen felhasználó sem szolgáltat új tényyszerű információval, csupán megismételte ugyanezt az állítást. A Bizottság ezért megerősítette következtetéseit.
- (208) Walki továbbá azt állította, hogy a Bizottság tévesen jutott arra következtetésre, hogy az uniós termékek nem gyengébb minőségűek, arra alapozva, hogy az uniós gyártók általában véve képesek exportálni és sikeresen versenyezni harmadik országok piacain. A Walki azzal érvelt, hogy ez csak a minőségi, 20 mikron feletti vastagabb fóliákat érintő gyártási képességre vonatkozik. Egyúttal az állította, hogy a Bizottság nem jelezte, hogy ez az összes vékonyabb fóliára is kiterjedne, amelyek a korlátozott uniós ellátással kapcsolatos probléma középpontjában állnak.
- (209) A Walki továbbá azt állította, hogy az a kijelentés, miszerint nem minden kínai gyártó képes hatékonyan jó minőségű terméket előállítani, nem érinti a felhasználók azon érvelését, miszerint az uniós gazdasági ágazat nem képes hatékonyan jó minőségű, vékonyabb fóliát előállítani.
- (210) A Bizottság összevetette a szóban forgó uniós gyártók értékesítési adatait, amelyekből az derül ki, hogy harmadik országokba exportálnak 20 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat. Ezért nem állja meg a helyét a Walki azon érvelése, miszerint az uniós gyártók csak a 20 mikronnál vastagabb, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák esetében lennének versenyképesek.
- (211) A Walki továbbá azt állította, hogy a szabad termelési kapacitásra vonatkozó bizottsági értékelése nem jelenti azt, hogy képesek is jó minőségű, vékony, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát előállítani.
- (212) A Bizottság kellően elemezte a vékonyabb fóliákat érintő termelési kapacitást, amelyet az utolsó hengerlési szakasz elvégzésére alkalmas gépek korlátoznak. Egyes uniós gyártók vizsgálati eredményeket nyújtottak be, amelyek szerint a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teszttekerceinek gyártása sikeresnek bizonyult abból a szempontból, hogy a termék megfelelt az adott vevő követelményeinek. A Bizottság továbbá rámutat azzal kapcsolatos értékelésére, hogy a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák piaca egy kialakulóban lévő új piac, és a vizsgálati időszak alatt mutatkozó igen csekély kereslet miatt természetesen még nem minden uniós gyártó igazította hozzá gépparkját a piaci szegmenshez.
- (213) A Walki továbbá azt állította, hogy a vizsgálat későbbi szakaszában általa benyújtott egyértelmű bizonyítékok kulcsfontosságú elemeit teljesen figyelmen kívül hagyták vagy félremagyarázták. A Bizottság ezt az állítást pontatlannak ítélte. A Bizottság minden érvet és bizonyítékot figyelembe vett, de az adatok bizalmas jellege miatt néhány nagyon konkrét információt nem lehetett nyilvánosságra hozni a rendeletben.
- (214) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Manreal azt állította, hogy a Bizottság megsértette a megfelelő ügyintézés elvét. A Manreal azzal érvelt, hogy a Bizottság indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta a Manrealnak az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatásával kapcsolatos összes olyan észrevételét, amely megváltoztathatta volna a Bizottság következtetéseit. A Manreal továbbá rámutatott az érdekelt felek végső tájékoztatásának (8), (9), (108), (109), (118), (119), (131)–(134), (142), (147)–(150), (155)–(157) és (175)–(178) preambulumbekkezdésére, és azt állította, hogy a Bizottság észrevételeinek megcáfolására tisztességtelen gyakorlatot alkalmazott, amikor rámutatott, hogy a Manreal nem támasztotta alá kellően állításait. A Manreal azzal érvelt, hogy a rendelkezésére álló eszközökhöz mérten kellően eleget tett bizonyítási kötelezettségének. A Bizottságnak tovább kellett volna vizsgálnia állításait, ahelyett, hogy a megalapozottság hiányára hivatkozott volna. Végül a Manreal a Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) Fellebbezési Testülete által az EC – Hormones (EK – Hormonok) ügyben hozott határozat⁽¹⁷⁾ 98. pontjára hivatkozott, és azt állította, hogy meggyőző bizonyítékkal szolgáltat, ami a bizonyítási terhet az alperesre hárítja.
- (215) A Manreal állításával ellentétben a Bizottság eleget tett kötelezettségének, és a Manreal minden egyes észrevételét illetően értékelte, hogy kellően megalapozott-e, továbbá a Manreal által említett preambulumbekkezdésekben minden esetben kifejtette, hogy az adott észrevétel miért nem volt megalapozott. Az alapelrelet nem írja elő a Bizottság számára, hogy tovább vizsgálja a kellően nem alátámasztott észrevételeket.
- (216) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

⁽¹⁷⁾ A Fellebbezési Testület jelentése, EC – Hormones (EK – Hormonok), WT/DS26/AB/R, WT/DS48/AB/R, 98. pont.

6.3. Meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó mentesség iránti kérelem

- (217) Az Effegidi a kábelárnyékoláshoz és a borosüveg-kupakokhoz szánt fóliák előállításához használt, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák kapcsán meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó mentességet kért.
- (218) A kérelem a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák költségeinek a kábelárnyékoláshoz és a borosüveg-kupakokhoz szánt fóliák előállítási költségein belüli részarányán, valamint az intézkedések vállalatra gyakorolt hatásán alapul. Az Effegidi szerint a kábelárnyékoláshoz és a borosüveg-kupakokhoz szánt fóliák rés piacot képeznek, és ezen a területen elhanyagolható mennyiségben használnak továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat. Ez azt jelenti, hogy a meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó vámmentesség nem ásná alá a dömpingellenes vám általános hatékonyságát.
- (219) A vizsgálat azonban feltárta, hogy az Effegidi nem csak azt a két terméket gyártja, amelyre a meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó mentességet kérte, hanem portfóliója számos más terméket – például továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat nem tartalmazó kábelfóliákat, valamint egyéb, olykor továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat is tartalmazó élelmiszer- és nem élelmiszeripari csomagolóanyagokat – is tartalmaz. A Bizottság ezért az Effegidi által szolgáltatott adatok alapján nem tudta meghatározni a dömpingellenes vámnak a vállalat jövedelmezőségére gyakorolt általános hatását. Következésképpen a Bizottság az érdekelt felek végső tájékoztatásában elutasította a meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó mentességet.
- (220) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Effegidi a Bizottság rendelkezésére bocsátotta a 2019-es és 2020-as évre, valamint 2021. első felére vonatkozó pénzügyi kimutatásait. Az Effegidi továbbá útmutatást kért a Bizottságtól arra vonatkozóan, hogy milyen további dokumentumokat kell benyújtania ahhoz, hogy megkaphassa a meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó mentességet.
- (221) A Bizottság megállapította, hogy az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megküldött információk nem voltak elegendők ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja az esetleges mentességnek a vám hatékonyságára gyakorolt általános hatását. Effegidi nem adott tájékoztatást a kábelárnyékolással és a borosüveg-kupakkal foglalkozó iparágról.
- (222) Ráadásul az Effegidi nem volt együttműködő érdekelt fél a vizsgálat korai szakaszától kezdve, és csak 2021. július 5-én, két héttel az ideiglenes rendelet közzétételét követően nyújtott be meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó mentesség iránti kérelmet, további információkkal pedig csak az érdekelt felek végső tájékoztatását követően szolgált. A vizsgálat e késői szakaszában a Bizottság nem tudott további adatokat ellenőrizni.
- (223) Ennélfogva a Bizottság nem tudta értékelni, hogy a meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó mentesség uniós érdeket szolgál-e, ezért megerősítette, hogy elutasítja az Effegidi mentesség iránti kérelmét.

6.4. Az importőrök érdeke

- (224) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az importőrök konzorciuma megismételte azon állítást, miszerint az uniós gyártók nem tudják kielégíteni a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti meglévő keresletet, különösen a vékony, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák piaci szegmensében, ahol jelenleg Kínából érkező behozattal elégítik ki a keresletet. A konzorcium azt állította, hogy legalább 2 évig tartana, mire a vékony, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártása eredményessé és működőképpé válna, továbbá az uniós gyártók láthatóan nem felelnek meg a kívánt minőségi előírásoknak ahhoz, hogy ebben a piaci szegmensben kiváltsák a Kínából érkező jelenlegi behozattal.
- (225) Tekintve, hogy a konzorcium nem támasztotta alá, hogy miért tartana 2 évig, mire a vékony, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártása működőképpé válna, a Bizottság az ideiglenes rendelet 4.5.2.1. szakaszában már megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat láthatóan elegendő szabad kapacitással rendelkezik. Ezenfelül az uniós gazdasági ágazat értékesítésekkel és tesztekkel gyártásával bizonyította, hogy az ideiglenes rendelet (50) és (51) preambulumbekzdésében foglaltak szerint képes kielégíteni az ügyfelek igényeit.
- (226) A fentiek fényében a Bizottság megerősítette azon következtetését, hogy az intézkedések bevezetése nem feltétlenül áll az importőrök érdekében. A különböző érdekek mérlegelésekor azonban a Bizottság alaposabban értékelte azok várható hatásait (lásd 6.4. szakaszt).
- (227) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a konzorcium azt állította, hogy a Bizottság teljesen figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a keresletnek a kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák irányába való fokozatos elmozdulása következtében megnövekedett a 7 mikronnál kisebb vagy azzal egyenlő vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti kereslet. A Bizottság továbbá alulbecsülte azon körülményt, hogy legalább két évig tartana, mire a kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártása hatékonyá és működőképpé válna az EU-ban.

- (228) A konzorcium továbbá azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta tisztázni, hogy miként tudná az uniós gazdasági ágazat jelentős szabad kapacitása kielégíteni a kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti keresletet.
- (229) A konzorcium azt is megismételte, hogy az uniós gazdasági ágazat a porozitás és a futtathatóság tekintetében nem tudja teljesíteni a kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra vonatkozó minőségi előírásokat, és hangsúlyozta, hogy az továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó hengerművek és a gépjármű-akkumulátorok gyártásával foglalkozó iparágban működő hengerművek megegyeznek, ami tovább csökkenti az továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákkal kapcsolatos kapacitást. Állítása szerint a Bizottság e szempontok figyelmen kívül hagyása miatt jutott tévesen arra a következtetésre, hogy a vámok kivetése az uniós érdeket szolgálja.
- (230) Az ideiglenes rendelet (51) preambulumbekzdésében kifejtettek szerint a Bizottság az uniós gazdasági ágazatnak a kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat, konkrétan a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat érintő termelési kapacitását úgy mérte fel, hogy az ilyen vékonyság eléréséhez szükséges utolsó hengerlési szakasz kapacitását értékelte. A korábbi hengerlési szakaszokban elegendő szabad kapacitással rendelkeztek. Következésképpen a 6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártását illetően a szűk keresztmetszet az utolsó hengerlési szakaszban van. A Bizottság tisztázta, hogy miként tudná az uniós gazdasági ágazat kielégíteni a kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti keresletet. Az az érvelés, miszerint legalább két évig tartana, mire a kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártása hatékonyra és működőképesre válna, csak azokra az új kapacitásokra vonatkozik, amelyeket az uniós gazdasági ágazat a helyreállított tisztességes árverseny és a tovább növekvő kereslet eredményeként vezetne be. Mivel a meglévő kapacitások már most is ki tudják elégíteni a közeljövőben várható keresletet, a Bizottság a számításában nem vette figyelembe az esetleges további jövőbeli kapacitásokat. Lényegtelen, hogy az új kapacitások üzembe helyezéséhez bizonyos időre lenne szükség. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

6.5. Az egymással versengő érdekek mérlegelése

- (231) Az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság az ideiglenes rendeletben felmérte az egymással versengő érdekeket, és ennek során különös figyelmet szentelt a kárt okozó dömping kereskedelemtorzító hatásainak kiküszöbölése és a tényleges verseny visszaállítása iránti igénynek.
- (232) A Bizottság az egymással versengő érdekek mérlegelése során úgy ítélte meg, hogy egyrészt a kínai kivitel által okozott árlenyomás az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlásához vezetett, másrészt az áremelkedés korlátozott kedvezőtlen hatással járna a felhasználókra nézve. A Bizottság megállapította, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy a Kínából származó, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó ideiglenes intézkedések bevezetése ellentétes volna az uniós érdekekkel.
- (233) Az ideiglenes rendeletet követően a Manreal azzal érvelt, hogy a piac és az uniós érdek ideiglenes rendeletben végzett elemzése már nem érvényes, mivel a nyersanyagpiacon a vizsgálat és a Covid19-világjárvány következtében drasztikusan nőttek az árak és gyakoribbá vált a spekuláció. A továbbfeldolgozó csomagolóipart nemcsak az alumínium árának 40 %-os emelkedése, hanem a nátronpapírt érintő 40 %-os áremelés és a konténerszállítási költségek 400 %-os növekedése is erősen sújtja. A papírszállítmányok esetében az átlagos szállítási idő 3–4 hétről 4 hónapra nőtt. Egyes szállítási szerződésekben a beszállítók vis maiorra hivatkoznak, és 6 hónapos késéssel szállítanak, ugyanakkor 20 %-kal magasabb árat kérnek, mint a megrendelés időpontjában.
- (234) A Manreal érveit alátámasztandó a Walki, a Gascogne és az Effegidi is hangsúlyozta, hogy a vizsgálati időszak után alapvetően megváltozott a piaci helyzet, ami nemcsak a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák, hanem más nyersanyagok esetében is ellátási hiányhoz vezetett. A Gascogne szerint az alumínium Londoni Fémfőzsdén jegyzett ára 2020 októbertől és 2021 májusáig között 30 %-kal nőtt. A jelenlegi helyzetben is csak egy nagy uniós gyártó tűnik képesnek arra, hogy több hónapos átfutási idő nélkül teljesítsen új megrendeléseket. Az Effegidi azt állította, hogy az uniós gyártók 2021. júliusi árajánlatai szerint a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártásához szükséges ellátás 2022 előtt nem lesz elérhető.
- (235) Egy másik felhasználó, az Alupol azzal érvelt, hogy 2020 decemberétől kezdődően gyenge érdeklődést tapasztaltak az uniós gyártók részéről a szerződések iránt, sőt az egyik uniós gyártóval kötött kétéves szállítási szerződést a gyártó fél után felmondta, ami korlátozott kapacitásra utal. A Walki további bizonyítékokkal szolgált a 6,35 mikron vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti megkeresésekkel kapcsolatban, ami azt mutatja, hogy a 2021-ben tapasztalt ellátási nehézségek továbbra is fennállnak.

- (236) Az importőrök konzorciuma egyúttal azzal érvelt, hogy a vizsgálat kezdete óta a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák ára 25 %-kal emelkedett, a szállítási idő pedig az átlagos 2 hónapról 4 hónapra nőtt. Emellett a jelenlegi ellátási hiány jellemezte helyzet ahhoz vezet, hogy az integrált vállalatok a szállítást illetően előnyben részesítik a velük kapcsolatban álló vállalkozásokat, így kevesebb kapacitásuk marad a szabad piac számára. A konzorcium várakozásai szerint a dömpingellenes vámok meg fogják zavarni az ellátási láncokat, és a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák mindegyike, de különösen a 6 mikronnál kisebb vastagságú termékek esetében ellátási hiányhoz fognak vezetni.
- (237) Bár ezek a piaci változások valóban hatással vannak a gyártók, a felhasználók és az importőrök különböző érdekeire, e változásokat a Covid19-világjárvány és az azt követő erőteljes gazdasági fellendülés okozta rendkívüli helyzet idézte elő, ami nemzetközi szállítási és ellátási hiányt okozott. Ennek megfelelően a piacok alkalmazkodásához időre lehet szükség, amíg a gazdasági fellendülés és növekedés normalizálódik, valamint a kereslet és a kínálat ismét egyensúlyba kerül, többek között a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák ágazatában is.
- (238) A Manreal továbbá azzal érvelt, hogy az EUMSZ 11. cikkével összhangban a dömpingelt behozattal szembeni védelmet egyensúlyba kell hozni az Unió más céljaival, például a környezetvédelemmel, és arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése rendkívül kedvezőtlen hatással lesz a környezetre. A Manreal azzal érvelt, hogy a munkahelyekre vagy az iparpolitikára gyakorolt esetleges káros hatásoktól függetlenül a szennyezőbb uniós gyártók eltűnése jót tenne az uniós környezet számára. Következésképpen a Manreal arra kérte a Bizottságot, hogy a vizsgálat során vegye figyelembe az intézkedések környezetre gyakorolt várható hatásait.
- (239) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a Manreal nem támasztotta alá, hogy miként szennyezőbbek az uniós gyártók, mint a kínai gyártók. Továbbá, bár az Unió magas szintű környezetvédelmi normákat állapít meg saját gyártói számára, az EUMSZ 11. cikkének célja nem a gazdasági tevékenység akadályozása, hanem a környezetvédelmi követelmények beépítése a gazdasági tevékenységet vezérlő szakpolitikába. A Manreal arra irányuló javaslata, hogy az uniós kibocsátás csökkentése céljából hagyni kellene, hogy a tisztességtelen verseny megsemmisítse az iparágat, nemcsak az uniós környezetvédelmi célokkal összeegyeztethetetlen, hanem számos más szakpolitikával is ellentétes lenne. Következésképpen a Bizottság elutasította a Manreal arra irányuló kérését, hogy vizsgálja meg egy ilyen forgatókönyv környezeti hatásait.
- (240) A Manreal továbbá rámutatott az ideiglenes rendelet (355) preambulumbekzdésére, amelyben a Bizottság a Manreal korábbi érvelésére – miszerint az állami támogatás megfelelőbb intézkedés lehet, mint a vámok kivetése – válaszolva kijelentette, hogy a pénzügyi támogatás nem a megfelelő eszköz a kárt okozó dömping elleni küzdelemben. A Manreal azzal érvelt, hogy ez egy olyan szakpolitikai döntés, amelyet nem szabad a Versenypolitikai Főigazgatósággal folytatott konzultáció nélkül elfogadni. A Manreal továbbá azt állította, hogy a Bizottság érvelése azt feltételezi, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság semmilyen támogatást nem engedélyezne az uniós gyártók számára.
- (241) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének első albekezdése kimondja, hogy amennyiben a végleges ténymegállapítások szerint dömping és általa okozott kár áll fenn, valamint az Unió érdekei beavatkozást kívánnak, a Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki. A Bizottságnak ugyanis nem áll módjában, hogy a rendelkezésére álló jogi eszközökkel ne lépjen fel a kínai exportőrök bizonyítottan kárt okozó dömpingje ellen pusztán azért, mert az uniós gyártók állami támogatásban is részesülhetnek. Ráadásul az állami támogatást a tagállamok nyújtják, nem a Bizottság.
- (242) Következésképpen a felhasználók és az importőrök által az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását és az ideiglenes rendeletet követően felhozott érvek egyike sem változtatta meg a Bizottság következtetését.
- (243) Az általános végső tájékoztatóval kapcsolatos észrevételekkel együtt több fél kérelmet nyújtott be arra vonatkozóan, hogy mérleljék a vámoknak az alaprendelet 14. cikkének (4) bekezdése szerinti esetleges felfüggesztését. E kérelmeket követően a vámok esetleges felfüggesztését külön eljárás keretében fogják megvizsgálni.

6.6. Az uniós érdekekkel kapcsolatos következtetés

- (244) A fentiek alapján nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy a Kínából származó, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó végleges intézkedések bevezetése ellentétes volna az uniós érdekekkel.

7. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

7.1. Kárkülönbözet

- (245) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Xiamen Xiashun azzal érvelt, hogy a jövőbeli megfelelési költségeket nem kellene hozzáadni az irányárhoz, mivel a megfelelési költségekről szóló feljegyzést az ideiglenes rendelet közzététele után tették közzé, ami sértette a Xiamen Xiashun védelemhez való jogát.
- (246) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A Xiamen Xiashun az összes többi féllel együtt a megfelelési költségekről szóló feljegyzés közzétételét követően további időt kapott arra, hogy e feljegyzéssel kapcsolatban észrevételeket tegyen. Ezért a későbbi közzététel nem sértette a védelemhez való jogát.
- (247) A Xiamen Xiashun továbbá azzal érvelt, hogy a környezetvédelmi aggályok nem kizárólag az uniós gazdasági ágazatot érintik, mivel a Xiamen Xiashun a kínai kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá fog tartozni, és megkapta az Aluminium Stewardship Initiative teljesítményszabványának tanúsítványát, amely üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó kritériumokat tartalmaz, beleértve egy szén-dioxid-kibocsátási küszöbértéket is.
- (248) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Kína belföldi jogszabályai lényegtelenek az alaprendelet 7. cikke (2d) bekezdésének alkalmazása szempontjából, amely szerint az uniós gazdasági ágazat irányárának meghatározásakor figyelembe kell venni azon többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és a hozzájuk csatolt jegyzőkönyvekből fakadó jövőbeli költségeket, amelyeknek az Unió részes fele.
- (249) A Donghai azzal érvelt, hogy a 6 %-os nyereségcél csak az átalakítási költségek, nem pedig a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teljes ára alapján kell kiszámítani.
- (250) A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdése szerint a nyereségcél az összes költség alapján kell kiszámítani, nem pedig kizárólag a nyersanyag átalakítását tükröző rész alapján.
- (251) A Zhongji és a Nanshan az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte állítását. A Zhongji azzal érvelt, hogy Bizottság véleményével ellentétben az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdése nem mondja ki, hogy a nyereségcél az összes költség alapján kell kiszámítani, a 7. cikk (2c) bekezdése csupán annyit állapít meg, hogy a nyereségcélnek elegendőnek kell lennie az összes költség fedezésére. A Zhongji azzal érvelt, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó vállalatok az átalakítási árból, nem pedig a nyersanyagok árából realizálják nyereségüket.
- (252) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdése kimondja, hogy „az alkalmazott irányprofitot olyan tényezők figyelembevételével kell megállapítani, mint [...] az összes költség [...] fedezéséhez szükséges nyereségességi szint”. Az összes költségbe a nyersanyagok is beletartoznak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (253) A Donghai továbbá azt állította, hogy az átszervezési költségek nem képezhetik az irányár részét.
- (254) A Bizottság az ideiglenes rendelet (329) preambulumbekkezdésében kifejtette, hogy a vizsgálati időszakban a költségek növekedése elsősorban a mintában szereplő egyik gyártó által végrehajtott átszervezésnek volt betudható. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az átszervezés szabályos eljárás dömpingelt behozatal esetén. Mindenesetre az alaprendeletnek megfelelően a nyereségcél kiszámításához az összes költséget figyelembe kell venni.
- (255) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Zhongji ismét azt állította, hogy a rendkívüli költségeket ki kell zárni az irányárból. A Zhongji azzal érvelt, hogy a Bizottság nem foglalkozott a Zhongji érveivel, és a Bizottság ellentmondásba került önmagával, amikor e költségekre következetesen „rendkívüli” költségként hivatkozott, az irányárral összefüggésben viszont „rendes” költségeknek tekintette őket. A Zhongji azonban semmilyen új bizonyítékkal nem szolgált.
- (256) További bizonyítékok hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (325) preambulumbekkezdésében foglaltakat. A szerkezetátalakítás rendszeres folyamat a dömpingelt behozatal és a vállalat költségeinek egy része esetében.

- (257) A Zhongji továbbá azt állította, hogy a Bizottságnak értelemszerűen kellene alkalmaznia a kálium-kloridról szóló ideiglenes rendeletben ⁽¹⁸⁾ foglaltakat, amelyben a Bizottság úgy döntött, hogy levonja a kanadai bányavállalatok által viselt ideiglenes és rendkívüli költségeket, mielőtt a fehérorosz, orosz és ukrán vállalatok tekintetében referenciaként használná a költségeiket, mivel észszerűtlen lenne az ilyen költségek terheit rájuk hárítani. A Zhongji azzal érvelt, hogy a Bizottság ugyanezt az elvet alkalmazta a megmunkálatlan nyers magnéziumról szóló rendelet ⁽¹⁹⁾ és az egyes polietilén-tereftalátokról (PET) szóló rendelet ⁽²⁰⁾ esetében is. A Zhongji ezért azzal érvelt, hogy a Bizottságnak ebben az esetben is figyelmen kívül kellene hagynia a szerkezetátalakítási költségeket mint ideiglenes és rendkívüli költségeket.
- (258) A Bizottság nem ért egyet azzal, hogy a kálium-kloriddal kapcsolatos ügyben az ideiglenes rendeletben említett helyzet összehasonlítható lenne a jelenlegi vizsgálattal. A kálium-klorid esetében a kanadai vállalatok ideiglenes és rendkívüli költségei semmilyen módon nem kapcsolódtak az Unióba irányuló dömpingelt behozatalhoz. Ugyanez vonatkozik a megmunkálatlan nyers magnéziumról szóló rendelettel való összehasonlításra is, amikor is a vállalat szerkezetátalakítására privatizációt követően került sor. Az egyes polietilén-tereftalátok behozatala esetében a rendkívüli költségeket egy különleges helyzet miatt zárták ki, amely különbözött a szóban forgó szerkezetátalakítási költségektől. Ebben az esetben, ahogy azt az ideiglenes rendelet (325) preambulumbekkezdése is megállapítja, a szerkezetátalakítási költségek nem voltak rendkívüliek, ennél fogva figyelembe kell venni őket. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (259) A Zhongji megjegyezte, hogy az 1-gyel kezdődő termékkódokkal rendelkező, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák esetében a nyereségcél nem megbízható. Az 1-gyel kezdődő termékkódok esetében a mintában szereplő három uniós gyártó együttes termelése nem éri el a 3 000 tonnát. A Zhongji szerint e mennyiségek elhanyagolhatók, és úgy véli, hogy a Bizottság nem rendelkezett az ilyen termékek előállítási költségeivel, vagy legalábbis azok a korlátozott mennyiség miatt nem voltak reprezentatívak. Ez megbízhatatlanná teszi az irányát.
- (260) Amennyiben egy bizonyos, exportált termékkódot nem gyártanak az Unióban, a Bizottság – hacsak nincs lehetőség észszerű kiigazításokat tenni – kizárja az adott termékkódot az összehasonlításból. Ha azonban az uniós gazdasági ágazat gyárt egy adott termékkódot – még ha kisebb mennyiségben is, mint más termékkódokat –, a Bizottság még mindig pontosabbnak tartja, ha a mintában szereplő uniós gyártóktól származó információk alapján az adott termékkódot figyelembe veszi az összehasonlítás során. Ezenfelül ebben az esetben a 3 000 tonna nem tekinthető elhanyagolható mennyiségű termelésnek. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (261) A Zhongji továbbá azzal érvelt, hogy az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása keretében megadott egyes adattartományok nem voltak értelmezhetőek, mert túl tágak voltak ahhoz, hogy az 1DA és az 5BA termékkódhoz kapcsolódó bizalmas adatokat megfelelően értelmezni lehessen.
- (262) A Zhongji két – csupán egyetlen uniós gyártó által előállított – termékkód kapcsán az uniós gazdasági ágazat adataira hivatkozik. A Bizottság által megadott tartományok esetében ezért nemcsak az adatok bizalmas jellegét kell figyelembe venni, hanem azt is, hogy bizonyos értékek visszafelé is kiszámíthatók, ha a tartományok túl szűkek. Az értékesítési egységár és az irányár esetében a Bizottság szűk tartományokat adott meg. Az értékesített mennyiségek, valamint a gyártelepi összérték esetében azonban a Bizottságnak biztosítania kellett, hogy az értékeket ne lehessen kiszámítani, ezért kellően széles tartományok mellett döntött. A másik lehetőség az lett volna, ha helyettesíti az érzékeny értékeket.
- (263) A Donghai továbbá azt állította, hogy a Bizottság tévesen az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésére támaszkodott, amikor az alulértékesítési különbözet kiszámítása céljából meghatározta a Nanshan Europe értékesítési árait, és azt állította, hogy a Bizottságnak a Nanshan csoport európai uniós kapcsolt értékesítési egységének tényleges értékesítési árait kellett volna használnia, és kizárólag az érintett terméknek az ezen uniós kapcsolt értékesítési egység általi értékesítése során felmerült közvetlen értékesítési költségeket kellett volna levonnia.

⁽¹⁸⁾ A Bizottság 1031/92/EGK rendelete (1992. április 23.) a Fehéroroszországból, Oroszországból vagy Ukrajnából származó kálium-klorid behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 110., 1992.4.28., 5. o.).

⁽¹⁹⁾ Tanács 2402/98/EK rendelete (1998. november 3.) a Kínai Népköztársaságból származó megmunkálatlan nyers magnézium behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, (21) preambulumbekkezdés (HL L 298., 1998.11.7., 1. o.).

⁽²⁰⁾ A Bizottság 1742/2000/EK rendelete (2000. augusztus 4.) az Indiából, Indonéziából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok (PET) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vámok kivetéséről (HL L 199., 2000.8.5., 48. o.), (206) preambulumbekkezdés.

- (264) A kárkülönbözet megállapításához használt irányár az uniós gazdasági ágazat termelési költségén és a nyereségcélon alapul, tehát nem tartalmazza a kapcsolatban álló vállalkozások költségeit. A szimmetria és a tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében a kárkülönbözet kiszámításához használt exportárak tehát nem tartalmazhatják az exportáló gyártókkal kapcsolatban álló vállalkozások költségeit. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (265) Annak meghatározása érdekében, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban bekövetkezett-e a vizsgálat tárgyát képező behozatalok további jelentős növekedése, illetve szükséges-e az e növekedés miatti további kár figyelembevétele a kárkülönbözetben, figyelemmel arra is, hogy az előzetes tájékoztatási időszakra nem rendelt el az érintett behozatalok vonatkozásában nyilvántartásbavételi kötelezettséget, a Bizottság az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban elemezte a behozatali volumenek alakulását.
- (266) Az Eurostat külkereskedelmi statisztikákat tartalmazó adatbázisában (Comext) és a Surveillance 2 adatbázisban szereplő adatok alapján az előzetes tájékoztatási időszak négy hete alatt a Kínából érkező behozatal volumene 47 %-kal volt kisebb, mint a vizsgálati időszakban tapasztalt, négy hétre vetített átlagos behozatali volumen. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban nem következett be a vizsgálat tárgyát képező behozatalok jelentős növekedése.
- (267) Az ideiglenes rendeletet követően a Zhongji azt állította, hogy kiigazításokat kell végezni, mivel a Carcano olyan vevői szolgáltatást nyújt, amelyet a Zhongji nem.
- (268) A Bizottság megerősítette, hogy a Carcano által nyújtott vevői szolgáltatás a mintában szereplő uniós gyártók csak nagyon kevés értékesítését érinti, ráadásul e szolgáltatás költségei olyan alacsonyak, hogy a kiigazításnak nem lenne jelentős hatása a vizsgálat eredményeire.
- (269) A kárkülönbözetekre vonatkozó további észrevételek hiányában a Bizottság kizárólag az ideiglenes rendelet (376)–(378) preambulumbekkezdésében megállapított különbségeket igazította ki a behozatalt követően korrigált költségek miatt, és egyúttal a bejelentett CIF-érték (103) preambulumbekkezdésben ismertetett változásainak figyelembevétele érdekében. A végleges kárkülönbözeteket az alábbi (197) preambulumbekkezdés tartalmazza.
- (270) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Nanshan arra kérte a Bizottságot, hogy ellenőrizze az irányárakat, mivel voltak olyan esetek, amikor a vékonyabb termékkódok ára alacsonyabb volt, mint a vastagabb termékkódoké, amit a Nanshan nem tartott logikusnak. A Bizottság kellő gondossággal állapította meg az irányárakat, és megjegyzi, hogy azok az uniós gyártók információinak az adatok egybevetésével végzett ellenőrzésén alapulnak. A vastagságon kívül más tényezők is befolyásolják a költségeket, és az irányárak több olyan gyártó adatain alapulnak, amelyek nem pontosan ugyanolyan költségállappal rendelkeznek.

7.2. Nyersanyagpiaci torzulások

- (271) A nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozó észrevételek hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (381)–(383) preambulumbekkezdésében szereplő ténymegállapításait, miszerint az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesültek, és ennek eredményeképpen a Bizottság megállapította, hogy a 7. cikk (2) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók a végleges vám mértékének megállapításához.

8. VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

- (272) A dömpinggel, a dömpingből eredő kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az uniós érdekekkel és az intézkedések szintjével kapcsolatban az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban megfogalmazott következtetéseket figyelembe véve végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.
- (273) A fentiek alapján a végleges dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Végleges dömpingellenes vám
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	81,5 %	28,5 %	28,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,1 %	15,4 %	15,4 %
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	98,5 %	24,7 %	24,7 %
Más együttműködő vállalatok	69,6 %	23,6 %	23,6 %
Minden más vállalat	98,5 %	28,5 %	28,5 %

- (274) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Ennek megfelelően ezek a vámtételek a jelen vizsgálat során az érintett vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözték. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem jelölt vállalatok – köztük a kifejezetten megjelölt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott érintett termék behozatalaira a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtételt kell alkalmazni. E vállalatok esetében az egyedi dömpingellenes vámtételek nem alkalmazhatók.
- (275) Ha egy vállalatnak a későbbiekben megváltozik a neve, a rá vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtételek a kérelem alapján alkalmazhatók. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ⁽²¹⁾. A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevitelére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság rendeletet tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (276) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazásának biztosításához különleges intézkedésekre van szükség. A vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, a tagállamok vámhatóságai felé érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a behozatalt nem kíséri ilyen számla, akkor a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vám alkalmazandó.
- (277) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. Ugyanis, még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is bekérhetnek a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.
- (278) Amennyiben az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyen körülmények között, és amennyiben a feltételek teljesülnek, a kijátszások feltárására vizsgálatot lehet indítani. E vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

⁽²¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

- (279) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

9. TÁJÉKOZTATÁS

- (280) Az érdekelt felek 2021. szeptember 28-án tájékoztatást kaptak azokról a főbb tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Bizottság javasolni kívánta a Kínából származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetését. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak, hogy e tájékoztatást követően észrevételeket tegyenek.
- (281) A tájékoztatással kapcsolatban tizenegy fél nyújtott be észrevételeket. A Walki és a Zhongji kérelme alapján meghallgatásokra került sor. Az érdekelt felek által benyújtott észrevételeket a Bizottság kellően figyelembe vette, és az indokolt esetekben a ténymegállapításokat ennek megfelelően módosította.
- (282) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²²⁾ 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletét követően teljesítendő visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában* közzétett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatlábnak megfelelő késedelmi kamat fizetendő.
- (283) Az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság kedvező véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a jelenleg az ex 7607 11 19 KN-kód (TARIC-kódok: 7607 11 19 60 és 7607 11 19 91) alá tartozó, legfeljebb 0,021 mm vastagságú, alátét nélküli, hengerelt, de tovább nem megmunkált, 10 kg-ot meghaladó tömegű tekercsben kiserelt, a Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára.

(2) A következő termékek ki vannak zárva az (1) bekezdésben szereplő termék meghatározásból:

- a legalább 0,008 mm és legfeljebb 0,018 mm vastagságú, alátét nélküli, hengerelt, de tovább nem megmunkált, legfeljebb 650 mm-es szélességű és 10 kg-ot meghaladó tömegű tekercsekben kiserelt háztartási alumíniumfólia,
- a legalább 0,007 mm és kevesebb, mint 0,008 mm vastagságú, tetszőleges szélességű tekercsben kiserelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia,
- a legalább 0,008 mm és legfeljebb 0,018 mm vastagságú, 650 mm-t meghaladó szélességű tekercsekben kiserelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia,
- a legalább 0,018 mm és legfeljebb 0,021 mm vastagságú, tetszőleges szélességű tekercsben kiserelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termék vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított ára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	28,5 %	C686
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	15,4 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	24,7 %	C688
Egyéb együttműködő vállalatok (melléklet)	23,6 %	
Minden más vállalat	28,5 %	C999

(4) A (3) bekezdésben megjelölt vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett termék)-t a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.” Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

Az 1. cikk (3) bekezdése módosítható új, a Kínai Népköztársaságban működő exportáló gyártók felvételével, amelyekre a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra érvényes megfelelő súlyozott átlagos dömpingellenes vámot kell alkalmazni. Az új exportáló gyártónak bizonyítékot kell szolgáltatnia arra vonatkozóan, hogy:

- a vizsgálati időszakban, azaz 2019. július 1-jétől 2020. június 30-ig nem exportálta az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árukat;
- nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, amelyre az e rendelettel bevezetett intézkedések alkalmazandók; valamint
- a vizsgálati időszak végét követően exportált ténylegesen az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott árukat vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget jelentős mennyiség Unióba történő exportjára.

3. cikk

Az (EU) 2021/983 végrehajtási rendelet alapján ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vám végleges vámtételeit meghaladóan biztosított összegeket el kell engedni.

4. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. december 7-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók

Ország	Név	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd.	C689
Kínai Népköztársaság	Kunshan Aluminium Co., Ltd.	C690
Kínai Népköztársaság	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691
Kínai Népköztársaság	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C692
Kínai Népköztársaság	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd.	C693
Kínai Népköztársaság	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd.	C694

IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/2171 VÉGREHAJTÁSI IRÁNYELVE

(2021. december 7.)

a 66/402/EGK tanácsi irányelvnek az *Avena nuda* vetőmagtétellei és -mintái tömegének a tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a gabonavetőmagok forgalmazásáról szóló, 1966. június 14-i 66/402/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 21a. cikkére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2021/415 bizottsági végrehajtási irányelv ⁽²⁾ módosította a 66/402/EGK irányelvet, és egy elírás miatt törölte az *Avena nuda* faj nevét a 66/402/EGK irányelv III. mellékletében szereplő táblázat első oszlopának harmadik sorából. Ennek eredményeként a vetőmagtétel maximális tömege és az *Avena nuda* fajhoz tartozó vetőmagminta minimális tömege nincs szabályozva. Ezért az *Avena nuda* faj törölt nevét ismét be kell illeszteni a szövegbe.
- (2) A 66/402/EGK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (3) A jogbiztonság érdekében ebben az irányelvben az (EU) 2021/415 végrehajtási irányelvben meghatározottal azonos átültetési határidőt kell megállapítani.
- (4) Az ebben az irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 66/402/EGK irányelv módosítása

A 66/402/EGK irányelv III. mellékletében a táblázat első oszlopának harmadik sorában szereplő bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„*Avena nuda*, *Avena sativa*, *Avena strigosa*, *Hordeum vulgare*, *Triticum aestivum* subsp. *aestivum*, *Triticum turgidum* subsp. *durum*, *Triticum aestivum* subsp. *spelta*, *Secale cereale*, x*Triticosecale*”.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2022. január 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

⁽¹⁾ HL 125., 1966.7.11., 2309. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2021/415 végrehajtási irányelve (2021. március 8.) a 66/401/EGK és a 66/402/EGK tanácsi irányelvnek az egyes vetőmag- és gyomfajok taxonómiai csoportjainak és neveinek a tudományos és műszaki ismeretek fejlődéséhez való hozzáigazítása érdekében történő módosításáról (HL L 81., 2021.3.9., 65. o.).

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2022. február 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2021. december 7-én.

*a Bizottság részéről
az elnök*

Ursula VON DER LEYEN

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)

ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU